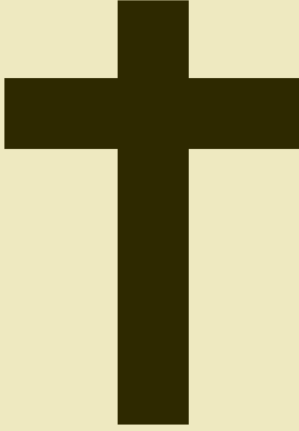

प्रेम संदेश

The Gospels of Matthew and Mark in the Ahirani language of
India. Ahirani: प्रेम संदेश (Bible)

प्रेम संदेश

The Gospels of Matthew and Mark in the Ahirani language of India. Ahirani: प्रेम संदेश (Bible)

copyright © 2023 The Word for the World International

Language: अहिराणी (Ahirani)

Contributor: The Word for the World International

प्रेम संदेश

नवा करार, 2020

The New Testament in Ahirani language

The Word for the World International

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-07

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 7 Apr 2023
6e2997e4-b06d-5108-bd98-2b3ff67a6f92

Contents

मत्स्य	1
मार्क	37

मत्तयने लिहिलेले येशु ख्रिस्ताचे शुभवर्तमान मत्तयनी लिखेल येशु ख्रिस्तानं शुभवर्तमान वळख

मत्तयनी लिखेल शुभवर्तमान हाई जे पुस्तक शे, ते नवा नियमसना चार पुस्तकसपैकी एक शे जे येशु ख्रिस्तानं वर्णन करस, या चारी पुस्तकसमाईन प्रत्येक पुस्तकले सुसमाचार म्हणेल शे, याना अर्थ व्हस शुभवर्तमान. येशुनं स्वर्गरोहण व्हावावर या शुभवर्तमानना पुस्तके मत्तय, मार्क, लूक, अनी योहाननी लिखात. मत्तयनं शुभवर्तमान हाई कोणती येळले अनी कवय लिखाई गय यानी माहिती विद्वानासले बी नही शे, पण मात्र आम्हीन अस सांगु शकतस की, येशुना जन्मना जवळपास ६० वरिस नंतर हाई लिखाई गयं. यामुये हाई पुस्तक कोठे लिखाई गयं हाई पण आम्हले माहित नही तरी पण बराच जणसनं म्हणनं शे की, हाई पुस्तक पॅलेस्ताईन किंवा यरूशलेम नगरीमा लिखायनं व्हई.

ह्या पुस्तकना लेखक मत्तय शे जो येशुना शिष्य व्हवाना पहिले जकातदार व्हता. त्याले लेवी हाई नावतीन बी वळखेत. मत्तय हाऊ बारा शिष्यसमाधला एक व्हता अनी त्यानी यहूदी वाचकसकरता हाई लिखं. यावरतीन आम्हीन दखतस की, हाई पुस्तकमा ६० पेशा जास्त संदर्भ जुना नियमना शेतस. ज्यानाबद्दल भविष्यवाणी व्हयनी तो मुक्तीदाता येशु ख्रिस्त शे, हाई सांगाना त्यानी प्रयत्न करेल शे.

मत्तयनी परमेस्वरना राज्यबद्दल खुप काही लिखेल शे, यहूदीसनी आशा व्हती की, ख्रिस्त राजनैतिक राज्यना राजा व्हई. मत्तयनी ह्या विचारासले आव्हान दिसन परमेस्वरना आत्मीक राज्यना वर्णन करस.

मत्तय शुभवर्तमान हाई एक योग्य पुस्तक शे, ज्यामुये नवा नियमसना सुरवातले हाई पुस्तक जुना नियमसना जोडे बरास येळा आम्हनं ध्यान आकर्षित करस. त्या दोनी नियमसना पुस्तकसले जोडी देस. विद्वानसनं अस म्हणनं शे की, हाई पुस्तकनी मोशेनी लिखेल पंचग्रंथ जे जुना नियमसना पहिले पाच पुस्तके शेतस. या पुस्तकनी रचना जे त्या पुस्तकसनं अनुकरण करस. येशुनी जे डोंगरावर प्रवचन दिधं ५-७ यानी तुलना, ज्या नियम परमेस्वरनी मोशेले दिधात त्यानाशी व्हवु शकस. अनुवाद १९:३-२३:२५
रूपरेषा

१. येशुना जन्म अनं त्यानी सेवा कार्यनी सुरवात मत्तय आपला शुभवर्तमानना सुरवातमा करस. मत्तय १-४
२. यानानंतर मत्तय येशुना कार्यबद्दल अनी ज्या अनेक विषयनाबद्दल त्यानी जे शिक्षण दिधं. त्याना विषयमा सांगस. मत्तय ५-२५
३. मत्तय शुभवर्तमानना शेवटना भाग हाऊ शे की, येशुना सेवा कार्यनी उंची ज्यामा त्याना मृत्युना अनी पुनरुत्थानना बी वर्णन शे. मत्तय २६-२८

येशु ख्रिस्तनी वंशावळी (लूक ३:२३-२८)

1 येशु ख्रिस्त जो दावीद राजाना पोर्या, जो अब्राहामना पोर्या ह्याना वंशावळीनं पुस्तक.

2 अब्राहामले इसहाक नावना पोर्या व्हयना; इसहाकले याकोब; याकोबले यहूदा; अनं त्याना भाऊ व्हयनात; 3 यहूदाले तामारेपाईन पॅरेस अनं जेरह व्हयनात; पॅरेसले हेस्रोन व्हयना; हेस्रोनले अराम व्हयना; 4 अरामले अम्मीनादाब; अम्मीनादाबले नहशोन; नहशोनले सल्मोन; 5 सल्मोनले रहाबेपाईन बवाज; बवाजाले रूथपाईन ओबेद; ओबेदाले इशाय;

6 अनं इशायले; दावीद राजा व्हयना; जी पहिले उरीयानी बायको व्हती; तिनापाईन दावीदले शल्मोन व्हयना; 7 शल्मोनले रहाबाम; रहाबामले अबीया; अबीयाले आसा; 8 आसाले यहोशाफाट; यहोशाफाटले योराम; योरामले उज्जीया; 9 उज्जीयाले योथाम; योथामले आहाज; आहाजले हिज्कीया; 10 हिज्कीयाले मन्शे; मन्शेला आमोन; आमोनले योशीया; 11 अनी बाबेलले देशांतर व्हयनं तवय योशीयाले यखन्या अनं त्याना भाऊ व्हयनात.

12 बाबेलले देशांतर व्हयनं तवय यखन्याले शल्तीएल व्हयना; शल्तीएलले जरूब्बाबेल; 13 जरूब्बाबेलले अबीहद; अबीहदले एल्याकीम; एल्याकीमले अज्जूर; 14 अज्जूरले सादोक; सादोकले याखीम; याखीमले एलीहद; 15 एलीहदले एलाजार; एलाजारले मत्तान; मत्तानले याकोब; 16 अनी याकोबले योसेफ व्हयना. जो मरीयाना नवरा व्हता, अनी मरीयाले येशु व्हयना ज्याले ख्रिस्त म्हणतस.

17 याप्रमाणे अब्राहामपाईन दावीदपावत सर्व मिळीसन चौदा पिढ्या; दावीदपाईन बाबेलले देशांतर करं तोपावत चौदा पिढ्या; अनी बाबेलले देशांतर व्हयनं तवयपाईन ख्रिस्तपावत चौदा पिढ्या.

येशुना जन्म (लूक २:१-७)

18 येशुना जन्म असा व्हयना की, त्यानी माय मरीया हिनी योसेफसंगे मांगनी व्हयले व्हती, त्यासनं लगनी व्हवाना पहिले पवित्र आत्माकडतीन तिले दिवस राही गयात. अस दखायी वनं 19 तिना नवरा योसेफ हाऊ एक धामीक माणुस व्हता अनं तिनी बदनामी व्हवाले नको म्हणीसन तिले चुपचाप सोडी देवानी त्यानी ईच्छा व्हती. 20 जवय तो हाऊ ईचार करीच राहीता ईसलामा एक प्रभुना स्वर्गदूतीनी त्याले सपनामा दर्शन दिसन सांगं, हे, “योसेफ दावीदना पोरया, तु मरीयाले बायको बनाडाले घाबरू नको, कारण तिना पोटमा जो गर्भ शे, तो पवित्र आत्माकडतीन शे. 21 श्री तो पोरयाले जन्म दि त्यानं नाव तु येशु ठेव, कारण तोच आपला लोकसले पापपाईन वाचाडी.”

22 हाई सर्व यानाकरता व्हयनं, की, प्रभुनी संदेष्टासनाद्वारा जे सांगेल व्हतं ते पुर्ण व्हवाले पाहिजे ते अस. 23 दखा, “कुमारी गर्भवती व्हई अनं तिले पोरया व्हई, अनी त्याले इम्मानुएल हाई नाव देतीन.” ह्या नावना अर्थ “आमनासंगे देव असा शे.”

24 तवय झोपमाईन ऊठानंतर प्रभुना दूतीनी जशी आज्ञा करी, तसं योसेफनी करं त्यानी आपली बायकोना स्विकार करा. 25 जोपावत तिनी पोरयाले जन्म दिधा नही, तोपावत मरीयाना जोडे तो निजना नही, जवय पोरया व्हयना तवय त्यानी त्यानं नाव येशु ठेवं.

2

ज्योतिषी लोके येशु बाळना दर्शनले येतस

1 जवय हेरोद राजा व्हता. तवय यहूदीयातील प्रांतमा बेथलहेम गावमा येशुना जन्मनंतर, दखा पुर्व दिशाकडतीन ज्योतिषी* येरुशलमले ईसन ईचार-पुस करू लागनात. 2 “यहूदीसना राजा जन्मना तो कोठे शे? कारण आम्हीन पुर्व दिशाले तारा दखीसन त्याले नमन कराले येले शेतस.” 3 हेरोद राजानी जवय हाई ऐकं तवय तो अनं पुरं येरुशलम घाबरी गयं. 4 तवय त्यानी लोकसना मुख्य याजक, अनी शाझीसले बलाईसन ईचारं की, ख्रिस्तना जन्म कोठे व्हणार शे? 5 त्यासनी त्याले सांगं, “यहूदीयाना बेथलहेम गावमा” कारण संदेष्टासनाद्वारा असच लिखेल शे, की, 6 “हे यहूदाना प्रदेश बेथलहेम? तु यहूदाना सर्व सरदारसमा कनिष्ठ शे; अस अजिबात नही? कारण मना इझ्राएल लोकसले संभाळी असा सरदार तुनामातीन निधी.”

7 तवय ज्योतिषीसले हेरोद राजानी गुपचुप बलाईसन तारा दखावानी येळ नीट ईचारी लिधी. 8 त्यासले बेथलहेमले धाडतांना सांगं, “तुम्हीन जाईसन त्या बाळबइल नीट ईचारपुस करा, शोध लागी तवय माले बी निरोप घा, म्हणजे मी पण ईसन त्याले नमन करसु.” 9 राजानं बोलनं ऐकीसन त्या तठेन निघनात त्यासनी जो तारा पुर्व दिशाले दखेल व्हता, जठे ते बाळ व्हतं. त्या जागावर जाईसन पोहचत नही तोपावत त्यासनापुढे चालना. 10 त्या ताराले दखीसन त्या भलताच खूश व्हयनात. 11 जवय त्या घरमा गयात, तवय बाळले त्यानी माय मरीया जोडे त्यासनी दखं. अनं त्यासनी त्याना पाया पडीसन त्याले नमन करं, त्यासनी त्यासन्या थैल्या सोडीसन त्यानामाईन सोनं, ऊद, गंधरस, हाई त्याले अर्पण करं. 12 मंग सपनामा परमेस्वर कडतीन त्यासले सूचना भेटनी की, हेरोद राजाकडे परत जावानं नही, म्हणीसन त्या दूसरी वाटतीन त्यासना देशमा निधी गयात.

मिसर देशमा जाण

13 ज्योतिषी लोके जावानंतर प्रभुना दूतीनी योसेफले सपनामा दर्शन दिसन सांगं, “ऊठ, बाळले अनी त्यानी मायले लिसन मिसर देशमा पळी जाय, मी तुले सांगस नही तोपावत तु तठेच रहाय.” कारण बाळले मारासाठे हेरोद त्याना शोध करव शे? 14 मंग तो ऊठना अनं रातमाच बाळले अनी त्यानी मायले लिसन मिसर देशमा पळी गया. 15 अनी हेरोद मरस पावत त्या तठेच रहायनात, “मी मना पोरयाले मिसर देशमातीन बलायेल शे.” जे प्रभुने संदेष्टासनाद्वारा सांगेल व्हतं, ते पुरं व्हवाले पाहिजे म्हणीसन अस व्हयनं*.

धाकला पोरयासनी हत्या

16 ज्योतिषीसनी आपले फसाडं म्हणीसन हेरोद भलता संतापना अनं जी माहिती ज्योतिषीसपाईन नीट ईचारी लेयल व्हती, तिना प्रमाणे बेथलहेम अनी आस-पासना सर्व गावसमा ज्या दोन वरीसना अनी त्यानापेक्षा कमी वयना पोरया व्हतात, त्या सर्वासले त्यानी शिपाई धाडीसन मारी टाकं. 17 यिर्मया संदेष्टानाद्वारे जे सांगेल व्हतं; त्या येळले ते पुर्ण व्हयनं ते अस; 18 रामा गावमा रडानं अनं आक्रोशसना शब्द ऐकाले वनात. राहेल तिना पोरयास करता भलती रडी रहायनी शे, त्या रहायनात नहीत म्हणीसन तिनं समाधान व्हई नही रहायनं*.

मिसर देशतीन परत येण

19 मंग हेरोद राजा मरानंतर, प्रभुना दूत मिसर देशमा योसेफले सपनामा दर्शन दिसन बोलना. 20 ऊठ, बाळले अनी त्याना मायले लिसन इझ्राएल देशमा निधी जाय, कारण ज्या बाळले माराले दखी राहीता, त्या मरी जायेल शेतस. 21 तवय तो झोपमाईन ऊठना बाळले अनी त्यानी मायले लिसन इझ्राएल देशमा वना; 22 पण अर्खेलाव हाऊ त्याना बाप हेरोदना जागावर

* 1:18 १:१८ लुक १:२० * 1:21 १:२१ लुक १:२१ * 1:25 १:२५ लुक २:२५ * 2:1 २:१ ज्योतिषी; आकाशमातील तारासना अभ्यास करना लोके * 2:15 २:१५ होशेय ११:१ * 2:18 २:१८ यिर्मया १४:१५

यहूदीयामा राज्य करी, रूहाईता हाई ऐकीसन योसेफ तठे जावाले भ्यायना अनं सपनमा सूचना भेटनी त्याना प्रमाणे तो गालील प्रांतमा निघी गया. 23 *अनं नासरेथ नावना गावले जाईसन रूहाईना, ते यानाकरता की त्याले नासोरी म्हणतीन; हाई जे संदेशासद्वारे सांगेल व्हतं, ते पुरं व्हई.*

3

बासिस्मा करनारा योहानना संदेश

(मार्क १:१-८; लूक ३:१-१८; योहान १:१९-२८)

1 त्या दिनमा बासिस्मा करनारा योहान हाऊ, यहूदीयाना जंगलमा ईसन अशी घोषणा देवाले लागना की, 2 *‘‘पापसपाईन फिरा कारण स्वर्गनं राज्य जोडे येले शे!’’ 3 त्यानाबद्दल यशया संदेशानी सांगेल व्हतं की, ‘‘जंगलमा घोषणा करनारानी वाणी व्हयनी की, परमेश्वरनी येवानी वाट तयार करा, अनी परमेश्वर जी वाट वरतीन जावाव शे, ती वाट नीट करा.’’* 4 योहानना कपडा ह्या उंटसना केससपाईन बनाडेल व्हातात. त्याना कंबरले कातडाना पट्टा व्हाता, त्यानं जेवण रानमध अनं टोळ व्हतं*. 5 तवय त्याना संदेश ऐकाकरता यरूशलेम, सर्वा यहूदीयाना प्रदेश अनी यार्देन नदी, त्याना जवळपासना सर्व प्रदेशना सर्वा लोके त्यानाजोडे वनात. 6 त्या लोकसनी पाप कबूल करं, म्हणजे तो त्यासले यार्देन नदीमा बासिस्मा दे. 7 *पण परुशी अनी सदुकी पंथना लोकसपैकी बराच जणसले आपलाकडे बासिस्मा लेवाकरता येतांना दरखीन, त्यानी त्यासले सांगं, ‘‘अरे सापसना पिल्लासवना!’’ देवना येनारा क्रोधपाईन पळी जावाले तुमले कोणी सावध करं. 8 बासिस्मा लेवाना पहिले पापसपाईन फिरा शोभी असा सत्कर्म करा. 9 *अनं अब्राहाम आमना बाप शे, अस मनमा आणु नका; कारण मी तुमले सांगस की, देव अब्राहाम करता दगडसपाईन संतती उत्पन्न कराले समर्थ शे! 10 *आतेच झाडना मूळजोडे कुरहाड ठेयले शे, जे जे झाड चांगलं फळ देस नही, ते ते झाड तोडीसन अग्नीमा टाकामा येस. 11 मी पाणीघाई तुमना बासिस्मा पापसपाईन फिराकरता करस हाई खरं शे; पण जो मना मांगतीन ई रूहायना तो मनापेक्षा इतला समर्थ शे की, मी त्याना जोडा उचलीन चालानी पण मनी लायकी नही शे, तो पवित्र आत्माघाई अनी अग्नीघाई तुमना बासिस्मा कराव शे. 12 त्याना हातमा त्यानं सुपर्ड शे, तो त्यानं खळं पुर्ण स्वच्छ करी, अनी आपला कोठारमा गहू गोया करीसन ठेई. पण जो भुस्सा राही त्याले नही वलावानी अग्नीमा जाळी टाकी.

येशुना बासिस्मा

(मार्क १:९-११; लूक ३:२१-२२)

13 तवय येशु योहान कडतीन बासिस्मा करी लेवाकरता गालील प्रदेशमा यार्देन नदीवर त्यानाकडे वना; 14 पण योहान त्याले मना करीसन बोलना, मी तुमना हाततीन बासिस्मा लेवाले पाहिजे, पण तुम्हीन मनाकडे कशा काय ई राहीनात? 15 तवय येशु त्याले बोलना, आते हाई व्हऊ दे; कारण सर्व रिति प्रमाणे धार्मीक काम पुर्ण करनं हाई आपलाकरता चांगलं शे, तवय योहाननी तस व्हवु दिधं. 16 मंग बासिस्मा लेवावर येशु पाणीमाईन वर वना. अनी दखा, स्वर्ग उघडनं तवय परमेश्वरना आत्मा कबूलतारना रूपमा उतरीन स्वतःवर ई राहिना अस त्याले दखायनं. 17 *अनी लगेच स्वर्गमाईन अशी वाणी व्हयनी की, हाऊ मना पोर्था माले परमप्रिय शे. मी त्यानावर संतुष्ट शे.

4

येशुनी परिक्षा

(मार्क १:१२, १३; लूक ४:१-१३)

1 *तवय सैतानकडतीन येशुनी परिक्षा व्हावाले पाहिजे म्हणीसन आत्मा त्याले जंगलमा लई गया. 2 मंग त्यानी चाळीस दिन चाळीस रात उपवास करा, त्यानंतर त्याले भलती भूक लागनी. 3 मंग सैतान येशुना जोडे ईसन त्याले बोलना; ‘‘तु देवना पोर्था शे, तर ह्या दगाडले आज्ञा कर की, भाकर व्हई जा. 4 पण येशुनी त्याले उत्तर दिधं, ‘‘माणस फक्त भाकर खाईसन नही तर देवना मूख माईन निघणारा प्रत्येक वचनघाई जगी, असा शास्त्रलेख शे.’’ 5 मंग सैतान येशुले पवित्र नगर यरूशलेममा लई गया अनी मंदिरना शेंडावर त्याले उभं करं; 6 मंग त्यानी त्याले सांगं, ‘‘तु देवना पोर्था व्हशी तर आठेन खाल उडी मार,’’ कारण शास्त्रलेखमा अस लिखेल शे की, ‘‘तुनं रक्षण कराकरता देव आपला स्वर्गदूतसले तुनाबद्दल आज्ञा दि.’’ तुना पायसले दगडनी ठेच लागाले नको म्हणीन त्या तुले हातवर झेली लेतीन. 7 मंग येशुनी त्याले उत्तर दिधं, आखो असा शास्त्रलेख शे की, परमेश्वर जो तुना देव त्यानी परिक्षा दखु नको. 8 मंग सैतान त्याले एक भलता उचा डोंगरवर लई गया अनी त्याले जगमाधला सर्वा राज्य अनी त्यासनं वैभव फटकामा दखाडं, 9 अनी त्याले सांगं, ‘‘जर तु पाया पडीन माले नमन करशी तर हाई सर्व

* 2:23 २:२३ मार्क १:२२४; लूक २:३१५; योहान १:४५५ * 2:23 २:२३ लूक १:८१७ * 3:2 ३:२ मन्त्र ४:१७७; मार्क १:२१५ * 3:3 ३:३ यशया ४०:३१

* 3:4 ३:४ २ राजे १:८ * 3:7 ३:७ मन्त्र १२:३४५; २४:३३३ * 3:9 ३:९ योहान ८:३३३ * 3:10 ३:१० मन्त्र ७:१९९ * 3:17 ३:१७ मन्त्र

१२:२२४; १७:५५; मार्क १:२१५; लूक १:२२५ * 4:1 ४:१ इब्री २:१२७; ४:१२५

तुन व्हई जाई.” 10 तवय येशुनी त्याले उत्तर दिधं, “अरे सैतान, आठेन चालता व्हय,” कारण अस शस्त्रमा लिखेल शे की, “परमेश्वर तुना देव यानी भक्ती कर, अनी फक्त त्यानीच सेवा कर!” 11 मंग सैतान तठेन निधी गया, अनी दखा, देवदूत ईसन त्यानी सेवा कराले लागनात.

येशु प्रवचनले सुरवात करस.

(मार्क १:१४-१५; लूक ४:१४-१५)

12 मंग योहानले कैदखानामा टाकं हाई ऐकीसन येशु गालीलामा गया; 13 अनी नासरेथ सोडीन जब्बूलून अनं नफताली यासना हद्दीमातला समुद्रना किनारावरला कफणहूम गावले जाईसन राहीना; 14 हाई यानाकरता की, यशया संदेशानाद्वारा जे सांगेल व्हतं ते पूर्ण व्हयनं, ते अस की, 15 जब्बूलून अनं नफताली प्रांत, समुद्र किनारावरला, यार्देनमा पलीकडला देश, गैरयहूदी लोकसना गालील प्रांत. 16 आठला अंधारामा बशेल लोकसनी मोठा उजेड दखा अनी ज्या मृत्युना प्रदेशमा, अनी छायामा बठेल व्हातात, त्यासनासाठे एक मोठी ज्योती उगम पावनी शे. 17 तवयपाईन येशु उपदेश करीसन सांगू लागना की, “पापसापाईन फिरा कारण स्वर्गनं राज्य जोडे येल शे!”

येशु मासा धरणारासले बलावस

(मार्क १:१६-२०; लूक ५:१-११)

18 मंग येशु गालील समुद्रना जोडेतीन चाली राहिता. तवय त्यानी शिमोन पेत्र अनी त्याना भाऊ आंद्रिया या दोन्ही भाऊसले समुद्रमा जाळं टाकतांना दखं; कारण त्या मासा धरणारा व्हातात. 19 येशुनी त्यासले सांगं, “मनामांगे या, लोकसले देवना राज्यमा कसं लयतस, हाई मी तुमले शिकाडसु.” 20 त्यासनी लगेच जाळं तठेच सोडं अनी त्या त्याना मांगे निघनात. 21 तठेन पुढे जावानंतर त्यानी दूसरा दोन्ही भाऊ म्हणजे, जब्दीना पोरया याकोब, अनं योहान यासले आपला बाप जब्दीनासंगे नावमा जाळं सवारतांना दखं, अनी येशुनी त्यासले बलायं. 22 मंग त्यासनी लगेच त्यासना बाप अनं नावले सोडीसन त्यानामांगे चालू लागनात.

येशुनी सेवा

(लूक ६:१७-१९)

23 मंग येशु यहूदी लोकसना सभास्थानामा, प्रवचन करत अनं देवराज्यनी सुवार्ता गाजाडत सर्वां कमजोर अनं रोगीसले बरं करत गालीलभर फिरना; 24 अनी त्यानी बातमी सिरिया देशभर पसरनी; तवय ज्या येग-येगळा प्रकारना रोगग्रस्त व्हातात, ज्या भूत लागेल, मिरगिवाला अनं लखवा व्हेल व्हातात असा सर्वासले त्यानाकडे लयनात, अनी त्यानी त्यासले बरं करं. 25 मंग गालील, दकापलीस*, यरुशलेम, यहूदीया, अनं यार्देन नदीना पलीकडला प्रदेशमातीन लोकसनी गर्दी त्यानामांगे चालाले लागनी.

5

डोंगरवरला उपदेश

(लूक ५:१-७:२९)

1 तवय त्या लोकसमुदायले दखीन येशु डोंगरवर चढी गया, अनं तो बसना तवय त्याना शिष्य त्यानाजोडे वनात. 2 मंग तो त्यासले शिकाडू लागना.

खरा आनंद

(लूक ६:२०-२३)

3 “ज्या मनतीन गरीब त्या धन्य; कारण स्वर्गना राज्य त्यासनं शे!” 4 ज्या शोक करतस त्या धन्य; कारण त्यासले सांतवन भेटी. 5 ज्या नम्र त्या धन्य, कारण त्या पृथ्वीना वारसदार व्हातीन. 6 ज्या धामीकतेना भूक्या-तिशा त्या धन्य, कारण त्या तुम व्हातीन. 7 ज्या दयाळू त्या धन्य, कारण त्यासनावर दया व्हई. 8 ज्या मना शुध्द त्या धन्य कारण त्या देवले दखतीन. 9 ज्या शांती निर्माण करनारा त्या धन्य, कारण त्यासले देवना पोरया म्हणतीन. 10 धामीकतासुये ज्यासना छळ व्हेल शे, त्या धन्य, कारण स्वर्गनं राज्य त्यासनं शे. 11 मनासुये जवय लोक तुमनी निंदा अनं छळ करतीन, अनी तुमना विरुध्द सर्वा प्रकारन्या वाईट लबाडीमा बोलतीन तवय तुमनी धन्य. 12 आनंद करा, उल्लास करा, कारण स्वर्गमा तुमनं प्रतिफळ मोठं शे; कारण तुमना पहिले ज्या संदेश व्हई गयात त्यासना त्यासनी तसाच छळ करा.

मिठ अनं दिवावरतीन धडा

(मार्क ९:५०; लूक १४:३४-३५)

* 4:12 ४:२२ मत्तय १४:३३; मार्क ६:१७; लूक ९:१९,२० * 4:13 ४:१३ योहान २:२२ * 4:17 ४:१७ मत्तय ३:२ * 4:23 ४:२३ मत्तय १:३५; मार्क १:३९ * 4:25 ४:२५ दकापलीस दकापलीस म्हणजे दहा गावसनं शहर * 5:10 ५:१० १ पेत्र ३:१४ * 5:11 ५:११ १ पेत्र ४:१४ * 5:12 ५:१२ प्रेषित ७:५२

13 *तुम्हीन पृथ्वीना मीठ शेतस; पण जर मीठना खारटपणाच निधी गया तर ते खारटपणा त्याले कशाघाई आणता ई? ते काय कामनं रूहावाव नही, तर ते फेकाई जाई अनी लोकसना पायखाल चेंदाई जाई. 14 *तुम्हीन जगना प्रकाश शेतस; डोंगरवरलं शहर लपु शकस नही. 15 *दिवा लाईसन चंपानाखाल ठेवतस नही, दिवठणीवर ठेवतस म्हणजे ते घरमधला सर्वासले प्रकाश देस. 16 *तसच तुमना प्रकाश लोकससमोर असा पडू घा की, त्यासनी तुमना सत्कर्म दखीसन तुमना स्वर्गमधला बापनं गौरव कराले पाहिजे.

जुना नियमशास्त्र अनं येशुनी शिकवन

17 अस नका समजा की, मी नियमशास्त्र अनं सदेष्टासना ग्रंथ नष्ट कराले येल शे; मी तर ते पुरं कराले येल शे. 18 *कारण मी तुमले सत्य सांगस की, जोपावत आकाश अनं पृथ्वी नष्ट व्हस नही तोपावत सर्वकाही पुरं व्हावाशिवाय नियमशास्त्रमधला एक बी कानामात्रा नष्ट व्हावावू नही. 19 यामुये जो कोणी यामधली धाकलीत-धाकली एखादी आज्ञा नष्ट करीसन लोकसले शिकाडी त्याले स्वर्गना राज्यमा सर्वात धाकला म्हणतीन, पण तो जर सर्वा आज्ञा पाळी अनं लोकसले शिकाडी त्याले स्वर्गना राज्यमा सर्वात मोठा म्हणतीन. 20 मी तुमले सांगस, शास्त्री अनं परुशी ह्यासपेक्षा तुमना नम्रपणा अधिक व्हावाशिवाय स्वर्गना राज्यमा तुमना प्रवेश व्हानारच नही.

खून

(लुक १२:५७-५९)

21 खून करू नको अनं जो कोणी खून करी तो न्यायालयमा दंडकरता पात्र व्हई, हाई पुर्वजसनी सांगेल व्हतं, हाई तुम्हीन ऐकेल शे. 22 मी तर तुमले सांगस, जो आपला भाऊवर बिनकामना संताप करी तो न्यायालयना शिक्षना पात्र व्हई, जो कोणी आपला भाऊले, अरे येडा असं म्हनी तो उच्च न्यायालयना शिक्षाले पात्र व्हई; अनी जो कोणी त्याले, “अरे मुर्खा!” असं म्हनी तो अग्नीनरकना शिक्षाले पात्र व्हई. 23 यामुये जर तु देवले अर्पण कराले वेदीवर काही भेट लयना अनी तवय तुले आठवण व्हयनी की, मना भाऊले मनाबद्दल काही राग शे. 24 तर आपली भेट वेदीना समोर सोडीसन पहिले आपला भाऊसंगे तडजोड कर, अनी मंग ईसन आपलं दान अर्पण कर. 25 वाटवर तुना शत्रु तुनाबरोबर शे, तवय त्यानासंगे तडजोड कर, नही तर तो तुले न्यायाधिश्चना हातमा दि, न्यायाधिश्च तुले शिपाईसना हातमा दि, अनी शिपाई तुले कैदखानामा टाकतीन. 26 मी तुले खरंखरं सांगस, जोपावत दमडीन दमडी फेडापावत तेठेन तुनी सुटका व्हावाव नही.

अशुध्दता

27 व्यभिचार करू नको, हाई जे सांगेल व्हतं, ते तुम्हीन ऐकेल शे. 28 मी तुमले सांगस, जो कोणी बाईकडे वाईट ईचारतीन दखस तवय त्यानी आपला मनमा तिनाबद्दल व्यभिचार करेलच शे. 29 *जर तुना उजवा डोया तुले पाप कराले लावस, तर तु त्याले काडीसन फेकी दे! कारण तुनं पुरं शरीर नरकमा जावापेक्षा एक अवयवना नाश व्हावाले पाहिजे, हाई तुनाकरता जास्त चांगलं शे. 30 *तुना उजवा हात तुले पाप कराले लावस तर, तु त्याले कापी टाक! कारण तुनं पुरं शरीर नरकमा जावापेक्षा, तुना एक अवयवना नाश व्हई, हाई तुनाकरता जास्त चांगलं शे.

सुटपत्रबद्दल शिक्षण

(मत्स्य १९:९; मार्क १०:११,१२; लुक १६:१८)

31 *जो कोणी बायकोले सुटपत्र देवाले दखसं त्यानी तिले सुटपत्र देवाले पाहिजे, हाई बी सांगेल व्हतं. 32 *जुमी तर तुमले सांगस, जो कोणी आपली बायकोले व्यभिचारना कारणतीन सोडस तर तो तिले व्यभिचारीनी बनाडस; अनी जो कोणी अशी सोडेल बाईसंगे लग्नीन करस तो बी व्यभिचार करस.

शपथ अनं खरंपण

33 “खोटी शपथ लेवू नको” तर “आपली शपथ देवनापुढे खरी कर” असं पुर्वजसले सांगेल व्हत, हाई तुम्हीन ऐकेल शे. 34 *मी तुमले सांगस, शपथ वाहू नका; अनी स्वर्गनी पण शपथ वाहू नका. कारण ते देवना राजासन शे. 35 पृथ्वीनी पण शपथ वाहू नका, कारण ती देवनी पाय ठेवानी जागा शे अनी यरुशलेमनी पण शपथ वाहू नका, कारण ती “थोर राजानी नगरी शे.” 36 आपला डोकानी पण शपथ वाहू नको, कारण तु डोकाना एक बी केस पांढरा अनं काया करू शकस नही. 37 तुमले “हो” म्हणनं व्हई “हो” म्हणा, “नही” म्हणनं व्हई तर “नही” ऐवढच रूहावाले पाहिजे; यातीन जे काही जास्त ते वाईट पाईन शे.

* 5:13 ५:१३ मार्क १२:५; लुक १४:३४,३५ * 5:14 ५:१४ योहान ८:१३; ९:५ * 5:15 ५:१५ मार्क ४:२२; लुक ८:१६; ११:३३ * 5:16 ५:१६ लुक १६:१७ * 5:29 ५:२९ मत्स्य १८:१९; मार्क ९:४७ * 5:30 ५:३० मत्स्य ४:८; मार्क ९:२३ * 5:31 ५:३१ मत्स्य १९:७; मार्क १०:४ * 5:31 ५:३१ २४:१२-१४ * 5:32 ५:३२ मत्स्य १४:९; मार्क १०:१३,१४; लुक १६:१८; १ करिथ ७:२०,२१ * 5:34 ५:३४ याकोब ५:१२; मत्स्य २३:२२

सुड

(लूक ६:२१-३०)

38 “तुम्हीन हाई ऐकेल शे की, ‘डोयना बदलामा डोया’ अनं दातना बदलामा दात.” 39 मी तर तुमले सांगस वाईट माणसले अडावुच नका, कारण जो कोणी तुमना एक गालवर मारस, तर दुसरा गाल बी त्यानाकडे करा. 40 जो कोणी जबरदस्तीतीन तुना गंजीफराक लेवाले देखस, त्याले तुना बाहेरना कपडा बी लेऊ दे; 41 जो कोणी तुले जबरदस्तीतीन एक कोस लई जाई, त्यानासंगे तु दोन कोस जाय. 42 जो तुनाकडे काही मांगस त्याले दे, अनी जो तुनाकडे उसनं मांगाले देखस त्यानापाईन पाठ फिरावु नको.

शत्रुवर दया

(लूक ६:२७-२८, ३२-३६)

43 आपला शेजारीसवर प्रीती कर, अनं शत्रुसना व्देश कर, अस सांगेल व्हतं, ते तुम्हीन ऐकेल शे. 44 मी तर तुमले सांगस आपला शत्रुवर प्रीती करा, अनं ज्या तुमना छळ करतस त्यासनासाठे प्रार्थना करा. 45 ते यानाकरता की तुम्हीन स्वर्गना पिताना पुत्र व्हावेले पाहिजे, कारण तो चांगलासवर अनं वाईटसवर पन आपला सुर्य उगाडस अनी धार्मीक अनं अधार्मीक मानससवर बी पाऊस पाडस. 46 ज्या तुमनावर प्रीती करतस, त्यासनावर तुम्हीन प्रीती करी तर तुमले काय प्रतीफळ मिळी, कारण जकातदार बी तसच करतस ना? 47 जवय तुम्हीन आपला बंधूसले नमस्कार करतस पण त्यामा काय विशेष? कारण गैरयहूदी पण तसच करतस ना? 48 जशा तुमना स्वर्गीय पिता परीपूर्ण शे, “तस तुम्हीन पण पूर्ण व्हा.”

6

गुप्त दान

1 *तुम्हीन आपला धार्मीक कामे लोकसले दखाडाकरता करू नका, तसं करावर तुमना स्वर्गना पितापाईन तुमले प्रतिफळ मिळव नही. 2 यामुये तु जवय दानधर्म करस तवय लोकसनी आपला गौरव कराले पाहिजे म्हणीसन ढोंगी जसा सभास्थानमा अनी रस्तावर आपलापुढे शंख वाजाडतस तसं करू नको, मी तुमले सत्य सांगस की, त्यासले त्यानं प्रतिफळ मिळी जायेल शे. 3 तु जवय दानधर्म करस, तवय तुना उजवा हात काय करस, हाई तुना डावा हातले समजाले नको. 4 जवय तु दानधर्म करस, ते गुप्तपणे व्हावेले पाहिजे, म्हणजे तुले दखणारा, गुप्त पिता परमेस्वर तुले तूं फळ दि.

प्रभुनी प्रार्थना

(लूक ११:२-४)

5 *तसच जवय तुम्हीन प्रार्थना करतस, तवय ढोंगीसनामायक करू नका; कारण लोकसनी आपले दखाले पाहिजे म्हणीसन सभास्थानमा अनं चवाटावर ऊभा राहिन प्रार्थना कराले त्यासले आवडस, मी तुमले सत्य सांगस की, त्यासले त्यासनं प्रतिफळ मिळी जायेल शे. 6 तु जवय प्रार्थना करस, तवय तु आपला खोलीमा जाईसन दार लाव, अनी आपला गुप्तवासी पितानी प्रार्थना कर, म्हणजे तुना गुप्तवासी पिता तुले फळ दि. 7 तुम्हीन जवय प्रार्थना करतस तवय गैरयहूदीस मायक बिनकामनं बडबड करू नका, आपण बराच बोलनुत म्हणीसन आपली मागणी मान्य व्ही अस त्यासले वाटस. 8 तुम्हीन त्यासनामायक व्हावु नका, कारण तुमच्या ज्या गरजा शेतस हाई तुमना स्वर्गना पिताले, तुम्हीन त्यानाकडे मांगाना पहिले त्याले सर्व माहीत शे.

9 मंग तुम्हीन अशी प्रार्थना करा; हे आमना स्वर्ग माथला देवबाप, तुनं नाव पवित्र मानोत; 10 तुनं राज्य येवो, जस स्वर्गमा तसं पृथ्वीवर बी तुना ईच्छाप्रमाणे व्हावो. 11 आमनी रोजनी भाकर आज आमले दे; 12 अनी जसं आम्हीन दूसरासना अपराध माफ करात, तसं तु पण आमना अपराध क्षमा कर; 13 अनी आमले परिक्षामा पाडू नको; तर आमले पापमातीन सोडाव. कारण की, राज्य, सामर्थ्य, अनी गौरव, हाई सदासर्वकाळ तुनंच शे; आमने. 14 *जर तुम्हीन लोकसना अपराधनी क्षमा करतस, तर तुमना स्वर्गीय पिता बी तुमले क्षमा करी. 15 पण जर तुम्हीन लोकसले क्षमा कर नही, तर तुमना स्वर्गीय पिता बी तुमले क्षमा करावु नही.

उपास

16 तुम्हीन जवय उपास धरतस तवय ढोंगीसनामायक तोंड उतारीसन बहु नका. कारण आपला उपास शे अस लोकसनी दखावं म्हणीन त्या आपलं तोंड उतारतस, मी तुमले सत्य सांगस की, त्यासले त्यासनं प्रतिफळ भेटी जायेल शे. 17 तु उपास करस तवय आपला डोकाले तेल लाव. अनं तोंड धोय; 18 हाई यानाकरता की, तु उपास करस, हाई लोकसले नही तर तुना स्वर्गीय पिता याले दखावेले पाहिजे, म्हणजे तो तुले फळ दि.

स्वर्गीय धन

(लूक १२:३३-३४)

19 ✨ स्वतःकरता पृथ्वीवर धन गोया करू नका; कारण त्याले उध्दी लागस अनं गंजीसन त्याना नाश व्हस, अनी चोर बी घर फोडीसन चोरी करतस; 20 तर आपलाकरता स्वर्गमाधलं धन गोया करा; कारण तणे उध्दी अनं गंज लागीसन त्याना नाश व्हावू नही, अनं चोर बी घर फोडीसन चोरी करस नही; 21 कारण जणे तुमनं धन शे, तणे तुमनं मन बी लागी राही.

प्रकाश अनी अंधार
(लूक ११:३४-३६)

22 डोया हाऊ शरिरना दिवा शे; जर तुना डोया निष्पाप व्हई तर तुनं सगळं शरीर प्रकाशमय व्हई; 23 जर तुना डोया दोषी र्हायना तर तुनं सगळं शरीर अंधकारमय व्हई; म्हणजे तुनामातील प्रकाश-अंधार र्हायना तर तो अंधार कितला भयंकर व्हई!

चिंता अनं देववर ईश्वास
(लूक १६:१३; १२:२२-३१)

24 तर कोणी दोन मालकसनी सेवा करू शकस नही, कारण तो एकना व्देश करी, तर दुसरानी सेवा करी; नही तर एकनासंगे चांगला वागी, तर दुसरानासंगे वाईट वागी; मंग तुम्हीन देवनी अनी धननी सेवा करू शकतस नही. 25 यामुये मी तुमले सांगस की, आपला जिवबद्दल, म्हणजे आपण काय खावाले अनं काय पेवाले पाहिजे; अनी आपला शरिरबद्दल म्हणजे आपण काय पांघरानं, यानी चिंता करीसन बडु नका. कारण अन्नपेक्षा जिव, अनं कपडासपेक्षा शरीर जास्त महत्वनं शे की, नही? 26 आकाशमधला पक्षीसकडे ध्यान दिसन दखा; त्या पेरतस बी नही, कापणी बी करतस नही, अनं कोठारसमा साठाडतस बी नही; तरी तुमना स्वर्गना देवबाप त्यासले खावाले देस. तुम्हीन तर त्यासनापेक्षा श्रेष्ठ शेतस की नही? 27 तुमनामा, असा कोण समर्थ शे की, चिंता करीसन आयुष्यनी येळ तासभर वाढावू शकस? 28 तसच कपडासकरता कशाले चिंता करतस? जंगलमधला फुलं दखा, त्या कशा वाढतस? त्या कष्ट नही करतस अनी सुत नी नही ईनतस. 29 तरी मी तुमले सांगस, शलमोन राजासुध्दा त्याना वैभवमा त्या फुलसपैकी एकनामायक सुध्दा सजेल नव्हता. 30 जे जंगलमाधलं गवत आज शे, अनी सकाय जाळाय जास, त्याले जर देव असा कपडा घालत व्हई, तर अहो अईश्वासीहो, तो तुमनी काळजी करीसन तुमले कपडा घालावू नही का? 31 यामुये काय खावानं, काय पेवानं, अनी काय पांघरानं, असा म्हणीसन चिंता करत बडु नका. 32 कारण हाई सर्व मिळाले पाहिजे म्हणीसन रौर्यहदी लोकेपण खटपट करत राहतस, तुमले ह्या सगळासनी गरज शे. हाई तुमना स्वर्गना देवबापले माहीत शे. 33 तर तुम्हीन पहिले देवना राज्य अनी त्यानी धामीकता मिळाकरता त्याना शोध करा. म्हणजे त्यानासंगे ह्या सर्वा गोष्टी बी तुमले मिळतीन. 34 यामुये सकायनी चिंता करीसन बसु नका, कारण सकायनी चिंता सकायले; अनी ज्या दिननं दुःख ते त्याच दिनकरता पुरं शे.

7

इतरासना दोष काढाना बाबत
(लूक ६:३७-३८, ४१-४२)

1 कोणलेच दोषी ठरावु नका, म्हणजे देव तुमले दोषी ठरावनार नही. 2 ✨ ज्याप्रकारमा तुम्हीन न्याय करशात, त्याच प्रकारमा देव तुमना न्याय करी, अनी ज्या मापघाई तुम्हीन मोजीन दिशात. त्याच मापघाई तुमले मोजीन देवामा ई. 3 तुना डोयामाधलं मुसळ न दखता आपला भाऊना डोयामाधलं कुसळ कशाले दखस? 4 किंवा तुना डोयामाधलं कुसळ माले काडु दे हाई आपला भाऊले तु कसं सांगस? दख, तुना डोयामा तर मुसळ शे. 5 अरे दोगी, पहिले तुना डोयामाधलं मुसळ काढी टाक म्हणजे तुना भाऊना डोयामाधलं कुसळ काढाकरता तुले स्पष्ट दखाई. 6 जे पवित्र शे ते कुत्रासले देऊ नका, अनी मोती डुकरसनासमोर टाकू नका, टाकशात तर त्या आपला पायखाल चेंदतीन अनी पल्टीसन तुमले फाडतीन.

प्रार्थनानं महत्व
(लूक ११:९-१३)

7 मांगा म्हणजे तुमले भेटी, शोधा म्हणजे तुमले सापडी, ठोका म्हणजे तुमनाकरता उघडाई जाई; 8 कारण जो कोणी मांगस त्याले भेटस, जो शोधस, त्याले सापडस अनी जो कोणी दार ठोकस त्यानाकरता उघडाई जास. 9 आपला पोर्त्यानी जर भाकर मांगी तर तो त्याले दगड दि? 10 अनी मासा मांगा तर त्याले साप दि, तुमनामा असा कोणता बाप शे? 11 जर तुम्हीन वाईट राहीसन बी आपला पोर्त्यासले चांगलं काय ते देवानं तुमले समजस, तर ज्या तुमना स्वर्गना देवबाप जोडे मांगतस, त्यासले तो कितल्या चांगल्या वस्तु अनं देणग्या दि? 12 ✨ यामुये लोकसनी तुमनासंगे जसं वागले पाहिजे अशी तुमनी ईच्छा शे. तसं तुम्हीन बी त्यासनासंगे वागा, कारण मोशेना नियमशास्त्र अनी संदेश, हाईच शिकाडतस.

दोन रस्ता
(लूक १३:२४)

13 धाकला दरवाजातीन मजारमा जा; कारण नाशकडे जावाना दरवाजा मोठा शे, अनं रस्ता पसरट शे, अनी त्यानामातीन जाणारा बराच शेतस; 14 पण जिवनकडे जावाना दरवाजा, अनी रस्ता छोटा शे. अनं ज्यासले तो सापडस त्या थोडाच शेतस.

खरा अनी खोटा शिक्षक
(लूक ६:४३-४४)

15 खोटा संदेशासपाईन संभाळीन राहा, कारण त्या मेंढरसना रूपमा येतीन, पण त्या मझारतीन कूर लांडगा शेतस. 16 तुम्हीन त्यासले त्यासना फळवरतीन वळखशात, कारण काटासना झाडवरतीन द्राक्ष अनं रिंगनीना झाडवरतीन अंजिर काढतस का? 17 त्याचप्रमाणे चांगला झाडले चांगलं फळ येस अनं वाईट झाडले वाईट फळ येस. 18 चांगला झाडले वाईट फळ येस नही, अनं वाईट झाडले चांगलं फळ येस नही. 19 ज्या-ज्या झाडले चांगलं फळ येस नही ते प्रत्येक झाड तोडीसन अग्नीमा टाकामा येस. 20 ज्यामुये तुम्हीन त्यासले त्यासना फळवरतीन वळखशात.

मि तुमले वळखस नही
(लूक १३:२५-२७)

21 माले प्रभुजी, प्रभुजी म्हणनारा सर्वासना स्वर्गना राज्यमा प्रवेश व्हई अस नही; तर जो मना स्वर्गना पिताना ईच्छाप्रमाणे वागस त्याना प्रवेश व्हई. 22 न्यायना दिनले बराचजन माले सांगतीन, प्रभुजी-प्रभुजी आम्हीन तुना नावतीन संदेश दिधा, तुना नावतीन भूतं काढात, अनी तुना नावतीन मोठमोठला चमत्कार करात नही का? 23 तवय मी त्यासले स्पष्ट सांगसु की, मनी अनी तुमनी कधीच ओळख नव्हती; अहो पापीसवन मनापाईन दूर व्हा.

दोन घरसना पाया
(लूक ६:४७-४९)

24 जो कोणी मंनं हाई वचन ऐकीसन त्यानाप्रमाणे वागस तो एक शहाणा माणुसना मायक ठरी; त्यानी आपलं घर खडकवर बांध; 25 मंग पाऊस पडना, पुर वना, वारा बी सुटना, अनी त्या घरले लागना; तरी ते घर पडनं नही, कारण त्याना पाया खडकवर बांधेल व्हाता. 26 त्याचप्रमाणे जो कोणी मंनं वचन ऐकीसन त्यानाप्रमाणे वागस नही तो एक मुखं माणुसना मायक ठरी; त्यानी आपलं घर वाळूर बांधं, 27 मंग पाऊस पडना, पुर वना, वारा बी सुटना, अनं त्या घरले लागना तवय ते लगेच पडीसन त्याना नाश व्हयना.

येशुना अधिकार

28 येशुनी आपलं बोलनं बंद करावर अस व्हयनं की, त्या लोके त्यानं शिक्षण ऐकीन थक्क व्हई गयात; 29 कारण तो शास्त्री लोकिसनामायक नही तर पुरा अधिकार त्यालेच शे, असा शिकाडी राहीता.

8

येशु कुष्ठरोगीले बरं करस
(मार्क १:४०-४५; लूक ५:१२-१६)

1 मंग येशु डोंगरवरतीन उतरना तवय लोकसनी गर्दी त्यानामांगे चाली राहीती. 2 तवय दखा, एक कुष्ठरोगी येशुकडे ईसन त्याना पाया पडीन त्याले बोलना, प्रभुजी, तुमनी ईच्छा व्हई तर माले शुध्द करासाठे तुम्हीन समर्थ शेतस. 3 तवय येशुनी हात पुढे करीसन त्याले स्पर्श करा अनं बोलना, मनी ईच्छा शे, तु शुध्द व्हय; अनं लगेच त्याना कुष्ठरोग जाईसन तो बरा व्हयना. 4 मंग येशुनी त्याले सांगं, संभाळ, हाई कोणलेच काही सांगु नको; तर तु जाईसन “याजकले दाखाड अनी त्यासले खरं वाटाले पाहिजे म्हणीसन तुना शुध्दीकरण व्हावाकरता, जे अर्पण मोशेनी कराले लाई देयल शे ते कर.”

येशु सुवेदारना सेवकले बरं करस
(लूक ७:१-१०)

5 मंग येशु कफर्णहम गावले वना, तवय एक रोमी अधिकारी त्यानाकडे ईसन त्याले ईनंती करीसन बोलना, 6 प्रभुजी, मना सेवक लखवामा भलताच पिडीसन घरमा पडेल शे. 7 येशु त्याले बोलना, “मी ईसन त्याले बरं करसु.” 8 तवय अधिकारीनी उत्तर दिधं, प्रभुजी तुम्हीन मना घर यावं, ईतली मनी लायकी नही; पण एक शब्द बोला म्हणजे मना सेवक बरा व्हई जाई. 9 मी एक जबाबदार अधिकारी शे, अनी मना हातखाल शिपाई शेतस; मी एकले सांगस, जा! तर तो जास, एकले सांगं ये! तर तो येस, अनी सेवकले सांगं, हाई कर तर तो ते करस. 10 हाई ऐकीसन येशुले आश्चर्य वाटनं, अनं आपलामांगे येणारा लोकसले तो बोलना, मी तुमले सत्य सांगस, एवढा ईश्वास माले इझाएलमा बी दिसना नही. 11 मी तुमले सांगस की, “पुर्व अनं पन्दिमकडतीन” बराच लोके येतीन अनं स्वर्गना राज्यमा अब्राहाम, इसहाक, अनं याकोब, यासना पंगतमा बसतीन;

12 ऋषण राज्ञ्या पोर्या बाहेरना अंधारमा टाकाई जातीन, अनं तढे रडनं अनं दात खानं राही. 13 मंग येशु रोमी अधिकारीले बोलना, जाय तु ईंवास ठेयेल प्रमाणे तुले भेटी अनि त्याच येळले तो सेवक बरा व्हयना.

येशु बराच रोगीसले बरं करस
(मार्क १:२९-३४; लूक ४:३८-४१)

14 जवय येशु पेन्नरा घरमा गया, तवय शिमोननी सामु तापमा पडेल शे, अस त्यानी दखं. 15 मंग येशुनी तिना हातले स्पर्श करा; अनं तिना ताप निंधी गया; अनि ती ऊठीसन त्यानी सेवा कराले लागनी. 16 मंग संध्याकाय व्हयनी तवय लोकसनी बराच भूतं लागेलसले येशुकडे आणं; तवय त्यानी बोलीसन भूतं काढात अनं सर्वा रोगीसले बरं करं. 17 “त्यानी आमना आजार स्वतःवर लिधात अनि आमना रोग सहन करात,” हाई जे यशया संदेशासनी सांगेल व्हतं ते पुर्ण व्हयनं.

येशुना होणारा शिष्य
(लूक १:५७-६२)

18 मंग येशुनी आपला आजूबाजूले लोकसनी गर्दीं शे, अस दखीसन शिष्यसले तलावना पत्तीकडे जावानी आज्ञा करी. 19 तवय शास्त्री ईसन त्याले बोलना, “गुरजी, आपण जठे, कोठे जाशात तढे मी तुमना मांगे ईसु.” 20 येशु त्याले बोलना, कोल्हासकरता बिळा अनं आकाशमाधला पक्षीसले घरटा शेतस, पण मनुष्यना पोर्याले डोकं टेकाले जागा नही शे. 21 तवय शिष्यसपैकी एकजण त्याले बोलना, प्रभुजी माले पहीले मना बापले पुराले जावु घा. 22 येशुनी उत्तर दिधं, तु मनामांगे ये ज्या मरेल शेतस त्यासले त्या मरेलसले पुरु दे.

येशु वादयले शांत करस
(मार्क ४:३५-४१; लूक ८:२२-२५)

23 मंग येशु नावमा चढना तवय त्याना शिष्य त्यानासंगे गयात. 24 तवय दखा, समुद्रमा मोठं वादय ऊठणं, ते इतलं मोठं व्हतं की, लाटासनी नावले झाकी टाकं, तवय येशु झोपेल व्हता. 25 तवय त्या त्यानाजोडे ईसन त्याले ऊठाडीसन बोल्तु लागनात. “प्रभुजी, वाचाडा आमही बुडी रहायनुत.” 26 अनं तो त्यासले बोलना, “अरे अईंवासी, तुम्हीन इतला का बरं घाबरणात?” मंग त्यानी ऊठीसन समुद्र अनं वारा यासले धमकाडं अनि त्या लगेच शांत व्हयनात. 27 त्या नावमधला माणसंसले आश्चर्य वाटनं अनं त्या बोल्तु लागनात, “हावु कोणता प्रकारना माणुस शे की, वारा, अनं समुद्र बी यानं ऐकतस.”

येशु दोन भूत लागेल माणुससले बरं करस
(मार्क ५:१-२०; लूक ८:२६-३१)

28 मंग येशु पत्तीकडला गरसेकरसना प्रदेशमा गया, तवय दोन भूत लागेल माणसं कब्रस्तान माईन ईसन त्याले भेटनात; त्या ईतला भयानक अनं भितीदायक व्हतात की, त्या वाटवर कोणलेच जाणं शक्य नव्हतं. 29 तवय दखा, त्या वरडीन बोलनात, “हे देवना पोर्या; तु आमनामा का बरं पडस? ठरायेल येळना अगोदर तु आमले आठे छळाले येल शे का?” 30 तढेच त्यासनापाईन थोडा अंतरवर डुकरंसना मोठा कळप चरी राहीता. 31 मंग त्या भूते त्याले ईंन्ती कराले लागनात की, जर तु आमले काढी रहायना तर आमले त्या डुकरंसना कळपमा धाड.

32 मंग येशुनी त्यासले सांगं, “जा,” अनि त्या जाईसन त्या डुकरंसमा घुसनात; अनं दखा, तो डुकरंसना कळप कडावरतीन पळत जाईसन समुद्रमा पडना अनि तढेच त्या बुडिसन मरनात. 33 मंग डुकरं चारनारा पळनात अनं नगरमा जाईसन भूत लागेल माणुसबद्दल अनि तढे घडेल सर्व घटनाबद्दल त्यासनी लोकसले सांगं. 34 तवय दखा, सर्व नगरना लोके येशुले भेटाले निघनात अनि त्याले दखीसन, त्यासनी त्याले आमना गावमाईन निंधी जा अशी ईंन्ती करी.

9

येशु लखवा व्हयेल माणुसले बरा करस
(मार्क २:१-१२; लूक ५:१७-२६)

1 तवय येशु नावमा बशीसन आपला पत्तीकडला शहरमा जाईसन पोहचना. 2 मंग दखा, खाटवर पडेल एक लखवा व्हयेल माणुसले त्यानाकडे आणं, तवय येशु त्यासना ईंवास दखीसन लखवा व्हयेल माणुसले बोलना, पोर्या धीर धर; तुना पापसनी क्षमा व्हयेल शे. 3 मंग दखा, काही शास्त्री आपला आपलामा बोलनात, “हाऊ चुकीनं बोलस!”

4 येशु त्यासना ईंचार वळखीसन बोलना, “तुम्हीन आपला मनमा वाईट ईंचार का बरं आणतस? 5 कारण ‘तुना पापनी क्षमा व्हयेल शे’ अस बोलनं, किंवा ‘ऊठीसन चाल’ अस बोलनं, ह्या मातीन कोणतं सोपं शे? 6 कारण मनुष्यना पोर्याले पृथ्वीवर पापसनी क्षमा कराना अधिकार शे हाई तुमले समजाले पाहिजे.” म्हणीसन मंग तो लखवा व्हयेल माणुसले बोलना, “ऊठ, तुनी खाट उचलून घर जाय!”

7 मंग तो ऊठीसन आपला घर गया. 8 हाई दखीसन लोके घाबरी गयात, अनी ज्या देवनी माणुसले एवढा अधिकार दिधा त्यासनी देवना गौरव करा.

मत्तय नावना माणुसले पाचारण

(मार्क २:१३-१७; लुक ५:२७-३२)

9 मंग तठेन जाताना येशूनी मत्तय नावना माणुसले जकात नाकावर बशेल दखं अनी त्याले बोलना, मनामांगे ये; तवय तो ऊठीसन त्यानामांगे गया. 10 अंतरे अस व्हयनं की, तो घरमा जेवाले बशेल व्हता, दखा, तवय बराच जकातदार अनं पापी लोके ईसन येशू अनं त्याना शिष्य यासनासंगे पंगतमा जेवाले बठनात. 11 हाई दखीसन पस्शी त्याना शिष्यसले बोलनात, तुमना गुरू जकातदार अनं पापी लोकससंगे का बरं जेवस? 12 हाई ऐकीन येशू त्यासले बोलना, निरोगीसले वैघनी गरज नही, तर रोगीसले शे. 13 *माले दया पाहिजे, यज्ञ नको” याना अर्थ काय, हाई जाईन शिका; कारण मी न्यायीसले नही तर पापी लोकसले बलावाकरता येल शे.

उपासना प्रश्न

(मार्क २:१८-२२; लुक ५:३३-३९)

14 त्या येठले योहानना शिष्य येशूकडे ईसन त्याले बोलनात, आम्हीन अनं पस्शी लोके पुष्कळ उपास करतस पण तुमना शिष्य उपास करतस नही, ह्यानं कारण काय? 15 मंग येशू त्यासले बोलना, जोपावत वरहाडीसनासंगे नवरदेव शे तोपावत त्यासले भुक्या राहावाई का? तरी असा दिन येतीन की, नवरदेवले त्यासनापाईन लई जातीन, तवय त्या उपास करतीन. 16 कोणी नवा कपडानं ठिगळं जुना कपडाले लावतस नही; कारण चांगलाकरता लायेल ठिगळं त्या जुना कपडाले फाडी टाकस अनं छिद्र मोठं करी टाकस. 17 कोणी नवा द्राक्षरस जुना कापाड्याइ बनाडेल थैलीमा ठेवतस नही; ठेवा तर थैली फाटीन द्राक्षरस सांडाई जाई अनी थैलीना नाश व्हस; म्हणीसन नवा द्राक्षरस नवा थैलीमा ठेवतस म्हणजे त्या दोन्ही नीट राहतस.

याईरनी पोर अनं रक्तस्रावी बाई

(मार्क ५:२१-४३; लुक ८:४०-५६)

18 येशू त्यानासंगे बोली राहीता तवय दखा, एक अधिकारी ईसन त्याना पाया पडीसन बोलना, “मनी पोर इतलामा मरनी, तरी तुम्हीन ईसन तिना डोकावर आपला हात ठेवा म्हणजे ती जिवत व्हई.” 19 तवय येशू ऊठना अनं त्याना शिष्यससंगे त्या अधिकारीना मांगे जावाले लागना. 20 मंग, दखा बारा वरीस पाईन रक्तस्रावना आजार व्हेयल एक बाईनी येशूना मांगेन ईसन त्याना कपडाना गोंडाले स्पर्श करा. 21 कारण ती आपला मनमा बोलनी, की मी त्याना कपडाले जरी हात लावसु तरी बरी व्हसु. 22 तवय येशू मांगे वळीसन तिले दखीन बोलना, “बाई, धीर धर! तुना ईव्वासनी तुले बरं करेल शे,” अनं ती बाई त्याच घटकाले बरी व्हयनी. 23 मंग येशू अधिकारीना घरमा जाईन पावा वाजणारासले अनं शोक करनारा लोकसनी गर्दीले दखीसन बोलना, “वाट सोडा, कारण पोर मेरेल नही; ती झोपेल शे!” तवय त्या त्यानी टिंगल करू लागनात. 25 मंग लोकसले बाहेर काढानंतर त्यानी मझार जाईसन त्या पोरना हातले धरं अनी ती लगेच ऊठनी. 26 हाई बातमी देशना त्या प्रांतमा पसरी गयी.

येशू दोन आंधयासले बरं करस

27 मंग येशू तठेन जाई राहीता, तवय, दोन आंधया त्यानामांगे जाईसन जोरमा वरडीसन बोलनात, अहो दावीदना पोत्र्या, आमनावर दया कर. 28 तो घरमा गया तवय त्या आंधया त्याना जवय वनात; मंग येशू त्यासले बोलना, मी तुमले बरा करू शकस असा तुमना ईव्वास शे का? त्या त्याले बोलनात, हा प्रभु. 29 तवय तो त्यासना डोयाले स्पर्श करीसन बोलना, तुमना ईव्वास प्रमाणे तुमले भेटो. 30 तवय त्यासले दखावाले लागनं; मंग येशूनी त्यासले बजाडीन सांगं, की, दखा, कोणलेच समजाले नको म्हणीन संभाळा. 31 तवय त्यासनी तठेन जाईसन सर्वा देशभर त्यानी किती गाजाडी.

येशू मुका भूत लागेल माणुसले बरा करस

32 मंग त्या तठेन जाई राहीतात, दखा, लोके एक मुका भूत लागेल माणुसले त्यानाकडे लई वनात. 33 येशूनी ते भूत काढावर तो मुका बोलु लागना; तवय लोकसमुदाय नवल करीसन बोलनात, इब्राएलमा अस कधीच दखामा येल नव्हतं; 34 *पण पस्शी बोलनात, हाऊ भूतसना राजानी मदत लिसन भूत काढस.

कामगार थोडाच शेतस

35 *मंग येशू त्यासना सभास्थानमा देवराज्यनी सुवार्ता प्रचार गाजाडत, सर्वा कमजोर अनं रोगीसले बरं करत गावेगाव अनं शहरसमा फिरी राहीता. 36 *तवय लोक समुदायले दखीसन त्याले त्यासनी किंव वनी, कारण त्या बिन मेंढपाळना मेंढरंसना

* 9:10 १:२० लुक १५:१५,२

* 9:13 १:२३ मत्तय १२:१७

* 9:34 १:३४ मत्तय १०:२५; १२:२४; मार्क ३:२२; लुक ११:२५

* 9:35 १:३५ मत्तय

४:२३; मार्क १:३५; लुक ४:२४

* 9:36 १:३६ मार्क ६:३४

मायक किदरेल अनी भटकेल व्हातात. 37 *मंग तो त्याना शिष्यसले बोलना, पिक बराच शे, पण काम करनारा थोडाच शेतस; 38 यामुये पिकना मालकनी कापणी कराले काम करनारासले धाडाले पाहिजे म्हणीसन तुम्हीन प्रार्थना करा.

10

बारा शिष्य

(मार्क ३:१३-१९; लूक ६:१२-१६)

1 तवय येशूनी आपला बारा शिष्यसले जोडे बलाईसन भूते काढाना अनी सर्वा रोग अन सर्वा दुर्बलसले बरं कराना अधिकार दिधा. 2 त्या बारा शिष्यसना नावे असा शेतस पहिला, पेत्र ज्याले शिमोन म्हणतस अन त्याना भाऊ अंद्रिया; जब्दीना पोर्त्या याकोब, अन त्याना भाऊ योहान, 3 फिलीप अन बर्थलमय; थोमा, अन मन्तय जकातदार; अल्फीना पोर्त्या याकोब अन तदय; 4 शिमोन कनानी अन येशुले धरीसन देणारा यहूदा इस्कयोत.

बारा शिष्यन काम

(मार्क ६:७-१३; लूक ९:१-६)

5 ह्या बारा जणसले येशूनी अशी आज्ञा करीसन धाडं, की, गैरयहूदीसकडे जावानी वाट वरतीन जाऊ नका, अन शोमरोनी लोकसना कोणताच शहरमा जावू नका; 6 तर इन्नाएलसना घरमधला दवडेल मेंढरसकडे जा. 7 अनी जावाना येळले अशी घोषणा करा की, स्वर्गना राज्य जोडे येले शे. 8 अन रोगीसले बरं करा, मरेलसले ऊठाडा, कोड लागलेसले शुध्द करा, अन भूते काढा कारण जे तुमले मोफत मिळनं ते तुम्हीन मोफत घा. 9 सोनं, चांदी अन तांबाना पैसा आपला कंबरबंधमा लेवू नका; 10 *प्रवासकरता झोळी, दुसरा कपडा, जोडा लेवू नका, कारण काम करनारासन पोषण व्हावाकरता हाई योग्य शे.

11 ज्या ज्या शहरमा गावसमा तुम्हीन जाशात तठे कोण योग्य शे हाई शोधी काढा अन तुम्हीन तडेन निघतस तोपावत त्यासना आठेच राहा; 12 जवय तुम्हीन त्या घरमा जाशात तवय तठे तुमले शांती मिळो असं म्हणा; 13 ते घर चांगलं र्हायनं तर तुम्हीन देयल शांतीना आशिर्वाद त्यासले लागो; अन जर त्या चांगला नही राहीनात तर तो आशिर्वाद तुमनाकडे परत येवो. 14 *जो कोणी तुमनं स्वागत करावं नही, अन तुमनं वचन एकावु नही, त्या घरमातीन किंवा शहरमातीन निघतांना आपला पायनी धुळ झटकती टाका. 15 *मी तुमले सत्य सांगस, न्यायना दिनले त्या शहरनापेक्षा सदेम अन गमोरा ह्या प्रदेशेले सोपं जाई.

दुःख अनी तरास

(मार्क ६:९-१३; लूक २१:१२-१७)

16 *लांडगासमा जसं मेंढरुले धाडतस तसं मी तुमले धाडी र्हायनु म्हणीसन तुम्हीन सापनामायक चपळ अन कबुतरना मायक भोळा बना. 17 *लोकसपाईन सावध राहा; कारण त्या तुमले न्यायलयना स्वाधीन करतीन, अनी त्यासना सभास्थानमा तुमले फटका मारतीन, 18 अनी देशना अधिकारीसले, राजासले अन गैरयहूदीसले समजाले पाहिजे की तुम्हीन मना साक्षीदार शेतस, म्हणीसन तुमले त्यासनासमोर नेतीन. 19 जवय तुमले त्यासना स्वाधीन करतीन तवय कसं काय बोलानं यानी चिंता करू नका, कारण तुमले जे काही बोलना शे हाई त्याच येळले तुमले सुचाडाई जाई. 20 कारण बोलणारा तुम्हीन नही, तर तुमना स्वर्गना बापना आत्मा हाऊच तुमनामा बोलणारा शे,

21 *भाऊ भाऊले अनी बाप आपला पोर्त्याले मारा करता धरी दि; पोर्त्या मायबापसं विरूध्द ऊठतीन, त्यासले मारी टाकतीन; 22 *मना नावमुये सर्वा लोके तुमनी निंदा करतीन; पण जो शेवटपावत टिकी राही त्यानंच तारण व्हई. 23 जवय एक गावमा तुमना छळ व्हई तवय दुसरा गावमा पळी जा; मी तुमले खरंखरं सांगस की, याना पहिले तुमनं इन्नाएलना सर्वा नगरसमा फिरिनं व्हस नही, तोपावत मनुष्यना पोर्त्या ई जाई. 24 *गुरूपेक्षा शिष्य थोर नही अनी मालकपेक्षा नोकर थोर नही. 25 *शिष्यसनी गुरूनामायक अनी नोकरनी मालकनामायक व्हांव, इतलंच त्यासले पुरं, घर धनीले सैतान म्हणतस, तर घरना लोकसले का बरं नही म्हणतीन*?

कोणले घाबरानं

(लूक १२:२-७)

26 *यामुये त्यासले घाबरू नका; कारण उघडामा ई अस काहीच झाकायल नही अनी कळाव नही अस काहीच गुप्त नही. 27 जे मी तुमले अंधारमा सांगस, ते उजेडमा बोला, अनी जे काही तुम्हीन कानतीन ऐकतस ते धाबावर जाईन प्रचार करा. 28 ज्या शरिरना नाश करतस पण आत्माना नाश कराले समर्थ नही त्यासले घाबरू नका, तर आत्मा अन शरीर ह्या दोन्हीसले

* 9:37 १:३७ लूक १:०२ * 10:10 १:०१० १:०११ १:०१२ १:०१३ १:०१४ १:०१५ १:०१६ १:०१७ १:०१८ १:०१९ १:०२० १:०२१ १:०२२ १:०२३ १:०२४ १:०२५ १:०२६ १:०२७ १:०२८ १:०२९ १:०३० १:०३१ १:०३२ १:०३३ १:०३४ १:०३५ १:०३६ १:०३७ १:०३८ १:०३९ १:०४० १:०४१ १:०४२ १:०४३ १:०४४ १:०४५ १:०४६ १:०४७ १:०४८ १:०४९ १:०५० १:०५१ १:०५२ १:०५३ १:०५४ १:०५५ १:०५६ १:०५७ १:०५८ १:०५९ १:०६० १:०६१ १:०६२ १:०६३ १:०६४ १:०६५ १:०६६ १:०६७ १:०६८ १:०६९ १:०७० १:०७१ १:०७२ १:०७३ १:०७४ १:०७५ १:०७६ १:०७७ १:०७८ १:०७९ १:०८० १:०८१ १:०८२ १:०८३ १:०८४ १:०८५ १:०८६ १:०८७ १:०८८ १:०८९ १:०९० १:०९१ १:०९२ १:०९३ १:०९४ १:०९५ १:०९६ १:०९७ १:०९८ १:०९९ १:१०० १:१०१ १:१०२ १:१०३ १:१०४ १:१०५ १:१०६ १:१०७ १:१०८ १:१०९ १:११० १:१११ १:११२ १:११३ १:११४ १:११५ १:११६ १:११७ १:११८ १:११९ १:१२० १:१२१ १:१२२ १:१२३ १:१२४ १:१२५ १:१२६ १:१२७ १:१२८ १:१२९ १:१३० १:१३१ १:१३२ १:१३३ १:१३४ १:१३५ १:१३६ १:१३७ १:१३८ १:१३९ १:१४० १:१४१ १:१४२ १:१४३ १:१४४ १:१४५ १:१४६ १:१४७ १:१४८ १:१४९ १:१५० १:१५१ १:१५२ १:१५३ १:१५४ १:१५५ १:१५६ १:१५७ १:१५८ १:१५९ १:१६० १:१६१ १:१६२ १:१६३ १:१६४ १:१६५ १:१६६ १:१६७ १:१६८ १:१६९ १:१७० १:१७१ १:१७२ १:१७३ १:१७४ १:१७५ १:१७६ १:१७७ १:१७८ १:१७९ १:१८० १:१८१ १:१८२ १:१८३ १:१८४ १:१८५ १:१८६ १:१८७ १:१८८ १:१८९ १:१९० १:१९१ १:१९२ १:१९३ १:१९४ १:१९५ १:१९६ १:१९७ १:१९८ १:१९९ २:००१ २:००२ २:००३ २:००४ २:००५ २:००६ २:००७ २:००८ २:००९ २:०१० २:०११ २:०१२ २:०१३ २:०१४ २:०१५ २:०१६ २:०१७ २:०१८ २:०१९ २:०२० २:०२१ २:०२२ २:०२३ २:०२४ २:०२५ २:०२६ २:०२७ २:०२८ २:०२९ २:०३० २:०३१ २:०३२ २:०३३ २:०३४ २:०३५ २:०३६ २:०३७ २:०३८ २:०३९ २:०४० २:०४१ २:०४२ २:०४३ २:०४४ २:०४५ २:०४६ २:०४७ २:०४८ २:०४९ २:०५० २:०५१ २:०५२ २:०५३ २:०५४ २:०५५ २:०५६ २:०५७ २:०५८ २:०५९ २:०६० २:०६१ २:०६२ २:०६३ २:०६४ २:०६५ २:०६६ २:०६७ २:०६८ २:०६९ २:०७० २:०७१ २:०७२ २:०७३ २:०७४ २:०७५ २:०७६ २:०७७ २:०७८ २:०७९ २:०८० २:०८१ २:०८२ २:०८३ २:०८४ २:०८५ २:०८६ २:०८७ २:०८८ २:०८९ २:०९० २:०९१ २:०९२ २:०९३ २:०९४ २:०९५ २:०९६ २:०९७ २:०९८ २:०९९ ३:००१ ३:००२ ३:००३ ३:००४ ३:००५ ३:००६ ३:००७ ३:००८ ३:००९ ३:०१० ३:०११ ३:०१२ ३:०१३ ३:०१४ ३:०१५ ३:०१६ ३:०१७ ३:०१८ ३:०१९ ३:०२० ३:०२१ ३:०२२ ३:०२३ ३:०२४ ३:०२५ ३:०२६ ३:०२७ ३:०२८ ३:०२९ ३:०३० ३:०३१ ३:०३२ ३:०३३ ३:०३४ ३:०३५ ३:०३६ ३:०३७ ३:०३८ ३:०३९ ३:०४० ३:०४१ ३:०४२ ३:०४३ ३:०४४ ३:०४५ ३:०४६ ३:०४७ ३:०४८ ३:०४९ ३:०५० ३:०५१ ३:०५२ ३:०५३ ३:०५४ ३:०५५ ३:०५६ ३:०५७ ३:०५८ ३:०५९ ३:०६० ३:०६१ ३:०६२ ३:०६३ ३:०६४ ३:०६५ ३:०६६ ३:०६७ ३:०६८ ३:०६९ ३:०७० ३:०७१ ३:०७२ ३:०७३ ३:०७४ ३:०७५ ३:०७६ ३:०७७ ३:०७८ ३:०७९ ३:०८० ३:०८१ ३:०८२ ३:०८३ ३:०८४ ३:०८५ ३:०८६ ३:०८७ ३:०८८ ३:०८९ ३:०९० ३:०९१ ३:०९२ ३:०९३ ३:०९४ ३:०९५ ३:०९६ ३:०९७ ३:०९८ ३:०९९ ४:००१ ४:००२ ४:००३ ४:००४ ४:००५ ४:००६ ४:००७ ४:००८ ४:००९ ४:०१० ४:०११ ४:०१२ ४:०१३ ४:०१४ ४:०१५ ४:०१६ ४:०१७ ४:०१८ ४:०१९ ४:०२० ४:०२१ ४:०२२ ४:०२३ ४:०२४ ४:०२५ ४:०२६ ४:०२७ ४:०२८ ४:०२९ ४:०३० ४:०३१ ४:०३२ ४:०३३ ४:०३४ ४:०३५ ४:०३६ ४:०३७ ४:०३८ ४:०३९ ४:०४० ४:०४१ ४:०४२ ४:०४३ ४:०४४ ४:०४५ ४:०४६ ४:०४७ ४:०४८ ४:०४९ ४:०५० ४:०५१ ४:०५२ ४:०५३ ४:०५४ ४:०५५ ४:०५६ ४:०५७ ४:०५८ ४:०५९ ४:०६० ४:०६१ ४:०६२ ४:०६३ ४:०६४ ४:०६५ ४:०६६ ४:०६७ ४:०६८ ४:०६९ ४:०७० ४:०७१ ४:०७२ ४:०७३ ४:०७४ ४:०७५ ४:०७६ ४:०७७ ४:०७८ ४:०७९ ४:०८० ४:०८१ ४:०८२ ४:०८३ ४:०८४ ४:०८५ ४:०८६ ४:०८७ ४:०८८ ४:०८९ ४:०९० ४:०९१ ४:०९२ ४:०९३ ४:०९४ ४:०९५ ४:०९६ ४:०९७ ४:०९८ ४:०९९ ५:००१ ५:००२ ५:००३ ५:००४ ५:००५ ५:००६ ५:००७ ५:००८ ५:००९ ५:०१० ५:०११ ५:०१२ ५:०१३ ५:०१४ ५:०१५ ५:०१६ ५:०१७ ५:०१८ ५:०१९ ५:०२० ५:०२१ ५:०२२ ५:०२३ ५:०२४ ५:०२५ ५:०२६ ५:०२७ ५:०२८ ५:०२९ ५:०३० ५:०३१ ५:०३२ ५:०३३ ५:०३४ ५:०३५ ५:०३६ ५:०३७ ५:०३८ ५:०३९ ५:०४० ५:०४१ ५:०४२ ५:०४३ ५:०४४ ५:०४५ ५:०४६ ५:०४७ ५:०४८ ५:०४९ ५:०५० ५:०५१ ५:०५२ ५:०५३ ५:०५४ ५:०५५ ५:०५६ ५:०५७ ५:०५८ ५:०५९ ५:०६० ५:०६१ ५:०६२ ५:०६३ ५:०६४ ५:०६५ ५:०६६ ५:०६७ ५:०६८ ५:०६९ ५:०७० ५:०७१ ५:०७२ ५:०७३ ५:०७४ ५:०७५ ५:०७६ ५:०७७ ५:०७८ ५:०७९ ५:०८० ५:०८१ ५:०८२ ५:०८३ ५:०८४ ५:०८५ ५:०८६ ५:०८७ ५:०८८ ५:०८९ ५:०९० ५:०९१ ५:०९२ ५:०९३ ५:०९४ ५:०९५ ५:०९६ ५:०९७ ५:०९८ ५:०९९ ६:००१ ६:००२ ६:००३ ६:००४ ६:००५ ६:००६ ६:००७ ६:००८ ६:००९ ६:०१० ६:०११ ६:०१२ ६:०१३ ६:०१४ ६:०१५ ६:०१६ ६:०१७ ६:०१८ ६:०१९ ६:०२० ६:०२१ ६:०२२ ६:०२३ ६:०२४ ६:०२५ ६:०२६ ६:०२७ ६:०२८ ६:०२९ ६:०३० ६:०३१ ६:०३२ ६:०३३ ६:०३४ ६:०३५ ६:०३६ ६:०३७ ६:०३८ ६:०३९ ६:०४० ६:०४१ ६:०४२ ६:०४३ ६:०४४ ६:०४५ ६:०४६ ६:०४७ ६:०४८ ६:०४९ ६:०५० ६:०५१ ६:०५२ ६:०५३ ६:०५४ ६:०५५ ६:०५६ ६:०५७ ६:०५८ ६:०५९ ६:०६० ६:०६१ ६:०६२ ६:०६३ ६:०६४ ६:०६५ ६:०६६ ६:०६७ ६:०६८ ६:०६९ ६:०७० ६:०७१ ६:०७२ ६:०७३ ६:०७४ ६:०७५ ६:०७६ ६:०७७ ६:०७८ ६:०७९ ६:०८० ६:०८१ ६:०८२ ६:०८३ ६:०८४ ६:०८५ ६:०८६ ६:०८७ ६:०८८ ६:०८९ ६:०९० ६:०९१ ६:०९२ ६:०९३ ६:०९४ ६:०९५ ६:०९६ ६:०९७ ६:०९८ ६:०९९ ७:००१ ७:००२ ७:००३ ७:००४ ७:००५ ७:००६ ७:००७ ७:००८ ७:००९ ७:०१० ७:०११ ७:०१२ ७:०१३ ७:०१४ ७:०१५ ७:०१६ ७:०१७ ७:०१८ ७:०१९ ७:०२० ७:०२१ ७:०२२ ७:०२३ ७:०२४ ७:०२५ ७:०२६ ७:०२७ ७:०२८ ७:०२९ ७:०३० ७:०३१ ७:०३२ ७:०३३ ७:०३४ ७:०३५ ७:०३६ ७:०३७ ७:०३८ ७:०३९ ७:०४० ७:०४१ ७:०४२ ७:०४३ ७:०४४ ७:०४५ ७:०४६ ७:०४७ ७:०४८ ७:०४९ ७:०५० ७:०५१ ७:०५२ ७:०५३ ७:०५४ ७:०५५ ७:०५६ ७:०५७ ७:०५८ ७:०५९ ७:०६० ७:०६१ ७:०६२ ७:०६३ ७:०६४ ७:०६५ ७:०६६ ७:०६७ ७:०६८ ७:०६९ ७:०७० ७:०७१ ७:०७२ ७:०७३ ७:०७४ ७:०७५ ७:०७६ ७:०७७ ७:०७८ ७:०७९ ७:०८० ७:०८१ ७:०८२ ७:०८३ ७:०८४ ७:०८५ ७:०८६ ७:०८७ ७:०८८ ७:०८९ ७:०९० ७:०९१ ७:०९२ ७:०९३ ७:०९४ ७:०९५ ७:०९६ ७:०९७ ७:०९८ ७:०९९ ८:००१ ८:००२ ८:००३ ८:००४ ८:००५ ८:००६ ८:००७ ८:००८ ८:००९ ८:०१० ८:०११ ८:०१२ ८:०१३ ८:०१४ ८:०१५ ८:०१६ ८:०१७ ८:०१८ ८:०१९ ८:०२० ८:०२१ ८:०२२ ८:०२३ ८:०२४ ८:०२५ ८:०२६ ८:०२७ ८:०२८ ८:०२९ ८:०३० ८:०३१ ८:०३२ ८:०३३ ८:०३४ ८:०३५ ८:०३६ ८:०३७ ८:०३८ ८:०३९ ८:०४० ८:०४१ ८:०४२ ८:०४३ ८:०४४ ८:०४५ ८:०४६ ८:०४७ ८:०४८ ८:०४९ ८:०५० ८:०५१ ८:०५२ ८:०५३ ८:०५४ ८:०५५ ८:०५६ ८:०५७ ८:०५८ ८:०५९ ८:०६० ८:०६१ ८:०६२ ८:०६३ ८:०६४ ८:०६५ ८:०६६ ८:०६७ ८:०६८ ८:०६९ ८:०७० ८:०७१ ८:०७२ ८:०७३ ८:०७४ ८:०७५ ८:०७६ ८:०७७ ८:०७८ ८:०७९ ८:०८० ८:०८१ ८:०८२ ८:०८३ ८:०८४ ८:०८५ ८:०८६ ८:०८७ ८:०८८ ८:०८९ ८:०९० ८:०९१ ८:०९२ ८:०९३ ८:०९४ ८:०९५ ८:०९६ ८:०९७ ८:०९८ ८:०९९ ९:००१ ९:००२ ९:००३ ९:००४ ९:००५ ९:००६ ९:००७ ९:००८ ९:००९ ९:०१० ९:०११ ९:०१२ ९:०१३ ९:०१४ ९:०१५ ९:०१६ ९:०१७ ९:०१८ ९:०१९ ९:०२० ९:०२१ ९:०२२ ९:०२३ ९:०२४ ९:०२५ ९:०२६ ९:०२७ ९:०२८ ९:०२९ ९:०३० ९:०३१ ९:०३२ ९:०३३ ९:०३४ ९:०३५ ९:०३६ ९:०३७ ९:०३८ ९:०३९ ९:०४० ९:०४१ ९:०४२ ९:०४३ ९:०४४ ९:०४५ ९:०४६ ९:०४७ ९:०४८ ९:०४९ ९:०५० ९:०५१ ९:०५२ ९:०५३ ९:०५४ ९:०५५ ९:०५६ ९:०५७ ९:०५८ ९:०५९ ९:०६० ९:०६१ ९:०६२ ९:०६३ ९:०६४ ९:०६५ ९:०६६ ९:०६७ ९:०६८ ९:०६९ ९:०७० ९:०७१ ९:०७२ ९:०७३ ९:०७४ ९:०७५ ९:०७६ ९:०७७ ९:०७८ ९:०७९ ९:०८० ९:०८१ ९:०८२ ९:०८३ ९:०८४ ९:०८५ ९:०८६ ९:०८७ ९:०८८ ९:०८९ ९:०९० ९:०९१ ९:०९२ ९:०९३ ९:०९४ ९:०९५ ९:०९६ ९:०९७ ९:०९८ ९:०९९ १०:००१ १०:००२ १०:००३ १०:००४ १

नरकमा नाश कराले जो परमेश्वर समर्थ शे त्याले घाबरा. ²⁹ एक नाणामा दोन चिमण्या इकतस की, नही? तरी पण तुमना स्वर्गना बापशिवाय त्यापाईन एक बी जमीनवर पडस नही. ³⁰ तुमना डोकावरना सर्वा केस बी मोजेल शेतस. ³¹ म्हणीन घाबरु नका, कारण बराच चिमण्यासपेक्षा तुमन मोल अधिक शे.

येशुना स्विकार अनी नकार
(लूक १२:८-९)

³² जो कोणी लोकसना समोर मना स्विकार करी, त्याना स्विकार मी मना स्वर्गना बापसमोर करसु; ³³ पण जो कोणी लोकसना समोर माले नाकारी, त्याना नाकार मी मना स्वर्गना बापसमोर करसु;

शांती नही, पण एक तलवार
(लूक १२:५१-५३; १४:२६, २७)

³⁴ अस नका समजा; की मी पृथ्वीवर शांतता कराले येल शे; मी शांतता कराले नही तर तलवार चालाडाले येल शे. ³⁵ कारण पोर्या अनं बाप, पोर अनं माय, सुन अनं सासु, यासमा फुट पाडाकरता मी येल शे; ³⁶ अनी माणुसनाच घरना लोके त्याना वैरी व्हतीन. ³⁷ जो कोणी मनापेक्षा बाप अनं मायवर जास्त प्रेम करस तो माले योग्य नही; जो मनापेक्षा पोर्यावर किवा पोरवर जास्त प्रेम करस तो माले योग्य नही; ³⁸ अनी जो कोणी स्वतःना कूसखांब उचलीन मनामांगे येस नही तो माले योग्य नही. ³⁹ जो स्वतःना जिवले वाचाडी तो त्याले गमाडी, अनी जो मनाकरता स्वतःना जिव गमाडी, तो त्याना जिवले वाचाडी.

ईनाम
(मार्क १:४१)

⁴⁰ जो तुमना स्विकार करस, तो मना स्विकार करस अनी जो माले स्वीकारस, तो ज्यानी माले धाडेल शे त्याले स्वीकारस. ⁴¹ जो संदेशाले म्हणीन स्वीकारस त्याले संदेशानं प्रतिफळ मिळी; अनी न्यायी माणुसले न्यायी म्हणीसन जो त्याना स्विकार करी, त्याले न्यायीजणसना प्रतिफळ मिळी; ⁴² मी तुमले खरंखरं सांगस, जो कोणी ह्या धाकलासपैकी एकले मना शिष्य समजीन गल्लासभर थंड पाणी पाजी, तर त्याले त्यानं प्रतिफळ मिळशिवाय रावावू नही.

11

बासिस्मा करनारा योहान कडतीन संदेश

¹ मंग अस व्हयनं की, येशु आपला बारा शिष्यसले बोध करानंतर, तो तठेन नगरमा शिकाडाले अनं उपदेश कराले गया. ² जवय कैदखानामा योहाननी ख्रिस्तनी चमत्कारबद्दल माहीती ऐकी, तवय आपला शिष्यसले त्यानाजोडे हाई ईचाराले धाडं, ³ जो येणारा व्हता तो तु शे, की आम्हीन दुसरानी वाट दखुत? ⁴ येशुनी त्यासले सांगं, जे तुम्हीन ऐकतस अनी दखतस ते योहानले जाईसन सांगां, ⁵ आंधया दखतस, पांगया चालतस कोडी बरा व्हतस, बहिरा ऐकतस, भरेल जिवत व्हतस अनं गरीबसले संदेश सांगामा येस; ⁶ धन्य शे, तो जो मनाबद्दल शंका धरस नही. ⁷ योहानना शिष्य जावावर येशु लोकसनी गदीले त्यानाबद्दल सांगू लागना, तुम्हीन जंगलमा योहानले दखाले जायेल व्हतात? तवय तो तुमले वाराना झोतघाई हालणारा गवतनामायक वाटी राहीता काय? ⁸ तर मंग तुम्हीन काय दखाले जायेल व्हतात? मऊ कपडा घालेल माणुसले का? दखा, मऊ कपडा वापरणारा तर राजवाडामाच राहतस. ⁹ तर मंग तुम्हीन कसाले जायल व्हतात? एखाडा संदेशले दखाले का? तर मी तुमले खरंखरं सांगस, संदेशपेक्षा जो मोठा माणुस त्याले दखाले तुम्हीन जायल व्हतात. ¹⁰ हाऊ तोच योहान शे ज्यानाबद्दल लिखेल शे, दखा, मी मना दूतले तुनापुढे धाडसं, तो तुनापुढे तुनी वाट तयार करी. ¹¹ मी तुमले सत्य सांगस की, बाईपाईन जन्मले माणुससमा कोणी बासिस्मा करनारा योहानपेक्षा श्रेष्ठ व्हयना नही; तरी स्वर्गना राज्यमा धाकला जो शे तो योहानपेक्षा बी श्रेष्ठ शे. ¹² बासिस्मा करनारा योहान ह्याना दिनपाईन आतेपावत स्वर्गना राज्यवर हल्ला चाली राहीनात, अनी हल्ला करणारा लोके ते लेवाकरता प्रयत्न करी राहिनाना. ¹³ कारण मोशेना नियमशास्त्र अनी सर्वा संदेश ह्या योहान पर्यंत संदेश देत वनात. ¹⁴ अमी सांगस, ते तुमनी मान्य करानी तयारी व्हई तर जो एलिया येणार शे, तो हाऊच शे. ¹⁵ ज्यासले ऐकाले कान शेतस त्या ऐकोत. ¹⁶ हाई पिढीले मी कसानी उपमा देऊ? ह्या लोके बजारमा बसेल पोर्यासना मायक शेतस ज्या आपला मित्रसले हाक मारीन सांगतस, ¹⁷ अनी म्हणतस आम्हीन तुमनाकरता पावा वाजाडा, तरी पण तुम्हीन नाचनात नही, अनी आम्हीन मरणना शोकगीत म्हणं तरी तुम्हीन शोक करा नही, त्या पोर्यासना मायक हाई पिढी शे. ¹⁸ कारण बासिस्मा करनारा योहान हाऊ खातपित वना नही, तरी लोक त्याले भूत लागेल शे अस म्हणतस. ¹⁹ मनुष्यना पोर्या वना, तो खासपेस; तरी त्यानाबद्दल बोलतस, दखा,

हाऊ खादाड अनी दास्बाज माणुस, जकातदारसना अनी पापी लोकसना मित्र! पण देवनं ज्ञान आपला कार्यवरतीन न्यायी उरस.

बिनईश्वासी गावसबदल दुःख

20 मंग ज्या शहरसमा त्यानी बराच चमत्कार करेल व्हाता, तरी पण तठला लोके देवकडे वळनात नहीत म्हणीन तो त्यासले दोष देऊ लागना. 21 हे खोराजिना, तुनी अवस्था कशी व्हई! हे बेथसैदा, तुनी कितली खराब अवस्था व्हई! कारण ज्या चमत्कार मी तुमनामा करात त्या जर सोर अनं सिदोन ह्या शहरसमा करतु तर त्या त्याच येळले गोगताट लाईन अनं राखमा बशीन पापसपाईन मांगे फिरतात. 22 पण मी तुमले सांगस की, न्यायना दिनले सोर अनं सिदोन यासले मिळणारी शिक्षा तुमले मिळणारी शिक्षापेक्षा सोपी राही. 23 हे कफर्णहूम, तु आकाशपावत चढी जाशी का? तु नरकमा खालपावत उतरशी; कारण ज्या चमत्कार तुमनामा घडनात त्या जर सदोममा घडतात तर आज त्या ईश्वासमा रूहातात. 24 मी तुमले सांगस की, न्यायना दिनले तुमले मिळणारी शिक्षा सदोमले मिळणारी शिक्षापेक्षा जास्त राही.

येशुनी कामगीरी

25 त्या येळले येशु सांगु लागना, हे बापा, स्वर्गना अनं पृथ्वीना प्रभु, मी तुनी स्तुती करस कारण की, ज्ञानी अनी ईचारवंत लोकसपाईन ह्या गोष्टी गुप्त ठेईन त्या तु धाकला पोर्यासले प्रकट करेल शे. 26 खरच हे बापा, कारण हाईच तुले योग्य दखायनं.

27 मना बापनी सर्वकाही मना हातमा सोपेल शे, अनी बापशिवाय पोर्याले कोणी वळखत नही अनी पोर्याशिवाय अनं पोर्यानी ज्या कोणले बापनी वळख करी देवानी ईच्छा व्हई त्यानाशिवाय बापले कोणीच वळखत नही. 28 अहो सर्वा कशी अनी वझामा दाबायेल लोकसहो, मनाजोडे या, म्हणजे मी तुमले विसावा दिसु. 29 मी जशा मनना लीन अनं नम्र शे तो मना जू तुम्हीन तुमनावर ल्या, अनं मनापाईन शिका म्हणजे तुमना जिवले विसावा मिळी; 30 कारण मना जू सोयना अनं मना वझा हलका शे.

12

शब्बाथना धनी

(मार्क २:२३-२८; लूक ६:१-५)

1 त्या येळले येशु शब्बाथ* दिनले शेतमाईन गया; तवय त्याना शिष्यसले भूक लागेल व्हेती म्हणीन त्या ओब्या तोडीन खाऊ लागनात. 2 हाई दखीसन परूसी त्यासले बोलनात, दखा, शब्बाथ दिनले जे योग्य नही ते तुना शिष्य करी राहिनानात. 3 त्यावर येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, दावीद अनं त्यानाबरोबरना यासले जवय भूक लागनी तवय त्यानी काय करं? हाई तुम्हीन वाचं नही का. 4 तो देवना मंदिरमा कसा गया अनी नियमाप्रमाणं फक्त याजकनी खावानी समर्पित भाकर, त्यानी अनं त्याना सोबतीसनी कश खादं; 5 तसच शब्बाथ दिनले याजक मंदिरमा शब्बाथना नियम तोडतस तरी पण निर्दोष राहतस हाई तुम्हीन मोशेना नियमशास्त्रमा वाचात नही का? 6 पण मी तुमले सांगस, की, मंदिरपेक्षा बी मोठा असा कोणतरी तुमनामा आठे शे. 7 *जर तुमले याना अर्थ समजता, की, माले दया पाहिजे अर्पण नही, तर तुम्हीन निर्दोषीसले दोषी नही ठरावतात. 8 कारण मनुष्यना पोर्या शब्बाथ दिनना धनी शे.

वाळेल हातना माणुस

(मार्क ३:१-६; लूक ६:६-११)

9 मंग येशु तठेन निधीसन त्यासना सभास्थानमा गया; 10 अनी दखा, तठे वाळेल हातना एक माणुस व्हात; तवय त्यासनी त्याले दोष लागले पाहिजे म्हणीसन परूसीसनी त्याले ईचारं, शब्बाथ दिनले रोग बरं करनं योग्य शे का? 11 *येशुनी त्यासले सांगं, तुमनामा असा कोण माणुस शे की, ज्यानं एकच मेंढरू राहिसन ते शब्बाथ दिनले खड्डामा पडनं तर त्याले उचलीन बाहेर काढावु नही का? 12 तर मेंढरसपेक्षा माणुसनं मोल कितलं तरी बरच मोठं शे! यामुये शब्बाथ †दिनले एखादाले मदत करनं योग्य शे. 13 मंग त्यानी त्या वाळेल हातना माणुसले सांगं, तुना हात सरळ कर, तवय त्यानी हात सरळ करा अनी तो बरा व्हईन दुसरा हातना मायक व्हयना. 14 त्यानंतर परूसीसनी बाहेर जाईसन त्याना विरोधमा योजना आखी की, त्याना घात कशा कराना.

परमेश्वरना निवडेल सेवक

15 पण हाई वळखीन येशु तठेन निधी गया, तवय बराच लोके त्यानामांगे गयात अनं त्यानी त्या सर्वासले बरं करं; 16 अनी त्यासले बजाईन सांगं, की, माले प्रकट करू नका; 17 याकरता की, यशया संदेशनाद्वारा जे सांगामा येल व्हतं ते पुरं व्हई; ते असं की, 18 दखा, हाऊ मना सेवक याले मी निवाडेल शे, तो माले परमप्रिय शे; त्यानावर मी संतुष्टु शे; त्यानावर मी आपला

* 11:24 ११:२४ मन्त्र १०:२१; लूक १०:२१

* 11:27 ११:२७ योहान ३:३५; योहान ११:१६; १०:२१

* 12:1 १२:१ शब्बाथ दिन * 12:7 १२:७

मन्त्र १२:१३

* 12:11 १२:११ लूक १४:५

† 12:12 12:12 शब्बाथ यहूदी लोकसना आरामना दिन

आत्मा घालसु, अनं तो गैरयहूदीसना न्याय करी*. 19 तो भांडावु नही अनं वरडावु नही, अनी कोणलेच त्याना आवाज रस्तामा ऐकु येवाव नही. 20 तो अशक्तसले मोडावु नही, अनं धाकला मधला दिवाले तो वलाडावु नही, जोपावत तो न्यायले विजयी करस नही. 21 अनी गैरयहूदीमाधला सर्वा लोके त्याना नावनी आशा धरतीन

येशू अनी सैतान

(मार्क ३:२०-३०; लूक ११:१४-२३)

22 मंग त्यासनी एक भूत लागले माणुसले येशुकडे आनं, हाऊ माणुस आंध्या अनं मुका व्हता अनी त्यानी त्याले बरं करं, अनी तो मुका बोलाले अनी दखाले लागना. 23 तवय सर्वा लोके नवल करीसन सांगु लागनात, की, हाऊ दावीदना पोऱ्या व्हई का? 24 *पण परुशी हाई ऐकीसन सांगु लागनात, हाऊ ते भूतसना राजा बालजबूल यानी मदत लिसन भूत काढस. 25 येशूनी त्यासना मनमधला ईचार वळखीन त्यासले सांगं, आपसमा फुट पडेल प्रत्येक राज्य नष्ट व्हई जास, अनी ज्या शहरमा अनी घरना लोकसमा आपसमा फुट पडनी तर ते शहर अनी घर टिकु शकस नही. 26 सैतानच जर सैतानले काढाले लागना तर त्यासनामा फुट पडी जाई मंग त्यानं राज्य कसं टिकी. 27 जर मी भूतसना राजा बालजबूल यानी मदत लिसन भूत काढत व्हस तर तुमना लोके कोणी मदत लिसन काढतस? म्हणीन त्याच तुमना न्याय करतीन; 28 पण, मी जर देवना आत्माघाई, व्हस काडी रूहायनु तर देवनं राज्य तुमनावर येल शे. 29 तसच पहीलवान माणुसले अगोदर बांधाशिवाय त्याना घरमा घुशीसन त्याना वस्तु लुटीसन कोणले नेता ई का? त्याले बांध तच तो त्यानं घर लुटु शकस.

30 *जो मनासगे नही तो मनाविरुद्ध शे, अनी जो मनाबरोबर गोया करस नही तर तो उधळी टाकस. 31 यामुये मी तुमले सांगस, की माणुसना प्रत्येक पाप अनी निंदानी क्षमा व्हई. पण जो कोणी पवित्र आत्माना निंदा करी त्यानी क्षमा व्हावाव नही. 32 *अनी जो कोणी मनुष्यना पोऱ्याविरुद्ध काही बोली तर त्याना अपराधनी क्षमा व्हई जाई, पण जो कोणी पवित्र आत्माना विरोधमा बोली त्याले त्याना अपराधनी क्षमा ह्या युगमा बी नही. अनी येनारा युगमा बी व्हावाव नही.

जश झाड तस फळ

33 *यामुये झाड बी चांगलं अनी त्यानं फळ बी चांगलं शे असा म्हणा; नहीतर झाड वाईट शे अनी त्याना फळ बी वाईट; कारण झाड आपले फळवरतीन वळखाई जास. 34 *अहो सापना पिल्लासवन, तुम्हीन वाईट रूहाईसन तुमले चांगल्या गोष्टी कशा बोलता येतीन? कारण जे मनमा भरेल शे तेच तोंडमाईन निंधी. 35 चांगला माणुस आपला भांडामाईन चांगल्या गोष्टी काढस, अनी वाईट माणुस आपले भांडामाईन वाईट गोष्टी काढस. 36 मी तुमले सांगस की, ज्या बी वर्थ गोष्टी माणुस सांगी न्यायना दिनले त्याले त्याना हिशोब देनाच पडी. 37 कारण आपला बोलनावर तु निर्दोष ठरशी अनी आपलाच बोलनावर तु दोषी ठरशी.

स्वर्गना चिन्ह दखाडाकरता येशुले करेल ईंनंती

(मार्क ८:११-१२; लूक ११:२९-३२)

38 *तवय शास्त्री अनं परुशी यासनापाईन काहीजण त्याले बोलनात, गुरजी, तुमना हातघाई काही चिन्ह दखानी आमनी ईच्छा शे. 39 *पण त्यानी त्यासले उत्तर दिधं, हाई दुष्ट अनी व्यभिचारी पिढी चिन्ह मांगस, पण योना संदेशना चिन्हशिवाय तिले दुसरं कोणतच चिन्ह देवामा येवाव नही. 40 कारण जस योना तीन दिन अनं तीन रात मासाना पोटमा व्हता, तसाच मनुष्यना पोऱ्या बी तीन दिन तीन रात पृथ्वीना पोटमा रूहाई. 41 न्यायना दिनले निनवेना लोके हाई पिढीना लोकससंगे उभा रूहाईसन हिले दोषी ठरावतीन, कारण त्यासनी योनाना संदेश ऐकीसन पञ्चाताप करा; अनी दखा, आठे जो शे तो योनापेक्षा श्रेष्ठ शे. 42 न्यायना दिनले दक्षिणकडनी राणी, हाई पिढीना लोकेसंगे उभी रूहाईन हिले दोषी ठराई, कारण ती शलमोन राजानं ज्ञान ऐकाकरता पृथ्वीना सीमापाईन वनी; अनी दखा, शलमोनपेक्षा श्रेष्ठ आठे शे.

दुष्ट आत्मानं परत येणं

(लूक ११:२४-२६)

43 जवय दुष्ट आत्मा कोणा माणुस माईन निघस, तवय तो आराम कराकरता ओसाड जागामा भटकत फिरस, पण त्याले जागा मिळस नही, 44 तवय तो सांगस, ज्या घरमाईन मी येल व्हतु त्यामा परत जासु; अनी जवय तो तठे वापस जास, तवय त्याले ते घर रिकामं साफसाफाई करेल, सजाडेल अस दखास. 45 मंग तो जाईसन आपलापेक्षा दुष्ट, असा दुसरा सात आत्मा आपलासंगे लई येस, अनी त्या मजार जाईन तठे रूहातस; मंग त्या माणुसनी शेवटीन अवस्था पहिलापेक्षा जास्त वाईट व्हस; तसच हाई पिढीनं बी व्हई.

* 12:18 १२:१८ यश्या ४२:१-४ * 12:24 १२:२४ मत्तय १३:४५; १०:२५ * 12:30 १२:३० मार्क १:३० * 12:32 १२:३२ लूक १२:१०
* 12:33 १२:३३ मत्तय ७:२०; लूक ६:४४ * 12:34 १२:३४ मत्तय ३:१०; २३:३३; लूक ३:७; मत्तय १५:२१; लूक ६:४५ * 12:38 १२:३८ मत्तय १५:१२;
मार्क ८:१९; लूक ११:२६ * 12:39 १२:३९ मत्तय १६:५; मार्क ८:१२

येशुना नातेवाईक

(मार्क ३:३१-३५; लूक ८:१९-२१)

46 मंग येशु लोकसनी गदीं सगे बोली र्हाईता, दखा, त्यानी माय अनं त्याना भाऊ त्यानासगे बोलाकरता बाहेर उभा र्हायेल व्हाता. 47 तवय कोणी तरी येशुले सांगं, दख, तुनी माय अनं तुना भाऊ तुनासगे बोलाकरता बाहेर उभा र्हायेल शेतस. 48 पण येशुनी त्या सांगणाराले उत्तर दिधं, कोण मनी माय अनं कोण मना भाऊ? 49 अनी येशु आपला शिष्यसकडे हात दखाडीन बोलना, “दखा, मनी माय अनं मना भाऊ! 50 कारण जो कोणी मना स्वर्गना बापना ईच्छप्रमाणे करस तोच मना भाऊ, बहिण, अनं माय शे.”

13

पेरणी करनाराना दृष्टांत

(मार्क ४:१-९; लूक ८:४-८)

1 त्या दिन येशु घरमाईन निघीसन समुद्र किनाराले जाईन बसना. 2 *तवय लोकेसनी ईतली मोठी गदीं त्यानाजोडे जमनी; म्हणीन तो नावमा जाईन बसना अनं सर्वां लोके किनारवर उभा राहिनात. 3 मंग त्यानी त्यासले दृष्टांत दिसन ब्र्याच गोष्टी सांगात तवय तो बोलना, “दखा, एक पेरणारा पेरणी कराले निघना.” 4 अनी तो पेरी राहिता तवय काही बीया वाटवर पडनात अनं पक्षीसनी ईसन ते खाईं टाकं. 5 काही खडकाळ जमीनवर पडनात, तडे त्यासले पुरेशी जास्त माती मिळनी नही, अनी माती जास्त खोलपावत नव्हती म्हणीन त्या लवकर उगनात. 6 अनी जवय सुर्य वर निघना तवय त्यासले उन लागनं अनं त्या लगेच वाळाई गयात कारण त्यासले मुयाच नव्हतात. 7 काही काटेरी झुडपसमा पडनात; पण काटासना झुडपासनी वाडीसन त्यासनी वाढले दाबी टाकं. 8 काही बीया चांगली जमीनवर पडनात, मंग त्यासनं कोठे शंभरपट, कोठे साठपट तर कोठे तीसपट, अस पीक वनं. 9 अनी येशु त्यासले बोलना, ज्यासले कान शेतस त्या ऐकोत.

दृष्टांतना उपयोग

(मार्क ४:१०-१२; लूक ८:९-१०)

10 मंग शिष्यसनी जोडे जाईसन त्याले ईचारं, तु त्यासनासगे दृष्टांत दिसन का बरं बोलस? 11 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “स्वर्गना राज्यना रहस्य ओळखाना दान तुमले देयल शे, पण त्यासले देयल नही.” 12 *कारण ज्यानाजोडे शे त्याले अजुन भेटी अनं त्याले भरपुर व्हई, पण ज्यानाजोडे काहीच नही त्यानाकडे त्यानं जे काही व्हई ते पण त्यानाकडतीन काढी लेतीन. 13 यामुये मी त्यासनासगे दृष्टांत दिसन बोलस; कारण त्यासले दखाले मिळस, पण दखतस नही, ऐकाले मिळस पण ऐकतस नही, अनं समजी बी लेतस नही. 14 यशयाना संदेश त्यासना विषयी पुर्ण व्हई र्हाईना शे; तो असा की, तुम्हीन ऐकशात खरं, पण तुमले समजालुच नही, अनं दखशात खरं, पण तुमले दिसालुच नही*; 15 कारण ह्या लोकसना मन कठीण व्हई जायेल शे, त्या बधीर कानघाई ऐकतस, अनी त्यासनी आपला डोया झाकी लियेल शेतस; यानाकरता की, त्यासनी डोयासघाई दखाले नको, कानसघाई ऐकाले नको, मनमातीन समजाले नको, त्यासनी वळाले नको, अनी मी त्यासले बरा कराले नको. 16 *पण धन्य शेतस, तुमना डोया, कारण त्या दखी र्हाईनात; अनी धन्य शेतस, तुमना कान कारण त्या ऐकी र्हाईनात. 17 मी तुमले खरंखरं सांगस की, तुम्हीन ज्या दखतस तेच दखाकरता बराच संदेश अनं धामीकजण उत्साही व्हातात, तरी त्यासले दखाले मिळनं नही; अनी तुम्हीन ज्या ऐकतस तेच ऐकासाडे त्या उत्साही व्हातात, तरी त्यासले ऐकाले मिळनं नही.

पेरणी करनाराना दृष्टांताना अर्थ

(मार्क ४:१३-२०; लूक ८:११-१५)

18 आता पेरणाराना दृष्टांत ऐकी त्या. 19 कोणी राज्यनं वचन ऐकस पण ते त्याले समजस नही; तवय तो दुष्ट ईसन त्याना मनमधला पेरल वचन काढी लेस; वाटवर पेरल तो हाऊ शे. 20 खडकाळ जमीनवर पेरल तो हाऊ शे की, वचन ऐकस, अनं तवळच आनंद करस; 21 पण त्यासले मुया रास नही त्यामुये त्या थोडाच काळ टिकाव धरतस; अनी वचनमुये संकट वना किंवा छळ व्हयाना म्हणजेच तो अडखळाले लागस. 22 काटेरी झुडपसमा पेरल तो हाऊ शे की, वचन ऐकस; पण संसारनी चिंता मोह या त्यानी वचननी वाढले दाबी टाकस, अनी तो निष्फळ व्हस. 23 चांगली जमीनवर पेरल या शेतस की, त्या वचन ऐकीन समजतस; तर त्या फळ देतस; कोणी शंभरपट, कोणी साठपट, कोणी तीसपट, असा फळ देतस.

निदाणना दृष्टांत

* 13:2 १३:२ लूक ५:१-३

* 13:12 १३:१२ मत्स्य २५:२५; मार्क ४:२५; लूक ८:१८; ११:२६

* 13:14 १३:१४ यशया ६१:१-१०

* 13:16 १३:१६

24 त्यानी त्यासले दुसरा दृष्टांत दिधा की, स्वर्गनं राज्य त्या माणुसना मायक शे, ज्यानी आपला शेतमा चांगलं बी पेरें. 25 लोके झोपमा व्हातात तवयच त्याना वैरी ईसन गहुमा निदण* पेरीसन गया; 26 पण जवय शेतमा पिकले पानटा फुटीन अनं कणीसमा दाणा वनात तवय निदण बी दखायनात. 27 तवय घरमालकना नोकरसनी ईसन त्याले सांगं, महाराज, आपन आपला शेतमा चांगलं बी पैरा ना? मंग त्यामा निदाण कोठेन वनं? 28 तवय मालक त्यासले बोलना, हाई काम कोणी वैरीनं शे. नोकरसनी त्याले सांगं, आम्हीन जाईसन त्यासले गोया करूत अशी तुमनी ईच्छा शे का? 29 तो त्यासले बोलना, नही, तुम्हीन निदाणले गोया करशात त्यानाबरोबर कदाचित गहुले पण उपटी टाकशात 30 कापणीनी येळपावत दोन्हीसले बराबर वाद् घा, मंग कापणीना येळले मी मजूरसले सांगसू की, पहिले निदाण गोया करा, अनं जाळाकरता त्याना पेंढ्या बांधा; अनी गहु मना कोठारसमा साठाडा.

मोहरीना दाना अनं खमीरनं उदाहरण
(मार्क ४:३०-३२; लूक १३:१८-१९)

31 येशुनी त्यासले अजुन एक उदाहरण दिसन सांगं, की, स्वर्गनं राज्य मोहरीना दानासारखं शे; ते कोणी एक माणुसनी लिसन आपला वाक्त्रमा जाईन लाई दिधं; 32 तो तर सर्वा दानासमा बारीक शे, तरी तो वाढावर पालाभाज्याच पेक्षा मोठा व्हईन त्याना असं झाड व्हस की, आकाशमधला पक्षी ईसन त्याना फांघासमा घरटा बांधीसन राहतस.

दृष्टांतना प्रयोग
(लूक 13:20-21)

33 त्यानी त्यासले अजुन एक दृष्टांत सांगा, की, स्वर्गना राज्य खमीरना सारखं शे; ते एक बाईनी लिसन तीन माप पिठमा लपाईन ठेवं, म्हणीन ते खमीर शेट सर्व फुगी गयं. 34 या सर्वा गोष्टी येशुनी दृष्टांत दिसन लोकसनी गदीले सांग्यात; अनी उदाहरणशिवाय तो त्यासनासंगे काहीच बोलना नही; 35 *हाई असाकरता की, संदेशनाद्वारा जे सांगामा येल व्हतं ते पुर्ण व्हावं; ते असं की, मी मनं तोंड उघाडीसन उदाहरण दिसु; जगना सुरवातपाईन जे गुप्त ते मी प्रकट करसु.

निदाणना उदाहरणना अर्थ

36 नंतर येशु लोकसनी गदीले निरोप दिसन घरमा गया. अनी त्याना शिष्य त्यानाकडे ईसन बोलनात, वाक्त्रमधला निदणना उदाहरणना आमले फोड करीसन सांगा. 37 त्यानी उत्तर दिधं की, चांगलं बी पेरणारा हाऊ मनुष्यना पोर्या शे; 38 शेत हाई जग शे; चांगलं बी हाई राज्याना पोर्या शेतस; निदण हाई त्या दुषुना पोर्या शेतस; 39 ते पेरणारा वैरी हाऊ सैतान शे; कापणी हाई या काळनी समाप्ती शे; अनी कापणी करनारा या देवदूत शेतस. 40 यामुये जश निदाण गोया करीसन अग्नीमा जाळतस, तसच काळना समाप्तीना येळले व्हई. 41 मनुष्यना पोर्या आपला देवदूतसले धाडी, अनी त्या सर्वा अडखळा आणनारासले अनं अधर्म करनारासले त्याना राज्यमाईन गोया करतीन. 42 अनं त्यासले नरक अग्नीमा भट्टीमा टाकतीन; तठे त्यासनं रडानं अनं दात खाणं राही. 43 तवय “धामीकजण आपला बापना राज्यमा सूर्याना मायक ‘चमकतीन’ ज्याले कान शे तो ऐको.”

मोती, ठेव अनं जाळ यासना दृष्टांत

44 स्वर्गनं राज्य शेतमा लपाईन ठेयल धनसारखं शे; ते एखादा माणुसले सापडावर त्यानी ते लपाईन ठेवं, अनी आनंद व्हावामुये त्यानी जाईसन आपला सर्व काही ईकी टाकं, अनी मंग ते शेत ईकत लिधं.

चांगला मोतीना दृष्टांत

45 अजुन स्वर्गनं राज्य चांगला मोतीना शोध करनारा एखादा व्यापारीना सारखं शे; 46 त्याले एक अति मोलवान मोती आढळना तवय जाईसन त्यानी आपलं सर्वा काही ईकी टाकं अनी ते ईकत लिधं.

मासा धरनाराजा जाळना दृष्टांत

47 अजुन स्वर्गनं राज्य समुद्रमा टाकेल जाळनामायक शे; ज्यामा सर्वा प्रकारना जीव एकत्र सापडतस. 48 ते भरावर माणुससनी काठवर ओठी आणं अनी त्यासनी बशीसन ज्या चांगला त्या भांडामा गोया करात, अनं वाईट त्या फेकी दिधात. 49 तसच हाई युगना समाप्तीमा व्हई; देवदूत ईसन धामीकसपाईन दुषुसले वेगळा करतीन; 50 अनी त्यासले अग्नीना भट्टीमा टाकतीन, तठे रडानं अनं दातखाणं राही.

जुना अनी नवाना दृष्टांत

51 तुमले या गोष्टी समजून्यात का? त्या त्याले बोलनात, हा. 52 तवय त्यानी त्यासले सांगं, जो प्रत्येक शास्त्री स्वर्गना राज्यना शिष्य व्हायेल शे तो आपला भांडामाईन नवा जुना पदार्थ काढनारा माणुसना मायक शे.

* 13:25 13:25 निदण वाक्त्रमा विनकामनं उगनारं गवत ✧ 13:35 १३:३५ निर्गम; स्तोत्रसंहिता ७८:२

येशुना नासरेथमा स्वीकार करतस नही

(मार्क ६:१-६; लूक ४:१६-३०)

53 मंग असं व्हयनं की, या दृष्टत समाप्त करावर येशु तठेन निघी गया; 54 अनी आपला गाववर येवावर त्यानी त्यासना सभास्थानामा त्यासले असं शिकाडं की, त्या थक्क व्हईसन बोलनात की, हाई ज्ञान अनं हाई सामर्थ्यं याले कोठेन प्रकट व्हयनं? 55 काय हाऊ सुतारना पोर्त्या नही शे का? यानी मायले मरीया म्हणतस ना? याकोब, योसेफ, शिमोन अनं यहदा, या त्याना भाऊ शेतस ना? 56 अनी याना सर्व बहिणी या आपलाबरोबर राहतस नही का? तर हाई सर्वा याले कोठेन मिळनं? 57 ✨अस ऐकीन त्यासले ठोकर लागनी. पण येशुनी त्यासले सांगं, संदेशाले आपला देश अनं आपला घर, नातेवाईक यासमा सन्मान मिळस नही. 58 त्यासना अईखासमुये त्यानी तठे जास्त चमत्कार करात नही.

14

बाप्तिस्मा करनारा योहानना वध

(मार्क ६:१४-२९; लूक ९:७-९)

1 त्या दिनसमा हेरोद राजानी येशुबद्दल ऐकं; 2 अनी आपला सेवकसले सांगं, हाऊ बाप्तिस्मा करनारा योहान शे; हाऊ मरेल मातीन ऊठेल शे म्हणीन या चमत्कार त्यानामा व्हई राहिनानात. 3 ✨कारण हेरोदीन आपला भाऊ फिलीप्प यानी बायको हेरोदीया हिनामुये बाप्तिस्मा करनारा योहानले धरीसन अनं बांधीन कैदखानामा टाकेल व्हतं; 4 कारण योहान त्याले सांगे, की, तु तिले ठेवावं हाई तुनाकरता योग्य नही; 5 अनी हेरोद राजा त्याले मारा करता दखे पण लोकसनी त्याले भीती वाटे कारण लोके योहानले संदेश समजेत. 6 नंतर हेरोदना जन्मदिन वना तवय हेरोदियानी पोरेनी दरबारमा नाचगणा करीसन हेरोदले खूश करं. 7 म्हणीन त्यानी तिले शपथ वाहिसन वचन दिधं की, जे काही तु मनापाशी मांगशी ते मी तुले दिसु. 8 मंग तिले मायनी शिकाडेल प्रमाणे तिनी सांगं, बाप्तिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं ताटमा ठेईसन माले आठे आणी घा. 9 तवय राजाले खुप वाईट वाटनं; तरी आपली देयल शपथमुये अनी ज्या पंक्तिस्मा बठेल व्हतात त्यासनामुये त्यानी ते देवानी आज्ञा करी. 10 तवय त्यानी माणसं धाडीसन कैदखानामा योहानना वध करा. 11 मंग त्याना मुंडकं ताटमा ठेईसन पोरेले आणी दिधं अनी तिनी ते आपली मायनाजोडे आणं. 12 मंग त्याना शिष्यसनी ईसन त्यानं प्रेत उचलीन आणं अनं त्याले पुरी टाकं; अनी जाईसन येशुले हाई बातमी दिधी.

पाच हजारसले जेवण

(मार्क ६:३०-४४; लूक ९:१०-१७; योहान ६:१-१४)

13 हाई ऐकीसन येशु तठेन नावमा बशीन निघना अनी एकांतमा गया; हाई ऐकीसन लोकसनी गदीं नगरमातीन त्यानामांगे पायीपायी गयी. 14 मंग त्यानी बाहेर ईसन लोकसनी गदीं दखी; तवय त्याले त्यासनी किंव वनी अनं त्यासनामा बराच रोगीसले त्यानी बरं करं. 15 मंग संध्याकाय व्हावावर त्याना शिष्य त्यानाकडे ईसन बोलनात, हाई एकांतमी जागा शे अनं येळ व्हई जायेल शे; तर लोकसनी गावमा जाईसन स्वतःकरता खावाले अन्न ईकत लई येवाले पाहिजे म्हणीसन त्यासले निरोप घा. 16 येशु त्यासले बोलना, लोकसले जावानी गरज नही; तुम्हीनच त्यासले खावाले घा. 17 त्या त्याले बोलनात, आमनाजोडे फक्त पाच भाकरी अनं दोन मासा शेतस. 18 येशुनी सांगं, ते ईकडं मनाजोडे आणा. 19 मंग येशुनी लोकसनी गदींले गवतमा बसानी आज्ञा करी अनी त्या पाच भाकरी अनं दोन मासा लिसन त्यानी वर आकाशमा दखीन आशिर्वाद मांगा अनी भाकरी मोडीसन शिष्यसकडे दिध्यात अनं शिष्यसनी त्या लोकसले वाढी दिध्यात. 20 मंग त्या सर्वा खाईसन तुप्त व्हईनात; अनी उरल तुकडासना बारा टोपला त्यासनी भरी लिध्यात. 21 खाणारा सर्वा पाच हजार माणसं व्हतात; अनी बाया अनं पोर्त्या या अजुन निराळाच व्हतात.

येशु समुद्रवर्तीन चालस

(मार्क ६:४५-५२; योहान ६:१५-२१)

22 नंतर, मी लोकसनी गदींले निरोप दिसन येस तोपावत तुम्हीन नावमा बशीन मनापुढे दुसरी बाजूले जा, अस म्हणीसन येशुनी शिष्यसले लगेच धाडी दिधं. 23 मंग लोकसले निरोप देवावर तो प्रार्थना कराले डोंगरवर एकलाच गया अनी रात व्हावावर पण येशु तठे एकलाच व्हता. 24 ईकडं वारा तोंडना दिशातीन र्हावामुये किनारापाईन बराच अंतरमा नाव समुद्रना मधला भागमा लाटासघाई हैराण व्हई जायेल व्हती. 25 तवय पहाटले तीन ते सव वाजाना दरम्यान येशु समुद्रवर्तीन चालत त्यासनाजोडे वना. 26 शिष्य त्याले समुद्रवर्तीन चालतांना दखीसन घाबरी गयात अनं त्या भ्याईसन वरडनात; हाई भूत शे. 27 पण येशु त्यासले लगेच बोलना, धीर धरा मी शे; घाबरू नका. 28 तवय पेन्नरी उत्तर दिधं, प्रभुजी, जर तुम्हीन शेतस तर पाणीवर्तीन तुमना जोडे येवाले माले सांगा.

29 त्यानी सांगं, ये; तवय पेत्र येशुकडे जावाकरता नावमाईन उतरीसन चालाले लागना; 30 पण वारा दखीसन तो भ्याईना अनी बुडाले लागना तवय तो वरडना, प्रभुजी, माले वाचाडा.

31 येशुनी लगेच हात पुढं करीसन त्याले धरं अनं बोलना, अरे अल्पईव्वासी तु शंका कशाले धरी?

32 मंग त्या नावमा चढनात तवय वारा बंद पडना. 33 तवय ज्या नावमा व्हतात त्या सर्वां त्याना पाया पडीसन बोलनात, तुम्हीन खरोखर देवना पोरया शेतस.

येशु गनेसरेत गावमा रोगीसले बरं करस

(मार्क ६:५३-५६)

34 नंतर त्या दुसरा बाजूले जाईसन गनेसरेत प्रांतमा गयात; 35 अनी तठला लोकसनी त्याले वळखीन आपला आसपासना सर्वां नगरमा माणसं धाडीसन आजारी लोकसले त्यानाकडे आणं. 36 अनी फक्त तुमना कपडासले आमले हात लावु घा, अशी त्यासनी त्याले ईंनती करी; तवय जितलासनी त्याले हात लावा तितला सर्वां बरा व्हईनात.

15

परंपराना प्रश्न

(मार्क ७:१-१३)

1 मंग यरूशलेमतीन परूसी अनं शास्त्री येशुकडे ईसन बोलणात, 2 तुमना शिष्य पूर्वजसना रितीरिवाज का बर मोडतस? कारण जेवणना पहिले त्या हात धोतस नही. 3 त्यानी त्यासले उत्तर दिधं, तुमना रितीरिवाजकरता तुम्हीन बी देवनी आज्ञा का बर मोडतस? 4 कारण देवनी सांगेल शे की, तु "तुना बाप अनी तुनी माय यासना मान ठेव," अनी जो कोणी बापनी किंवा मायनी निंदा करस त्याले मरणदंडनी शिक्षा व्हई; 5 पण तुम्हीन सांगतस की, जो कोणी स्वतःना माय बापले अस सांगी, मी जे तुमले देणार व्हतु, ते मी देवले अर्पण करी टाकं. 6 त्यानी स्वतःना मायबापना मान नही ठेवा तरी चाली, हाई सांगीन तुम्हीन तुमना रितीरिवाजकरता देवं वचन मोडी टाकेल शे. 7 अरे ढोंगीसवन, यशया संदेशानी तुमनाबद्दल बरोबर भविष्य करेल शे की, 8 ह्या लोके तोंडघाई मना सन्मान करतस पण त्यासनं मन मनापाईन दूर शे. 9 त्या माणुसनी बनाडेल विधीसले मनं शास्त्र मानिसन शिकाडतस अनं बिनकामनी मनी भक्ती करतस.

अशुध्द करनारी गोष्ट

10 तवय त्यानी लोकसनी गर्दीले जवळ बलाईन सांगं, ऐका अनं समजी ल्या. 11 जे तोंडमा जास ते माणुसले अशुध्द करस नही, तर जे तोंडमाईन निघस ते माणुसले अशुध्द करस. 12 नंतर शिष्य ईसन त्याले बोलणात, हाई वचन ऐकीन परूसी नाराज व्हयनात, हाई तुमले समजनं का? 13 त्यानी उत्तर दिधं की, ज्या ज्या रोपटा मना स्वर्ग माधला बापनी लायेल नही, त्या त्या उपटाई जातीन. 14 *त्यासले राहू घा; त्या आंधया मार्गदर्शक शेतस, अनी आंधया आंधयाले ली जाई तर दोन्ही बी खड्डामा पडतीन. 15 पेत्र त्याले बोलना, हाऊ दृष्टांत आमले फोडीन सांगा, 16 तो बोलना, तुमले बी अजून समजनं नही का? 17 जे तोंडमा जास ते पोटमा उतरस अनं नंतर शरिरबाहेर टाकाय जास, हाई तुमले समजत नही का? 18 *जे तोंडमाईन निघस ते मनमातीन येस अनं माणुसले अशुध्द करस. 19 मनमातीन दुष्ट ईंचार, खून, व्यभिचार, जारकर्म, चोरया, खोटा साक्षी, गाळ्या, निंदा, ह्या निघतस. 20 ह्या गोष्टी माणुसले अशुध्द करतस; हात न धोता जेवण करानं हाई माणुसले अशुध्द करस नही.

कनानी बाईना ईंवास

(मार्क ७:२४-३०)

21 नंतर येशु तठेन निधीन सोर अनं सिदोन प्रांतमा गया; 22 अनी दखा, त्या प्रांतमातीन एक कनानी बाई ईसन वरडीन बोलनी, प्रभु, दावीदना पोरया, मनावर दया कर, मनी पोरले दुष्ट आत्मा भलताच तरास र दिहाईना शे. 23 तरी तो तिले काहीच नही बोलना; तवय त्याना शिष्यसनी जोडे ईसन त्याले ईंनती करी की, तिले परत धाडी घा; कारण ती आमनामांगे वरडत ई राहिनी. 24 त्यानी उत्तर दिधं, माले इझ्राएलना खानदानमधला दवडायेल मेंढरसशिवाय दुसरा कोणाचकरता धाडेल नही शे. 25 तवय ती ईसन त्याना पाया पडीन बोलनी, प्रभुजी, माले मदत करा. 26 येशुनी उत्तर दिधं, पोरयासनी भाकर लिसन कुत्राले टाकानी हाई बराबर नही शे. 27 ती बोलनी, बराबर शे, प्रभु; पण कुत्रा बी आपला मालकना टाटमातीन पडेल उष्ट खातस. 28 तवय येशुनी तिले उत्तर दिधं, बाई, "तुना ईंवास मोठा शे, जशी तुनी ईच्छा शे तस तुनाकरता होवो; अनी त्याच येळले तिनी पोर बरी व्हयनी."

बराच रोगी बरा व्हतस

29 नंतर येशु तठेन निधीन गालील समुद्रजोडे वना, अनं ढोंगरवर जाईन बठना 30 मंग लोकसनी गर्दी त्यानाकडे वनी; त्यासनासंगे लंगडा, पांगया, आंधया, मुक्का अनं दुसरा बराच जण व्हतात; त्यासले त्यासनी त्याना पायजोडे ठेई दिधं अनी

त्यानी त्यासले बरं करं. 31 लोकसनी गर्दीनी हाई दखं की मुक्का बोलतस, पांगया बरा व्हतस, लंगडा चालतस अनं आंधया दखतस तवय लोके आश्चर्यचकीत व्हयनात अनी त्यासनी इन्नाएलना देवना गौरव करा.

चार हजार लोकसले जेवण
(मार्क ८:१-१०)

32 मंग येशुनी आपला शिष्यसले बलाईन सांगं, माले लोकसनी किव ई राहीनी, कारण तिन दिनपाईन त्या मनासंगे शेतस अनी त्यासनाजोडे खावाले काहीच नही; कदाचित त्या वाटमा मरगळेलना मायक पडतीन; म्हणीन त्यासले भूक्या धाडानी मनी ईच्छा नही शे. 33 शिष्यसनी त्याले सांगं, असा जंगलमा इतला लोकसनी भूक मिटी इतल्या भाकरी आमनाजोडे कोठेन येतीन? 34 येशुनी त्यासले ईचारं, तुमना जोडे कितल्या भाकरी शेतस? त्या बोलणात सात भाकरी अनं काही धाकला मासा. 35 मंग त्यानी लोकसनी गर्दीले जमीनवर बठाले सांगं. 36 नंतर त्यानी त्या सात भाकरी अनं धाकला मासा लिसन देवना उपकार मनीन; त्या मोडीसन शिष्यसले दिध्यात अनी शिष्यसनी ते लोकसले वाटी दिध्यात. 37 मंग त्या सर्वां खाईसन तुम व्हयनात अनी उरेल तुकडसना सात टोपला भरी लिधात. 38 जेवढासनी खादं त्यानामा बाया अनं पोर्या सोडीसन चार हजार माणसे व्हतात. 39 मंग लोकसनी गर्दीले घर धाडावर तो नावमा बशीन मागदानना प्रांतमा वना.

16

चिन्ह दखाड अशी मागणी
(मार्क ८:११-१३; लूक १२:५४-५६)

1 *तवय पर्शुनी अनी सदुकी यासनी ईसन येशुनी परिक्षा दखाकरता, त्याले सांगं आमले आकाशमातील काहीतरी चिन्ह दखाड. 2 त्यानी त्यासले उत्तर दिधं, जवय संध्याकाय व्हस तवय तुम्हीन सांगतस, थंडावा राही कारण आकाश लाल शे; 3 अनी तुम्हीन पहाटले म्हणतस, आज वादळी वारा सूटी, कारण आकाश लाल भयानक शे, आकाशना लक्षणं तुमले वळखाणं जमस पण काळना लक्षणं तुमले वळखता येतस नही! 4 *हाई दूष्ट अनं व्यभिचारी पिढी चिन्ह मांगस, पण ईले योना संदेशना चिन्हशिवाय दुसरा चिन्ह मिळव नही. मंग येशु त्यासले सोडीसन निधी गया.

पर्शुनी अनं सदुकी यासना खमीर
(मार्क ८:१४-२१)

5 नंतर शिष्य दुसरी बाजूले गयात पण त्या भाकरी लेवाले ईसरी गयात. 6 *तवय येशु त्यासले बोलना, पर्शुनी अनं सदुकी यासना खमीरपाईन सावधान राहा. 7 तवय त्या चर्चा करीसन एकमेकसले बोलणात, आपण भाकरी लयनुत नही म्हणीन हाऊ असा बोली राहीना. 8 पण येशु हाई वळखीन बोलना, अरे ओ अईखासीहो, तुम्हीन मनमा अस का बर आपतस की, आपलाजोडे भाकरी नही शेतस म्हणीन हाऊ अस बोली राहीना. 9 *तुमले अजुन नही समजनं का, पाच हजार लोकसकरता पाच भाकरी व्हत्यात तवय तुम्हीन कितला टोपला उचलात? 10 *तसाच चार हजार लोकसले सात भाकरी वाटावर कितला टोपला उचलात; यानी तुमले आठवण नही काय? 11 मी भाकरीसनाबद्दल बोलनु नही, हाई तुम्हीन समजी का बर लेतस नही? पण मी तुमले हाई सांगस की, तुम्हीन पर्शुनी अनं सदुकी यासना खमीरपाईन सावधान राहा. 12 तवय त्यासले समजनं की, त्यानी भाकरना खमीरबद्दल नही, तर पर्शुनी अनं सदुकी यासना शिक्षणबद्दल सावध रूहावाले सांगं.

पेत्र येशुले ख्रिस्त मानस
(मार्क ८:२७-३०; लूक ९:१८-२१)

13 नंतर फिलीपना कैसरियाना गावसमा येवावर, येशुनी त्याना शिष्यसले ईचारं, मनुष्यना पोर्याले लोक काय म्हणतस? 14 *त्यासनी उत्तर दिधं, काही म्हणतस बापिस्मा करनारा योहान, काही म्हणतस एलिया, अनी बाकीना यिर्मया किंवा संदेशमधला एक, असा म्हणतस. 15 त्यानी त्यासले ईचारं, पण "तुम्हीन काय म्हणतस, मी कोण शे?" 16 *शिमीोन पेत्रनी उत्तर दिधं, तुम्हीन जिवत देवना पोर्या ख्रिस्त शेतस. 17 येशु त्याले बोलना, योनाना पोर्या शिमीोन तु धन्य शे, कारण हाई रक्त मांसना माणुसपाईन नही, तर मना स्वर्गमधला बापनी हाई तुले प्रकट करेल शे. 18 आखो मी तुले हाई बी सांगस, पेत्र खडक शे अनी हाऊ खडकवरच मी मनी मंडळी बनाडसु, अनी नरकनी कोणतीच शक्तीना त्यावर प्रभाव पडाव नही. 19 *मी तुले स्वर्गना राज्याना किल्ल्या दिसु, अनी पृथ्वीवर जे काही तु बंद करशी ते स्वर्गमा बंद कराई जाई, अनी पृथ्वीवर जे काही तु उघडशी ते स्वर्गमा उघडाई जाई. 20 तवय त्यानी शिष्यसले बजाईन आज्ञा करी की, मी ख्रिस्त शे हाई कोणले सांगु नका.

* 16:1 १६:१ मत्स्य १२:३६; लूक ११:२१ * 16:4 १६:४ मत्स्य १२:३६; लूक ११:२१ * 16:6 १६:६ लूक १२:३१ * 16:9 १६:९ मत्स्य १४:३७-३९
* 16:10 १६:१० मत्स्य १५:३४-३८ * 16:14 १६:१४ मत्स्य १४:१९,२३; मार्क ६:१४,१५; लूक ९:१७,८ * 16:16 १६:१६ योहान ६:२६,२९ * 16:19 १६:१९ मत्स्य १८:३६; योहान २०:२९

स्वतःना मृत्यु अनं पुनस्तथानबद्दल येशुनी करेल भविष्य
(मार्क ८:३१-९:१; लूक ९:३२-२७)

21 त्या येळपाईन येशु त्याना शिष्यसले सांगु लागना, हाई व्हवानं आवश्यक शे की, "मी यरूशलेमले जासु वडील लोके, मुख्य याजक अनं शास्त्री यासनाकडतीन मना भलता छळ व्हई, माले मारी टाकतीन अनं तिसरा दिनले मी परत जिवत व्हसू." 22 तवय पेत्र त्याले बाजूले लई गया अनं विरोध करी बोलना, प्रभुजी, तुमनावर दया होवो, अस तुमनासंगे व्हणारच नही. 23 पण तो वळीसन पेत्रले बोलना, अरे सैतान, मनासमोरेतीन निंधी जाय; तु माले आडफाटा शे; कारण देवना गोष्टीसकडे तुनं ध्यान नही, माणससना गोष्टीसकडे शे.

येशुना मांगे चालाना अर्थ

24 *मंग येशुनी त्याना शिष्यसले सांगं, मनामांगे येवानी ज्यानी ईच्छा शे त्यानी स्वतःना त्याग कराना अनं स्वतःना कूसखांब उचलीसन मनामांगे चालानं. 25 *कारण जो कोणी स्वतःना जिव वाचाडाले दरखी तो त्याले गमाडी; अनं जो कोणी मनाकरता स्वतःना जिव गमाडी त्याले तो परत मिळी. 26 माणसले जगमाधतं सर्व सुख भेटणं अनं स्वतःना जिव गमाडा तर त्याले काय फायदा व्हई? किंवा माणस स्वतःना जिवना बदलामा काय दि? 27 *कारण मनुष्यना पोर्त्या स्वर्गदूतससंगे आपला बापना गौरवमा ई, तवय तो प्रत्येकले ज्याना त्याना कामप्रमाणे प्रतिफळ दि. 28 मी तुमले सत्य सांगस की, काहीजण आठे असा उभा शेतस की, त्या मनुष्यना पोर्त्याले त्याना राज्यमा त्याले दखाशिवाय त्यासले मरणना अनुभव येवावुच नही;

17

येशुनं दिव्य रूप

(मार्क ९:२-१३; लूक ९:२८-३६)

1 मंग येशु स्व दिन नंतर पेत्र, याकोब अनं त्याना भाऊ योहान यासले एक उंच डोंगरवर एकांतमा लई गया. 2 तवय त्याना रूप त्यासनासमोर बदलनं; त्याना चेहरा सूर्यनामायक तेजस्वी व्हयना, त्याना कपडा धवळा शुभ्र व्हयनात. 3 तवय दखा, मोशे अनं एलिया ह्या त्यानासंगे बोलतांना त्यासले दखायनात. 4 मंग पेत्र येशुले बोलना, प्रभुजी आपण आठे राहसुत तर कितलं भारी व्हई; तुमनी ईच्छा व्हई तर मी आठे तिन मंडप बनाडस; तुमनासाठे एक, मोशेकरता एक, अनं एलियाकरता एक. 5 *तो बोली राहिता तेवढामा, दखा, तेजस्वी ढगनी त्यासले झाकी दिधं अनं दखा, ढगमातीन अशी वाणी व्हईनी; हाऊ मना पोर्त्या, माले परमप्रिय शे, ह्यानावर मी खूश शे; तुम्हीन यानं ऐका. 6 हाई ऐकीन येशुना शिष्य भलता घाबरणात अनं पालथा पडी गयात. 7 तवय येशु त्यासनाजोडे ईसन हात लाईन बोलना, ऊठा, घाबरू नका. 8 मंग त्यासनी वर दखं तवय त्यासले येशुशिवाय कोणीच दखायनं नही. 9 नंतर त्या डोंगरवरीतीन खाल उतरी राहीतात तवय येशुनी त्यासले आज्ञा करी की, मनुष्यना पोर्त्या मरेल मातीन परत जिवत व्हई तोपावत हाई गोष्ट कोणलेच सांगु नका. 10 त्यावर त्याना शिष्यसनी त्याले ईचारं की, एलिया पहिले येवाले पाहिजे अस शास्त्री का बर म्हणतस? 11 येशुनी उत्तर दिधं, "एलिया" ईसन सर्वकाही सुधारी हाई खरं शे. 12 *पण मी तुमले सांगस की, एलिया येल शे अनं त्यासनी त्याले न वळखता त्यासना मनले पटनं तसं त्यानासंगे करं; तसच मनुष्यना पोर्त्याले बी त्यासनाकडतीन छळ सहन करना पडी. 13 तवय शिष्यसले समजनं, हाऊ बासिसमा करनारा योहानबद्दल बोली राहीना.

दुष्ट आत्मा लागेल पोर्त्या बरा व्हस

(मार्क ९:१४-२९; लूक ९:३७-४३)

14 नंतर त्या लोकसजोडे वनात तवय एक माणस येशु समोर ईसन गुडघा टेकीन बोलना, 15 प्रभुजी मना पोर्त्यावर दया करा, कारण त्याले मिर्गी येस, त्याले भलता तरास व्हस; तो घडीघडी आगमा अनं पाणीमा पडस. 16 म्हणीन मी त्याले तुमना शिष्यसकडे आणं, पण त्यासनाघाई तो बरा व्हयना नही. 17 तवय येशुनी उत्तर दिधं, अरे ओ भ्रष्ट पिढी, कोठपावत मी तुमनासंगे र्हासु? कोठपावत तुमनं सहन करसु? त्या पोर्त्याले मनाकडे लई या. 18 मंग येशुनी दुष्ट आत्माले आज्ञा दिधी, तवय त्या पोर्त्यामातीन तो निंधी गया अनं त्याच येळले पोर्त्या बरा व्हयना. 19 नंतर शिष्य एकांतमा येशुजोडे ईसन बोलणात, आमनाघाई तो दुष्ट आत्मा का बर नही निघना? 20 *त्यानी त्यासले सांगं, तुमना बिनईवासमूये; कारण मी तुमले सत्य सांगस की, जर तुमनामा राईना दाणा एवढा जरी ईंवास व्हई तर हाऊ डोंगरले आठेन तिकडे सरक अस तुम्हीन सांगं तर तो सरकी; अनं तुमले काहीच अशक्य र्हावाव नही. 21 ती बी हाई भूतीनी जात प्रार्थना अनं उपासशिवाय निघस नही.

* 16:24 १६:२४ मन्व १०:३८; लूक १४:३७ * 16:25 १६:२५ मन्व १०:३९; लूक १०:३९; योहान १२:२५ * 16:27 १६:२७ मन्व २५:३९; रोम २:२६
* 17:5 १७:५ मन्व ३:१७; १२:१८; मार्क १:१९; लूक ३:२२ * 17:5 १७:५ २ पेत्र १:१७,१८ * 17:12 १७:१२ मन्व ११:१४ * 17:20 १७:२० मन्व २१:२९; मार्क ११:२३; १ कारिथ १३:२

दुसरांदाव येशूनी स्वतःना मृत्युबद्दल करेल भविष्य

(मार्क ९:३०-३२; लूक ९:४३-४५)

22 त्या गालील नगरमा गोया व्हयनात तवय येशू त्यासले बोलना, मनुष्यना पोर्याले लोकसना हातमा धरीन देतीन. 23 त्या माले मारी टाकतीन अनी तिसरा दिनले तो परत जिवत व्हई, तवय त्या भलताच नाराज व्हयनात.

मंदिरना कर

24 जवय त्या कफर्णहूम गावमा वनात तवय मंदिरना कर गोया करनारानी पेन्नले ईचारं, तुमना गुरू मंदिरना कर नही देस का? 25 तो बोलना, हा देस, मंग तो घरमा येवावर काही बोलाना पहिलेच येशूनी त्याले ईचारं, शिमोन, तुले काय वाटस? पृथ्वीवरला राजा कोणाकडतीन कर लेतस? आपला पोर्यासकडतीन की परकासकडतीन? 26 तो बोलना, परकासकडतीन मंग येशू त्याले बोलना, म्हणीन पोर्या कर भरापाईन मुक्त शेतस. 27 पण त्यासनाकरता आपण अडथळा बनाले नको, म्हणीन तु समुद्रमा जाईसन गळ टाक; अनी जो मासा पहिले वर ई, तो मासा धरीन त्यानं तोंड उघाड; म्हणजे तुले दोन रूपया सापडतीन त्या लिसन मनाबद्दल अनं तुनाबद्दल त्यासले दे.

18

स्वर्गना राज्यमा मोठा कोण?

(मार्क ९:३३-३७; लूक ९:४६-४८)

1 *त्या येळले शिष्य येशूकडे ईसन बोलणात, स्वर्गना राज्यमा मोठा कोण? 2 तवय त्यानी एक धाकला पोर्याले बलाईन त्याले त्यासना मझार उभं करं अनी बोलना; 3 *मी तुमले सत्य सांगस, की, तुमं मन बदलाशिवाय अनं तुम्हीन धाकला पोर्यासना मायक व्हावाशिवाय स्वर्गना राज्यमा तुमना प्रवेश व्हावावूच नही. 4 याम्ये जो कोणी स्वतःले ह्या धाकला पोर्यासना मायक नम्र करी, तोच स्वर्गना राज्यमा मोठा व्हई; 5 अनी जो कोणी मना नावतीन असा धाकला पोर्याले जवळ करी त्यानी माले जोडे करं अस व्हई

आडफाटा आणनारसले इशारा

(मार्क ९:४२-४८; लूक १७:१,२)

6 अनी जो कोणी मनावर ईंवास ठेवणारा या धाकलासपैकी एखादाले जरी पाप कराले प्रवृत्त करस, त्याना गळामा जातानी मोठी तळी बांधीन समुद्रमा खोल पाणीमा बुडाई देवाणं यामा त्यानं हित शे. 7 आडफाटासम्ये जगना धिक्कार असो! आडफाटा तर येतीनच, पण जो माणुस आडफाटा लई, त्याना धिक्कार असो! 8 *तुना हात किंवा तुना पाय तुले आडफाटा करी तर त्या तोडीन फेकी दे; दोन हात किंवा दोन पाय राहिसन सार्वकालिक अग्नीमा पडापेक्षा लंगडा व्हईसन सार्वकालिक जिवनमा जावानं हाई तुनाकरता चांगल शे. 9 *तुना डोयानी आडफाटा करा, तर तो उपटी टाक; दोन डोया राहिसन अग्नीनरकमा पडापेक्षा एक डोया राहिसन सार्वकालिक जिवनमा जावानं हाई तुनाकरता चांगल शे. 10 *“दखा, तुम्हीन ह्या धाकला लेकरंसपैकी एकले बी तुच्छ मानु नका; कारण, मी तुमले सांगस की, स्वर्गमा त्यासना देवदूत मना स्वर्ग माधला बापनं तोंड कायम दखतस.” 11 आखो ज्या दवडायेल शेतस त्यासनं तारण कराले मनुष्यना पोर्या येल शे.*

दवडायेल मेंढरूना दृशांत

12 तुमले काय वाटस; जर एक माणुसजोडे शंभर मेंढरं शेतस अनी त्यामातीन एक मेंढरू दवडी गयं, तर तो माणुस त्या नव्यानव मेंढरसले डोंगरवर सोडीन त्या दवडेल मेंढरूले दखाले जावाव नही का? 13 कदाचित ते त्याले सापडनं तर, त्यानाकडे ज्या नव्यानव मेंढरं सुरक्षित व्हातात त्यासनापेक्षा जास्त आनंद त्याले ते मेंढरू सापडावर व्हई, हाई मी तुमले सत्य सांगस. 14 तसच ह्या धाकलासनामाधला कोणाच नाश व्हाले नको अशी तुमना स्वर्ग माधला बापनी ईच्छा शे.

भाऊ बहिणीसना पाप

15 *जर तुना भाऊ पाप करी, तर जा अनी त्याले एकांतमा लई जाईन समजाड, जर त्यानी तुनं ऐकं तर तुना भाऊ तुले परत भेटी गया. 16 पण त्यानी जर तुनं नही ऐकं तर तु आखो दोन एक जणसले तुनासंगे लई जा; यानाकरता की, तुम्हीन दोन्ही जे बोलशात त्या प्रत्येक शब्दना ज्या दोन किंवा तीन शेतस त्या साक्षीदार राहतीन अनी त्या बी समजाडतीन. 17 अनी जर त्यानी त्यासनं बी ऐकं नही तर मंडळीले सांग; अनी त्यानी मंडळीनं बी नही ऐकं तर, तो तुनासाठे एक जकातदार किंवा परकानामायक व्हवो.

विरोध करानं अनी परवानगी देवानं

* 18:1 १८:१ लूक २२:२४ * 18:3 १८:३ मार्क १०:१५; लूक १८:१७ * 18:8 १८:८ मत्स्य ५:३० * 18:9 १८:९ मत्स्य ५:२९ * 18:10 १८:१० लूक १२:१० * 18:11 १८:११ आखो ज्या दवडायेल शेतस त्यासनं तारण कराले मनुष्यना पोर्या येल शे. काही जुना शास्त्रभागमा हाई वचन वाचाले भेटस नही * 18:15 १८:१५ लूक १७:३

18 *मी तुमले सत्य सांगस की, जे काही तुम्हीन पृथ्वीवर बंद करशात ते स्वर्गमा बंद व्हाई; अनी जे काही तुम्हीन पृथ्वीवर खोलशात, ते स्वर्गमा खोलाई जाई.

एकत्र प्रार्थना

19 आखो मी तुमले सत्य सांगस, पृथ्वीवर तुमना मातीन दोनजण कोणतीही एक गोष्टकरता एकचित्त व्हेईन इंन्ती करतीन तर ती इंन्ती मना स्वर्ग माधला बापकडतीन पुरी कराई जाई; 20 कारण जठे दोन किंवा तिन जण मना नावतीन एकत्र जमतस, तठे त्यासनामा मी शे.

निर्दय सेवकना दृष्टांत

21 *तवय पेत्र येशुकडे ईसन बोलना, प्रभुजी मना भाऊनी मनाविरुद्ध अपराध करा, तर मी त्याले कितला दाव माफ करू? सात दाव का? 22 येशुनी त्याले सांगं, मी तुले अस नही म्हणस की, सात दाव, तर सातना सत्तरदाव कर. 23 यामुये स्वर्गनं राज्य एक राजाना मायक शे; त्या राजाले आपला सेवकसकडतीन हिशोब ल्यावा अस वाटनं; 24 अनी जवय तो हिशोब ली राहिता तवय ज्यानावर कोटी रुपया कर्ज व्हतं त्याले त्यानाकडे आणं. 25 पण त्यान्याकडे कर्ज फेडाले काहीच नव्हतं म्हणीन त्याना मालकनी हुकूम करा की, त्यानी बायको, पोराया अंन त्यानं जे काही व्हाई ते ईकीसन त्यानी कर्ज फेडानं. 26 तवय त्या दासनी त्याना पाया पडीसन सांगं, माले वागाडी ल्या, म्हणजे मी सर्वकाही फेडी दिसु 27 तवय त्या धनीले त्यानी दया वनी अनी त्यानी त्याले अंन त्यानं कर्ज बी माफ करी दिधं. 28 *तो सेवक बाहेर गया अनी ज्यानाकडे त्याना शंभर दिनार रुपया बाकी व्हातात असा त्याना जोडीना सेवक त्याले दखायना, तवय त्यानी त्या सेवकनी गचांडी धरीन बोलना, तुनाकडे मंनं जे लेणं शे ते दे. 29 त्या सेवकनी पाया पडीन रावण्या करात, माले वागाडी ले, म्हणजे तुनं देणं मी फेडी दिसु; 30 पण त्यानी त्यानं अजिबात ऐक नही तो कर्ज फेडत नही तोपावत त्यानी त्याले बंदीगृहमा टाकी दिधं. 31 तवय हाऊ घडेल प्रकार दर्खीसन त्यानासंगेना सेवकसले दुःख व्हयनं अनी त्यासनी ईसन सर्वा प्रकार आपला मालकले सांगा. 32 तवय त्याना मालकनी त्याले बलाईन सांगं, अरे दुष्ट सेवका, तु माले इंन्ती करी अनी मी तुनं सर्व कर्ज माफ करं; 33 जशी दया मी तुनावर करी, तशी तुले तुना जोडीदार सेवकवर करता नही वनी का? 34 मंग त्याना मालकनी संतापमा त्याले सर्व कर्ज फेडस तोपावत शिक्षा भोगाकरता बंदीगृहाना ताबामा दिधं. 35 जर तुम्हीन प्रत्येक आपापला बंधुजणसले मनपाईन माफ कराव नही, तर मना स्वर्ग माधला बाप बी तुमनासंगे तसच करी.

19

सुटपत्रना प्रश्न

(मार्क १०:१-१२)

1 नंतर अस व्हयनं की, हाई बोलनं समाप्त करावर येशु गालीलमाईन निधीन यार्देन नदीना पलीकडला यहूदीया प्रदेशमा गया. 2 तवय लोकसनी गर्दीं त्यानासंगे गर्भी; तठे त्यानी त्यासले बरं करं. 3 नंतर परुशी त्यानाकडे ईसन त्यानी परिक्षा दखाकरता बोलणात, बायकोले कोणतं बी कारण वरतीन सोडी देवाणं हाई योग्य शे का? 4 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, हाई तुमना वाचामा वनं नही का, की ज्यानी त्यासले निर्माण करं, “त्यानी सुरवातलेच पुरुष अनी स्त्रीले बनाडं.” 5 *अनं सांगं, “यामुये पोराया माय बापले सोडीसन बायकोसंगे कायम राही अनी त्या एकदेह व्हेतीन” 6 यामुये पुढे त्या दोन नहीत एकदेह असा शेतस म्हणीन “देवनी जे जोडेल शे ते मनुष्यनी तोडाना प्रयत्न करानं नही” 7 *त्या त्याले बोलणात, तर “बायकोले सुटपत्र दिसन तिले सोडानं” अशी आज्ञा मोशेनी का बर दिधी? 8 येशुनी त्यासले सांगं, तुमना निर्दय मनमुये मोशेनी तुमले तुमन्या बायका सोडु दिध्यात पण सुरवात पाईन अस नव्हतं. 9 *मी तुमले सत्य सांगस की, जो कोणी आपली बायकोले व्यभिचारना कारणतीन सोडीन दुसरी करस तो व्यभिचार करस; अनी जो कोणी अशी सोडेल बाईसंगे लागीन करस तो बी व्यभिचार करस. 10 शिष्य त्याले बोलणात, जर माणुसना आपली बायकोसंगे असाच संबंध रहास तर लागीन न करेलच बरं. 11 त्यानी त्यासले सांगं, हाई वचन सर्वासघाई पाळाई जास नही; ज्यासले हाई दान देयल शे, त्यासनाघाईच हाई पाळाई जास. 12 कारण काहीजण मायना कोरपाईन नपुंसक जन्मले येल शेतस, माणुसनी बनाडेल असा बी नपुंसक शेतस, अनी स्वर्गना राज्यकरता स्वतःले नपुंसक करी लिधं असा बी शेतस. ज्याले हाई स्विकारता येस तोच स्विकारस.

येशु धाकला पोरायासले आशिर्वाद देस

13 नंतर येशुनी लेकरसवर हात ठिसन प्रार्थना कराले पाहिजे म्हणीन त्यानाजोडे त्यासले आणं; पण शिष्यसनी आणनारासले धमकाडं. 14 येशु बोलणा, बालकसले मनाकडे येऊ घा त्यासले मना करू नका, कारण स्वर्गनं राज्य यासना मायकसंनच शे. 15 मंग त्यासनावर हात ठेईन आशिर्वाद दिसन तो तठेन निधी गया,

* 18:18 १८:१८ मन्वय १८:१५ योहान २०:३३ * 18:21 १८:२१ लुक १७:३४,४ † 18:28 १८:२८ (एक चांदीना शिक्का) (एकदिनार) एक दिनी मजूरी.

* 19:5 १९:५ उत्पत्ती २:२४ * 19:7 १९:७ मन्वय ५:३९ * 19:7 १९:७ निर्गम २४:१४-४ * 19:9 १९:९ मन्वय ५:३९; १ करिथ ७:१२,१२

श्रीमंत तरुण

(मार्क १०:१७-३१; लूक १८:१८-३०)

16 नंतर दखा, एकजण ईसन येथले बोलना, गुरजी, माले सार्वकालिक जिवन मिळावं म्हणीन मी कोणतं चांगलं काम करू? 17 त्यानी त्याले सांगं, माले चांगलंपणबद्दल का बर ईचारस? चांगलं अस एकच शे, जर तु सार्वकालिक जिवनमा प्रवेश कराले दखस तर देवनी आज्ञा पाळ. 18 त्यानी त्याले ईचारं, कोणत्या? येथुनी सांगं, "मनुष्यहत्या करू नको, चोरी करू नको, खोटी साक्ष देऊ नको. 19 आपला बाप अनी आपली माय यासना मान राख" अनी जशी स्वतःवर तशी आपला शेजारीसवर प्रीती कर. 20 तो तरुण त्याले बोलना, मी हाई सर्व पाळेल शे; मनामा अजुन काय कमी शे? 21 येथुनी त्याले सांगं, तुले परीपूर्ण होणं शे, तर जाय, तुनी धनदौलत इकीसन गरीबसले दे म्हणजे तुले स्वर्गमा धन भेटी; अनी चल, मनामांगे ये. 22 पण हाई ऐकीसन तो दुःखी व्हईन निधी गया, कारण त्यानाकडे भरपुर धनदौलत व्हेती. 23 तवय येथुनी आपला शिष्यसले सांगं, मी तुमले सत्य सांगस की, स्वर्गना राज्यमा धनवानसना प्रवेश व्हणं कठीण शे. 24 आखो तुमले सांगस, देवना राज्यमा धनवानसना प्रवेश व्हणं यानापेक्षा उंटले सुईना नाकमातीन जाणं सोपं शे. 25 हाई ऐकीन शिष्य भलताच थक्क व्हईसन बोलणात, तर मंग कोणं तारण व्हई? 26 येथुनी त्यासनाकडे दखीन सांगं, हाई मनुष्यले अशक्य शे, "देवले तर सर्व शक्य शे" 27 तवय पेत्र त्याले बोलना, आम्हीन सर्व सोडीसन तुमना मांगे येल शेतस, तर आमले काय भेटी? 28 येथुनी त्यासले सांगं, मी तुमले सत्य सांगस की, जवय सर्वकाही परत नवं व्हई जाई, तवय मनुष्यना पोरया आपला गौरवी राजासनवर बठी, तवय मनामांगे चालणारा तुम्हीन बारा राजासनसवर बठीन इझ्राएलसना बारा वंशसना न्यायनिवाडा करशात. 29 आखो ज्यानी कोणी मना नावतीन घरदार, भाऊ, बहिणी, माय, बाप, पोरया किंवा वावर सोडेल शेतस, त्याले हाई शंभरपट भेटीन सार्वकालिक जिवन हाई वतन भेटी. 30 अतरी बराच जणसंगे अस व्हई की, ज्या पहिला शेतस त्या शेवटला व्हेतीन अनं ज्या शेवटला शेतस त्या पहिला व्हेतीन.

20

द्राक्षमयामधला मजुरसना दृशंट

1 "स्वर्गना राज्य त्या घरमालकना मायक शे; जो आपला द्राक्षमयामा रोजी मजुर लावाकरता सकायमा बाहेर निघना." 2 अनी त्यानी रोजनी मजुरी एक चांदिना शिक्का ठराईन मजुरसले द्राक्षमयामा धाडी दिधं. 3 मंग तो जवळपास नऊ वाजाले घरना बाहेर गया, तवय त्यानी काही जणसले बजारमा रिकामं उभं दखं. 4 तो त्यासले बोलना, तुम्हीन बी द्राक्षमयामा जा, जी मजुरी व्हई ती मी तुमले दिसु; अनी त्या गयात. 5 मंग जवळपास बारा वाजता अनं तिन वाजता तो बाहेर गया तवय पण त्यानी तसच करं. 6 जवळपास पाच वाजाले तो बाहेर गया, तवय आखो कित्येक जणसले रिकाम उभं दखं. तवय त्यानी त्यासले ईचारं, तुम्हीन पुरा दिन का बर आठे रिकामा उभा राहिल शेतस? 7 त्या त्याले बोलणात, आमले कोणी कामवर लाय नही म्हणीन त्यानी त्यासले सांगं, तुम्हीन बी मना द्राक्षमयामा जा. 8 मंग संध्याकायले द्राक्षमयाना मालकनी त्याना कारभारीले सांगं, मजुरसले बलाई आनं अनी शेवटला मजुरसपाईन सुरवात करीसन पहिला मजुरपावत त्यासले मजुरी दे. 9 तवय जवळपास संध्याकायना पाच वाजता ज्यासले कामवर लायल व्हतं त्यासले पुरा रोज एक चांदीना शिक्का भेटना. 10 मंग पहिला मजुर वनात अनी आपले त्यासनापेक्षा जास्त मजुरी भेटी अस त्यासले वाटणं, पण त्यासले बी तेवढाच रोज भेटना. 11 तो त्यासनी लेवानंतर त्या मालकबद्दल कुरकुर करीसन बोलणात, 12 ह्या शेवटलासनी एकच तास काम करा अनी आम्हीन दिनभर ऊनतान्हमा कष्ट करात तरी तुम्हीन आमले अनी त्यासले मायकच रोज दिधा. 13 तवय त्यानी मजुरसमधला एकले उत्तर दिधं, अरे दोस्त, मी तुनावर अन्याय नही करा. हाईच मजुरीमा दिनभर काम करानं, हाई आपलं ठरेल व्हतं ना. 14 जे तुले भेटेल शे ते लिसन निधी जाय; जेवढं तुले तेवढं शेवटनासले पण देवानं अशी मनी ईच्छा शे. 15 जे मनं शे त्यानं मी मना मजुरीप्रमाणे करसु, मी कोणा बांधायशेल शे का? मनं उदार वागनं तुना डोयामा येस का? 16 अ्याप्रमाणेच शेवटला त्या पहिला अनी पहिला त्या शेवटला व्हेतीन.

तिसरांदाव येथुनी स्वतःना मृत्युबद्दल करेल भविष्य

(मार्क १०:३२-३४; लूक १८:३१-३४)

17 यरुशलेमले जातांना येथुनी वाटमा त्याना बारा शिष्यसले एकांतमा लई जाईन सांगं, 18 दखा, आपण यरुशलेमले जाई राहिनतु; मनुष्यना पोरयाले मुख्य याजक *अनं शास्त्री यासना हवाले करतीन, त्या त्याले मरणदंडसाठे दोषी ठरावतीन. 19 त्या त्यानी थटा कराले, फटका माराले अनं क्रूसखांबवर खियाले त्याले गैरयहूदीसना हवाले करतीन अनी तिन दिनमा तो परत जिवत व्हई.

एक मायनी ईंती

(मार्क १०:३५-४५)

* 19:28 १९:२८ मन्व २०:३१; लूक २२:३०

* 19:30 १९:३० मन्व २०:१६; लूक १३:३०

* 20:16 २०:१६ मन्व १९:३०; मार्क १०:३१; लूक १३:३०

* 20:18 २०:१८ याजक धर्मगुरू

20 तवय जब्दनीना पोर्यासनी माय तिना पोर्याससंगे येशुकडे गई अनी त्याना पाया पडीसन त्याले एक ईनंती करी 21 येशुनी तिले ईचारं, तुले काय पाहिजे? ती त्याले बोलनी, तुना राज्यमा मना ह्या दोन्ही पोर्यासमाधला एकले उजवीकडे अनी दुसराले तुना डावीकडे बसाडं, अशी मनी ईच्छा शे. 22 येशुनी तिले उत्तर दिधं की, तुम्हीन काय मांगी राहीनात तुमले समजत नही. जो प्याला मी पेवाव शे तो तुमले पिता ई का त्या त्याले बोलनात, पिता ई. 23 त्यानी त्यासले सांगं, मना प्याला तुम्हीन पिशात हाई खरं, पण मना उजवीकडे अंनं डावीकडे बसाना अधिकार देनं मनाकडे नही शे, तर ज्यासनाकरता मना बापनी हाई जागा तयार करेल शे, हाई त्यासनाकरता शे. 24 हाई गोष्ट ऐकीन दहा शिष्यसले त्या दोन्ही भाऊसना राग वना. 25 येशुनी त्यासले बलाईसन सांगं, गैरयहूदीसमा अधिकारी प्रभुत्व चालाडतस अंनं मोठा लोके बी अधिकार गाजाडतस हाई तुमले माहीत शे. 26 पण तुमनामा तसं व्हावाले नको; म्हणीन तुमनामा ज्याले कोणले श्रेष्ठ होणं शे, त्यानी पहिले तुमना सेवक व्हावाले पाहिजे. 27 अनी तुमनामा ज्याले पहिला व्हावानी ईच्छा शे, त्यानी तुमना दास व्हावाले पाहिजे. 28 यामुये मनुष्यना पोर्या सेवा करी लेवाले नही तर सेवा कराले अनी बराच लोकसना पापनं मोल म्हणीन आपला जीव देवाले येल शे.

दोन आंधयासले दुष्टीदान

(मार्क १०:४६-५२; लूक १८:३५-४३)

29 मंग त्या यरीहो शहरतीन जाई राहीतात तवय लोकसनी मोठी गर्दी त्यासना मागे चाली राहीती. 30 तवय दखा, वाटवर बशेल दोन आंधयासनी येशु जवळतीन जाई राहीना, हाई ऐकीन, त्या वरडीसन बोलणात, “प्रभु, अहो दावीदना पोर्या, आमनावर दया करा.” 31 तवय त्यासले लोकसनी वरडू नका अस धमकाडं, पण त्या जास्तच वरडीन बोलू लागणात, “प्रभु, अहो दावीदना पोर्या! आमनावर दया करा.” 32 येशुनी ऊभं राहीसन त्यासले बलाईन सांगं, “मी तुमनाकरता काय करू अशी तुमनी ईच्छा शे?” 33 त्या बोलणात, “प्रभुजी, आमनी ईच्छा शे की, आमना डोया उघडी जावोत.” 34 तवय येशुले त्यासनी किव वनी त्यानी त्यासना डोयाले स्पर्श करा; तवय त्यासले लगेच दखावू लागनं, अनी त्या त्याना मागे चालू लागणात.

21

यरूशलेममा येशुना जयोत्सवमा प्रवेश

(मार्क ११:१-११; लूक १९:२८-४०; योहान १२:१२-१९)

1 त्या यरूशलेमले ई राहीतात तवय जैतुना डॉंगरजोडे बेथफगे गावले पोहचनात; तवय येशुनी दोन शिष्यसले अस सांगीन धाडं की, 2 तुम्हीन समोरना गावमा जा, अनी तठे जाताच एक बांधेल गधडी अंनं तिनाजोडे एक शिंगरू तुमले दखाई; त्यासले सोडीसन मनाकडे आणा; 3 अनी जर कोणी तुमले काही ईचारं, तर प्रभुले यानी गरज शे, अस सांगा म्हणजे त्या तुमले ते आणू देतीन. 4 संदेशसद्वारे जी भविष्यवाणी व्हायेल व्हाती ती पुरी व्हावाकरता हाई व्हयनं; ते अस की, 5 सियोनना कन्याले सांगा, दखा, तुना राजा तुनाकडे ई राहीना; तो नम्र शे म्हणीन तो गधडावर, म्हणजे शिंगरूवर बशेल शे.

6 तवय शिष्यसनी येशुना आज्ञाप्रमाणे करं; 7 गधडी अंनं शिंगरू यासले आणीन त्यासवर आपला कपडा टाकात अंनं तो त्यावर बसना. 8 मंग लोकसनी गर्दीमातीन बराच लोकसनी त्यासना कपडा वाटवर पसारात; बाकीनासनी झाडसन्या बारीक फांघा तोडीन वाटवर पसारात; 9 अनी त्यानापुढे अंनं मागे चालणारा लोके गजर करीसन बोलणात, दावीदना पोर्याले होसान्ना*; प्रभुना नामतीन येणारा धन्यवादिता असो स्वर्गलोकी “होसान्ना.” 10 तो यरूशलेममा येवावर पुरा शहरमा च्यावच्याव व्हाईनी अनी त्या बोलणात हाऊ कोण? 11 लोकसनी गर्दी बोलणी, गालील प्रांतना नास्रेथ गावतीन येल, हाऊ “येशु” संदेश शे.

येशु मंदिरनं शुध्दीकरण करस

(मार्क ११:१५-१९; लूक १९:४५-४८; योहान २:१३-२२)

12 नंतर येशु मंदिरमा गया; मंदिरमा ज्या खरेदी-विक्री करी राहीतात त्या सर्वासले त्यानी बाहेर हाकली दिधं. सोनारसना चौरंग अनी कबुतर ईकनारसना बैठकी त्यानी पालथ्या कर्यात. 13 अनी त्यासले सांगं, “मना धरले प्रार्थना मंदिर म्हणतीन,” अस शास्त्रमा लिखेल शे; पण तुम्हीन त्याले “लुटारूसनी गुहा” करी राहीनात. 14 मंग आंधया अनी लंगडा मंदिरमा त्यानाकडे वनात, त्यानी त्यासले बरं करं. 15 तवय त्यानी करेल चमत्कार अनी दावीदना पोर्याले “होसान्ना” असा मंदिरमा गजर करनारा धाकला पोर्यासले दखीन मुख्य याजक अंनं शास्त्री संतापनात, 16 अंनं त्याले बोलणात, ह्या काय म्हणी राहीनात हाई तुम्हीन ऐकं का? येशुनी त्यासले सांगं, हो; “धाकला अंनं दुधपेता लेकरसना तोंडघाई तु स्तुती करी लेयात शे; हाई तुम्हीन शास्त्रमा वाचं नही का?” 17 नंतर तो त्यासले सोडीन शहरना बाहेर बेथानीले गया, अंनं तठेच रातले मुक्काम राहिना.

* 20:25 २०:२५ लूक २२:२५,२६
देवनी स्तुती व्हावो, आमनं ताराण कर.

* 20:26 २०:२६ मन्व २२:१६; मार्क ९:३५; लूक २२:२६
* 21:13 २१:१३ यशया ५६:७; यिर्मया ७:१९

* 21:5 २१:५ जखर्या ९:२

* 21:9 २१:९ होसान्ना

निष्फळ अंजिरनं झाड
(मार्क ११:१२-१४, २०-२४)

18 मंग सकायमा येशु परत नगरमा ई राहिता तवय येशुले भूक लागणी. 19 अनी वाटवर एक अंजिरनं झाड दखीसन तो त्यानाकडे गया; पण पाटासशिवाय त्यानावर त्याले काहीच भेटनं नही; मंग तो झाडले बोलना, यानापुढे तुले कधी फळ न येवो; अनी ते अंजिरनं झाड लगेच वाळी गयं. 20 हाई दखीन शिष्यसले आश्चर्य वाटनं, अनं त्या बोलणात, अंजिरनं झाड लगेच कश काय वाळी गयं? 21 *येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, मी तुमले सत्य सांगस, जर तुमनामा ईश्वास व्हई अनं मनमा तुम्हीन शंका धरी नही, तर अंजिरना झाडले जस करं, तसं तुम्हीन करशात, इतलंच नही, तर हाऊ डोंगरले तु उपटीसन समुद्रमा टाकाई जा, अस जर म्हणशात तर ते व्हई जाई. 22 तुम्हीन प्रार्थनामा जे काही ईश्वास धरीन मांगशात ते सर्व तुमले भेटी.

येशुना अधिकारबद्दल प्रश्न
(मार्क ११:२७-३३; लूक २०:१-८)

23 मंग तो मंदिरमा परत जाईसन शिकाडी राहिता तवय मुख्य याजक अनी वडील लोके त्यानाजोडे ईसन बोलणात, तुम्हीन हाई कोणता अधिकारतीन करतस अनी तुमले हाऊ अधिकार कोणी दिधा? 24 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, मी बी तुमले एक गोष्ट ईचारस, ती माले सांगशात तर कोणता अधिकारतीन मी हाई करस ते मी तुमले सांगसु. 25 योहानना बाप्तिस्मा कोठेन व्हईना? स्वर्गकडतीन की माणुसकडतीन? तवय त्या आपसमा ईचार करू लागणात की, स्वर्गकडतीन अस म्हणं, तर हाऊ आपले म्हणी मंग तुम्हीन त्यानावर ईश्वास का ठेवतस नही? 26 अनी जर माणुसकडतीन म्हणं तर आपले लोकसनी भिती वाटस कारण सर्वा लोके योहानले संदेश मानतस. 27 मंग त्यासनी येशुले उत्तर दिधं, आमले माहित नही, तो त्यासले बोलना, तर कोणता अधिकारतीन मी हाई करस, हाई पण मी तुमले सांगत नही.

दोन पोत्र्यासना दृश्टांत

28 बरं तुमले काय वाटस ते सांगा? एक माणुसले दोन पोत्र्या व्हतात; तो पहिलाकडे जाईन बोलना, बेटा, आज द्राक्षमयामा जाईन काम कर; 29 त्यानी उत्तर दिधं, मी नही जात; तरी त्याले थोडा येळमा पस्तावा वना अनी तो गया. 30 मंग दुसराकडे जाईन त्यानी तसच सांगं; त्यानी उत्तर दिधं, हा मी जास; पण तो गया नही. 31 ह्या दोन्हीसपैकी कोणी बापना ईच्छाप्रमाणे करा? त्या बोलणात, पहिलानी, येशुनी त्यासले सांगं, मी तुमले सत्य सांगस की, जकातदार अनं वेश्या तुमनापुढे देवना राज्यमा जातस. 32 *कारण योहाननी तुमले देवराज्यना मार्ग दखाडा अनं तुम्हीन त्याना ईश्वास करा नही; पण जकातदार अनं वेश्या यासनी त्यानावर ईश्वास करा; हाई दखीसन सुध्दा तुम्हीन त्याना ईश्वास करा नही अनी पञ्चाताप बी करा नही.

द्राक्षमयाना दृश्टांत
(मार्क १२:१-१२; लूक २०:१२-१९)

33 आखो एक दृश्टांत ऐकी ल्या, एक माणुस व्हता, त्यानी द्राक्षमया बनाडा, त्याना आजुबाजू वडांग करी, त्यामा द्राक्षसकरता कुंडी बनाडी अनं माळा बांधा अनी दुसरा शेतकरीले बटाईवर सोपीन परदेशले निधी गया. 34 नंतर फळसना हंगाम वना तवय त्यानी आपला उत्पन्नना वाटा लेवाकरता आपला दाससले त्या शेतकरीकडे धाडं. 35 तवय शेतकरीनी त्याना काही दाससले धरीन मारं, काही जणसले दगडमार करा अनं काही जणसले मारी टाका. 36 परत त्यानी पहिलापेक्षा जास्त दाससले धाडं; त्यासनासंगे बी त्यासनी तसच करं. 37 शेवट त्या आपला पोत्र्याना तरी मान ठेवतीन म्हणीन त्यानी स्वतःना पोत्र्याले त्यासनाकडे धाडं; 38 पण त्या शेतकरीसनी त्याले दखं अनं त्या एकमेकसले बोलणात, हाऊ वारिस शे; चला आपण याले मारी टाकुत म्हणजे मळाना मालक आपण व्हसत. 39 तवय त्यासनी त्याले धरीन द्राक्षमयाना बाहेर काडीन मारी टाकं. 40 येशुनी त्यासले ईचारं, तर मंग द्राक्षमयाना मालक ई तवय तो त्या शेतकरीसं काय करी? 41 त्या त्याले बोलणात, तो त्या दुष्टसना हालहाल करीसन त्यासना नाश करी अनी ज्या शेतकरी हंगाममा त्याले ईमानदारीमा उत्पन्न देतीन असासले तो द्राक्षमया सोपी दि. 42 येशु त्यासले बोलणा, ज्या दगडले बांधणारासनी नापसंत करा तोच कोणशीला व्हयना; हाई प्रभुकडतीन व्हयनं, अनं हाई आमना दृष्टीमा आश्चर्यकारक कृत्य शे; अस पवित्र शास्त्रमा तुमना वाचामा वनं नही का? 43 यामुये मी तुमले सत्य सांगस की, देवनं राज्य तुमनापाईन हिसकाई लेतीन; अनं जी प्रजा त्यानं फळ दि, त्याच प्रजाले देवनं राज्य भेटी. 44 जो ह्या दगडवर पडी त्याना चुराडा व्हई, पण ज्यानावर हाऊ दगड पडी त्याना भुगा-भुगा करी टाकी.† 45 येशु हाऊ दृश्टांत आपले लाईनं बोलना हाई मुख्य याजक अनं पस्त्रीसना ध्यानमा वनं. 46 त्या त्याले धराले दखी राहीतात पण लोकसनी गर्दीनी त्यासले भिती वाटणी; कारण त्या त्याले संदेश मानेत.

* 21:21 २१:२१ मत्स्य १७:२०; १ करिथ १३:२ * 21:32 २१:३२ लूक ३:१२; ७:२९,३० † 21:44 २१:४४ जो ह्या दगडवर पडी त्याना चुराडा व्हई, पण ज्यानावर हाऊ दगड पडी त्याना भुगा-भुगा करी टाकी. हाई वचन जुना शास्त्रमा वाचले मिळस नही.

22

लगीनीना जेवणना दृशंत

(लूक १४:१५-२४)

1 येशू परत त्यासले दृशंत दिसन बोलना; 2 स्वर्गनं राज्य एक राजाना मायक शे, त्यानी त्याना पोर्याना लगीननं जेवण दिधं; 3 अनी लगीनीना जेवणकरता ज्यासले निवतं देयल व्हतं त्यासले बलावाकरता त्यानी त्याना सेवकसले धाडं, पण त्या ई नही राहीतात. 4 परत त्यानी दुसरा सेवकसले धाडीन सांगं, की, निमंत्रित लोकसले सांगा, दखा, मी जेवण तयार करेल शे, मना बोकड्या अनं कोंबड्या कापाई जायेल शेतस, सर्व तयार शे, लगीनीना जेवणले चला. 5 तरी हाई त्यासनी मनवर नही लिधं अनी त्या काहीजण वावरमा, काहीजण व्यापारले निधी गयात. 6 बाकीना निवतं मिळेल लोकसनी राजाना दाससले धरीन, त्यासना छळ करीसन मारी टाकात. 7 तवय राजाले राग वना; अनी त्यानी आपला सैन्यले धाडीसन त्या घातकीसना नाश करा अनी त्यासना शहर जाळी टाकं. 8 मंग तो आपला दाससले बोलना, लगीनीनी तयारी व्हई जायेल शे, हाई खरं, पण आमंत्रित योग्य नव्हतात. 9 म्हणीन तुम्हीन बाहेर रस्तासवर जा अनी जितला तुमले दखायतीन तितलासले लगीनीना जेवणकरता बलाई आणा. 10 मंग त्या दाससनी रस्तावर जाईन ज्या बी त्यासले बरा वाईट भेटणात, त्या सर्वासले एकत्र करा अनी जेवाकरता येल आमंत्रितसघाई लगीनघर भरी गयं. 11 राजा जेवणारासले दखाले वना, तवय तेठे लगीनीना कपडा घालीन येल नही असा एक माणूस त्याले दखायना. 12 तवय तो त्याले बोलना, दोस्त, तु लगीनीना कपडा न घालता आठे कशा काय वना? त्यानी काहीच उत्तर दिधं नही. 13 मंग राजानी सेवकसले सांगं, याना हात पाय बांधीन याले अंधारमा टाका, तेठे रडणं अनी दातखाणं चालस. 14 बलायेल बराच शेतस, पण निवडेल थोडाच शेतस.

कैसर राजाले कर देवाबद्दल प्रश्न

(मार्क १२:१३-१७; लूक २०:२०-२६)

15 मंग परुशीसनी जाईन आपसमा चर्चा करी की, येशूले त्यानाच बोलानामा कश फसाडानं 16 याकरता त्यासनी आपला शिष्यसले हेरोदी पक्षना लोकससंगे त्यानाकडे धाडीन सांगं, गुरजी, आमले माहित शे की, तुम्हीन खरा शेतस, देवना मार्ग खरापणतीन सांगतस, तुम्हीन मनुष्यसनं मत अनी ईच्छासघाई प्रभावित होतस नही, कारण तुम्हीन लोकसनं तोंड दखीन बोलतस नही. 17 तुमले काय वाटस हाई आमले सांगा, कैसरले कर देवणा हाई योग्य शे की नही? 18 येशू त्यासना मनमाधलं कपट वळखीन बोलना, अरे ढोंगीसवन का बर मनी परिक्षा दखतस? 19 कर देतस ते नाणं दखाडा; तवय त्यासनी त्यानाजोडे एक नाणं अनी दिधं. 20 त्यानी त्यासले ईचारां, यावर कोणं चित्र अनं लेख शे? 21 त्या बोलनात, रोमना राजानं; येशुनी त्यासले सांगं, तर मंग राजानं शे, ते राजाले अनी देवना शे, ते देवले भरी घा. 22 हाई ऐकीन त्यासले आश्चर्य वाटणं अनी त्या त्याले सोडीन गयात.

पुनरुत्थानना प्रश्न

(मार्क १२:१८-२७; लूक २०:२७-४०)

23 पुत्याच दिनले, पुनरुत्थान व्हस नही, असा म्हणनारा सदुकी पंथना लोकसनी त्यानाकडे ईसन ईचारां, 24 गुरजी, मोशेनी सांगेल शे की, जर एखादा माणूस लेकरं-बाळ न व्हताच मरी गया तर त्याना भाऊनी त्याना बायकोसंगे लगीन करीसन आपला भाऊना वंश चालावाना; 25 आमनामा सात भाऊ व्हतात; त्यामधला पहिला लगीन करीसन मरी गया अनी त्याले लेकरं नव्हतात म्हणीन त्यानी बायकोसंगे त्याना भाऊनी लगीन करं 26 तसाच दुसरा, तिसरा, असा सातही जण तिनासंगे लगीन करीसन मरी गयात; 27 अनी सर्वासनंतर ती बाई पण मरी गयी. 28 मंग जवय पुनरुत्थान व्हई तवय ती त्या सात जणसपैकी कोणी बायको व्हई? कारण ती त्या सर्वासनी बायको व्हयेल व्हती. 29 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं; तुम्हीन शास्त्र अनी देवना सामर्थ्यले समजनात नही म्हणीन तुम्हीन भ्रममा पडेल शेतस. 30 कारण पुनरुत्थान व्हवानंतर त्या लोके लगीन करतस नही अनं करी बी देतस नही, तर त्या स्वर्गमधला देवदूतसना मायक राहतस. 31 मरेलसना पुनरुत्थानबद्दल देवनी तुमले सांगं, ते तुमना वाचामा वना नही का? 32 पुते अस की, "मी अब्राहामना देव, इसहाकना देव अनं याकोबना देव शे." देव मरेलसना नही तर जिवतसना देव शे. 33 हाई ऐकीन लोकसनी गर्दीले त्याना शिक्षणनं आश्चर्य वाटणं.

सर्वात मोठी आज्ञाना प्रश्न

(मार्क १२:२८-३४; लूक १०:२५-२८)

34 त्यानी सदुकी लोकसनं तोंड बंद करी टाकं हाई ऐकीन परुशी लोके जमनात; 35 अनी त्यामातीन शास्त्रीसनी त्यानी परिक्षा दखाकरता एक प्रश्न ईचारा; 36 गुरजी, नियमशास्त्रमा सर्वसमा मोठी आज्ञा कोणती शे? 37 येशू त्याले बोलना, तु आपला देव परमेस्वर यानावर पुणं हृदयतीन, पुणं जिवतीन अनं पुणं मनतीन प्रिती कर. 38 हाईच पहिली अनं मोठी आज्ञा शे.

39 ईनामायकच आखो एक दूसरी आज्ञा अशी शे की, तु स्वतःवर करस तशी आपला शेजारीसवर प्रीति कर. 40 *ह्या दोन आज्ञासवरच सर्व नियमशान्त्र अनी संदेशानस शान्त्र ह्या अवलंबीन शेतस.

ख्रिस्त कोणा पोर्त्या शे?

(मार्क १२:३५-३७; लूक २०:४१-४४)

41 पर्रशी लोके एकत्र जमनात तवय येशुनी त्यासले ईचारं; 42 ख्रिस्तबदल तुमले काय वाटस? तो कोणा पोर्त्या शे? त्यासनी त्याले उत्तर दिधं, दावीदना पोर्त्या शे. 43 येशुनी त्यासले सांगं, तर मंग दावीदनी पवित्र आत्माना प्रेरणातीन त्याले “प्रभु” अस कसं म्हण? तो म्हणस, 44 *परमेश्वरनी मना प्रभुले सांगं, मी तुना शत्रूले तुना पायसन आसन करस तोपावत तु मना उजवीकडे बस. 45 दावीद जर त्याले प्रभु म्हणस तर तो दावीदना पोर्त्या कशा काय व्हई? 46 तवय कोणलेच त्याले उत्तर देता वनं नही; अनी त्या दिनपाईन त्याले आखो काही ईचारानी कोणीच हिम्मत व्हईनी नही.

23

येशु शास्त्री अनं पर्रशीसना जाहीरपणे निषेध करस

(मार्क १२:३८, ३९; लूक ११:४३, ४६; २०:४५, ४६)

1 तवय येशु, लोकसनी गर्दीले अनी त्याना शिष्यसले बोल्तना, 2 शास्त्री अनं पर्रशी या मोशेना आसनवर बठेल शेतस. 3 यामुये त्या जे काही तुमले सांगतीन ते पाळा अनं तस वागा, पण त्या जश करतस तस करू नका; कारण त्या जे सांगतस ते करतस नही, 4 त्या जड ओझं बांधीन लोकसना खांदावर टाकतस, पण त्या स्वतः त्याले बोट बी लावतस नही; 5 *अनी त्या आपला सर्वा कामे लोकसले दखाडाकरता करतस, त्या आपला ताईत मोठा बनाडतस अनं आपला कपडासना किनारले गोंडा लाईन आम्हीन भलता पवित्र शेतस असा दखाडतस. 6 पंगमना मुख्य स्थान अनं सभास्थानना मुख्य आसन, 7 बजारामा लोकसकडतीन आदर करी लेवाणं अनं स्वतःले गुरजी, अस म्हणी लेवाणं हाई त्यासले आवडस 8 तुम्हीन स्वतःले लोकसकडतीन गुरजी म्हणी लेवु नका; कारण तुमना गुरू एक शे अनं तुम्हीन सर्व भाऊ-भाऊ शेतस. 9 जगमा कोनले बी पिता म्हनान नही, कारण तुमना पिता एकच शे अनं तो स्वर्गामा शे. 10 तसच तुम्हीन स्वतःले स्वामी म्हणी लेवु नका कारण तुमना एकच स्वामी शे, तो म्हणजे ख्रिस्त शे. 11 *तुमनामा जो मोठा शे त्यानी तुमना सेवक व्हावे पाहिजे. 12 *जो कोणी स्वतःले मोठा माणुस समजी, त्याले सर्वात खालना माणुस म्हणतीन, अनी जो कोणी स्वतःले लिन नग्र बनाडी त्या माणुसले मोठा म्हणतीन.

येशु ढोंगीपननी निंदा करस

(मार्क १२:४०; लूक ११:४२, ४४, ५२; २०:४७)

13 अरे शास्त्री अनं पर्रशीसवन, अरे ढोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण लोकसनी मझार जावले नको म्हणीन तुम्हीन स्वर्गना राज्यनं दार बंद करतस; तुम्हीन स्वतःबी मझार जातस नही अनी मझार जाणारासले बी जाऊ देतस नही. 14 *अरे शास्त्री अनी पर्रशीसवन, अरे ढोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन विधवासना घरसना नुकसान करी टाकतस अनं दिखावाकरता मोठी प्रार्थना करतस, यामुये तुमले सर्वात जास्त भोग भोगना पडी. 15 अरे शास्त्रीसवन अनं पर्रशीसवन, अरे ढोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन एक शिष्य बनाडाकरता जमीन अनं समुद्र पालथा घालतस अनी तो भेटना तर तुम्हीन त्याले स्वतःपेक्षा टुपट नरकना भागीदार बनाडतस. 16 अरे वाट दखाडणारा आंधयासवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन म्हणतस, कोणी मंदिरनी शपथ लिधी तरी काही हरकत नही पण मंदिरमा जे सोनं शे, त्यानी शपथ लिधी तर ती मोडता येवाव नही. 17 अरे मुखं अनं आंधया लोकसवन, मोठं काय शे, ते सोनं की ज्यामुये ते सोनं पवित्र व्हयेल शे ते मंदिर? 18 तुम्हीन म्हणतस कोणी वेदीनी शपथ लिधी तर काहीच हरकत नही, पण जर कोणी तिनावर अर्पण करतस त्या अर्पणनी शपथ लिधी तर ती मोडता येवाव नही. 19 अरे आंधयासवन, मोठं काय शे; अर्पण की, अर्पणले पवित्र करस ती वेदी? 20 पण जो कोणी वेदीनी शपथ लेस तो तिनी अनी तिनावर जे काही ठेयल शे त्यानी शपथ लेस; 21 अनी जो कोणी मंदिरनी अनं त्यामा राहणारा देवनी शपथ लेस; 22 *अनी जो स्वर्गनी शपथ लेस तो देवना सिंहासन नी अनी त्यावर जो बठस त्यानी बी शपथ लेस. 23 अरे शास्त्री अनं पर्रशीसवन, अरे ढोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण पुदिना, सौफ अनी जिरा याना दशांश तुम्हीन देतस अनी नियमशास्त्रामधल्या मुख्य गोष्टी म्हणजे न्याय, दया अनं ईंवास यासले तुम्हीन धाकल्या गोष्टी समजीन सोडी दिध्यात; ह्या गोष्टी कराले पाहिजे व्हत्यात, तसच आखो महत्व्या गोष्टी शेतस त्यासले पण तुम्हीन सोडी देऊ नका. 24 अरे आंधळी वाट दखाडनारासवन, तुम्हीन मच्छरले निवडीन काढतस अनं उंटले गिळी टाकतस. 25 अरे शास्त्री अनं पर्रशीसवन, अरे ढोंगीसवन तुमना धिक्कार असो! तुम्हीन बी आपली ताटवाटी बाहेरतीन घाशीन पुशीन स्वच्छ करतस पण मझारामा हावरटपणा अनं जुलूम यासनी घाण भरी ठेयल शे. 26 अरे आंधळ्या पर्रशी, पहिले वाटी मझारतीन साफ करा,

* 22:40 २०:४० लूक १०:२५-२८ * 22:44 २०:४४ स्त्रोत्रसंहिता ११०:१ * 23:5 २३:५ मत्स्य ६:१ * 23:11 २३:११ मत्स्य २०:३६,२०; मार्क

१:३५; १०:४३,४४; लूक २२:२६ * 23:12 २३:१२ लूक १४:११; १८:२४ * 23:14 २३:१४ हाई वचन काही शास्त्रमा नही मिळस † 23:18 २३:१८

वेदी होमकुंड * 23:22 २३:२२ मत्स्य ५:३८

म्हणजे ती बाहेरतीन साफ व्हाई. 27 *अरे शास्त्रीसवन अनं परुशीसवन, अने ढोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन चुना लायेल कबरसनामायक शेतस, त्या बाहेरतीन सुंदर दखातस, पण मझारतीन मरेलसना हाडसनी अनं सर्व प्रकारना घाणनी भरेल शेतस; 28 तस तुम्हीन बाहेरतीन लोकसले न्यायी दिसतस, पण मझारतीन ढोंग अनं अधर्मनी भरेल शेतस.

येशुनाद्वारा त्यासनी शिक्षा

(लूक ११:४७-५१)

29 अरे शास्त्री अनं परुशीसवन, अरे ढोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन संदेशसना कबरी बांधतस अनं साधू संतना कबरसले तुम्हीन सजाडतस. 30 अनी म्हणतस आम्हीन आमना वाडवडीलसना काळमा त्यासनासंगे राहतत तर संदेशसनी हत्या करामा आम्हीन त्यासले साथ नही देतत. 31 यावरतीन तुम्हीन स्वतःच सांगतस की, तुम्हीन संदेशसनी हत्या करनारासना पोत्र्या शेतस; 32 तुम्हीन, तुमना पुर्वजसनी जी वाईट करणी करीसन आर्ध माप भरेल शे, ते तुम्हीन दुष्टाई करीसन पुरं भरी टाका. 33 *अरे सापसवन, सापसना पिल्लसवन नरकमा जावानी शिक्षा तुम्हीन कशी चुकाडशात? 34 म्हणीन दखा, मी तुमनाकडे संदेशसले, ज्ञानी लोकसले अनं शास्त्री यासले धाडसु; तुम्हीन त्यामाधला कित्येक जणसले मारी टाकशात अनं काहीसले क्रूसखांबवर खियासघाई ठोकीन मारशात अनी बाकीनासले तुमना सभास्थानमा फटका मारशात अनं प्रत्येक शहरमा त्यासले त्रास देत फिरशात.

35 अनी जितला न्यायी लोकसनं रंगत पृथ्वीवर व्हावाडेल शे ते तुमना माथे पडी, याना अर्थ न्यायी हाबेल पाईन तर बरख्याना पोत्र्या जखर्या पावत, ज्यासले तुम्हीन मंदिर अनी वेदीना मझार मारी टाकेल शे. 36 मी तुमले सत्य सांगस, की ह्या सर्वा गोष्टी हाई पिढीना माथे पडीतीन.

यरुशलेम शहरबद्दल येशुनी कळकळ

(लूक १३:३४,३५)

37 “यरुशलेमा, यरुशलेमा, तू संदेशसले मारी टाकस अनी ज्यासले तुनाकडे धाडतस त्यासले तू दगडमार करस, मनी कितलीदाव ईच्छा व्हेती की, जशी कोंबडी तिना पिल्लासले आपला पंखखाल गोळा करस तसच मी बी तुना पोत्र्यासले गोळा करसु.” पण तुनी ईच्छा नव्हती! 38 म्हणीन आते तुमनं घर ओसाड अवस्थामा तुमलेच सोपी देयल शे. 39 मी तुमले सांगस की, आलेपाईन “प्रभुना नावतीन येणारा तो आशिर्वादित शे, अस म्हणशात तोपावत मी तुमना नजरमा पडावु नही.”

24

येशु मंदिरना विनाशबद्दल भविष्य करस

(मार्क १३:१,२; लूक २१:५,६)

1 मंग येशु मंदिरमातीन बाहेर निधी राहीता तवय त्याना शिष्य त्याले मंदिरनी माडी दखाडासाठे त्यानाजोडे वनात. 2 तवय येशु त्यासले बोलना, “हाई सर्व तुम्हीन दखी राहीनात ना. मी तुमले खरं सांगस की; असा आठे दगडवर दगड र्हावाव नही; जो पाडता येवाव नही.”

दुःख अनी तरास

(मार्क १३:३-१३; लूक २१:१-१२)

3 येशु जैतुनना डोंगरवर बशेल व्हेता तवय त्याना शिष्यसनी त्यानाकडे ईसन ईचारां, “ह्या गोष्टी कवय व्हेतीन अनी तुमनं येवानं अनी ह्या युगना समाप्तीनं चिन्ह काय शे, हाई आमले सांगा.”

4 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, तुमले कोणी फसाडाले नको म्हणीन जपी र्हा. 5 कारण बराच लोके मनं नाव लिसन येतीन अनी मी ख्रिस्त शे अस म्हणतीन अनी बराच जणसले फसाडतीन. 6 जवय तुम्हीन लढायासबद्दल ऐकशात अनी लढायासन्त्या अफवा ऐकशात तवय संभाळा घाबरु नका कारण अस व्हवानं आवश्यकच शे, पण तेवढामा शेवट व्हावाव नही. 7 कारण राष्ट्रसवर राष्ट्र अनं राज्यसवर राज्य ऊठतीन अनी जागोजागी दुष्काळ पडी अनं भूकंप व्हेतीन. 8 पण हाई सर्व म्हणजे दुःखनी सुरवात शे.

9 *तुमना हाल कराकरता त्या तुमले धरी देतीन अनं तुमले मारी टाकतीन अनी मना नावमुये सर्वा लोके तुमना तिरस्कार करतीन. 10 त्या येळले बराचजन अडखळतीन; त्या एकमेकसले धरी देतीन, अनं एकमेकसना व्देष करतीन; 11 बराच खोटा संदेश व्हेतीन अनी बराच जणसले फसाडतीन. 12 अनी अधर्म वाढामुये बराच लोकसनी प्रीती थंडी व्हाई जाई. 13 *पण ह्यामा शेवटपावत जो टिकी राही त्यानच तारण व्हाई. 14 जगमाधला सर्व लोकसकरता साक्ष व्हावले पाहिजे म्हणीन देवराज्यनी हाई सुवार्ता सर्व जगमा गाजाडतीन; तवय शेवट व्हाई.

महासंकटना काळ

(मार्क १३:१४-२३; लूक २१:२१-२४)

15 “दानीएल संदेशद्वारा सांगेल,* बठं काही उध्वस्त करणारी अमंगळताले पवित्रस्थानमा उभा राहेल तुम्हीन दखशात.”
 16 “तवय ज्या यहदीया प्रांतामा व्हतीन त्यासनी डोंगरकडे पळी जावानं. 17 *जो धाबावर व्हई त्यानी आपला घरमातील काही बी बाहेर काढाकरता खाल उतरानं नही. 18 अनी जो वावरमा राही त्यानी आपला कपडा लेवाकरता मांगे फिरीन येवानं नही. 19 त्या दिनसमा ज्यासले दिन राहतीन अनी ज्या लेकरंसले पाजणाऱ्या राहतीन त्यासना भयंकर हाल व्हतीन! 20 तरी हिवाळामा किंवा शब्बाथ दिनले तुमले पळनं पडाव नही म्हणीन प्रार्थना करा! 21 *कारण जगना उत्पत्तिपाईन ते आजपावत वनं नही अनं येवाव नही, अस मोठं संकट त्या काळमा ई. 22 अनी देव त्या दिनसले थोडा नही करता तर; कोणताच माणुसना निभाव लागता नही, पण ज्यासले निवडेल शे त्यासनाकरता त्या दिन थोडा कराई जातीन.”

23 त्या येळले कोणी तुमले म्हणी, “दखा, ख्रिस्त आठे शे! किंवा तठे शे!” तर खरं मानु नका. 24 कारण खोटा ख्रिस्त अनी खोटा संदेश व्हतीन; त्या असा मोठा चिन्ह अनं चमत्कार दखाडतीन की ज्यासले देवनी निवडेल शे त्यासले सुध्दा फसाडतीन. 25 दखा! मी हाई पहिलेच तुमले सांगीन ठेयेल शे.

26 *किंवा, जर कोणी तुमले म्हणी, ‘दखा, तो जंगलमा शे!’ तर तठे जावु नका; अनी कोणी म्हणी, ‘दखा, तो मझारनी खोलीमा शे!’ तर खरं मानु नका. 27 कारण जशी ईज पुर्व दिशाकडतीन निधीन पश्चिम दिशापावत चमकस तसं मनुष्यना पोर्त्यानं येणं व्हई.”

28 *जठे प्रेत शे, तठे गिधाड जमतीन.

मनुष्यना पोर्त्या येशु यानं परत येणं

(मार्क १३:२४-२७; लूक २१:२५-२८)

29 *त्या दिनसमाधला संकटना मांगतीन लगेच सुर्य अंधकारमय व्हई, चंद्र प्रकाश देवाव नही, तारा आकाशमातीन नष्ट व्हतीन अनी आकाशमाधली शक्ती हाली जाई. 30 *तवय मनुष्यना पोर्त्यानं चिन्ह आकाशमा दखाई; अनी पृथ्वीवरला सर्व जातना लोके शोक करतीन त्या मनुष्यना पोर्त्याले आकाशना ढगसवर बशीसन, पराक्रमतीन अनी मोठा वैभवतीन येतांना दखतीन. 31 तुतारीसना महानादानासंगे, मी मना दूतसले धाडसु, अनी त्या पृथ्वीना एक टोकपाईन दुसरा टोकपावत मना निवडेल लोकसले चारही दिशाकडतीन गोया करसु.”

अजिरनं झाडना दृशांत

(मार्क १३:२८-३१; लूक २१:२९-३३)

32 “आठे अजिरना झाडना दृशांत त्या, त्याले कवळी फांदी ईसन पानटा फुटू लागणात म्हणजे उन्हाळा जोडे येल शे अस तुमले समजस. 33 जवय तुम्हीन ह्या सर्व गोष्टी दखशात, तवय मी दारजोडे शे, अस समजा. 34 मी तुमले सत्य सांगस, जोपावत हाई सर्व पुरं व्हत नही तोपावत हाई पिढीना अंत व्हावाव नही. 35 आकाश अनी पृथ्वी पुसाई जाई, पण मनं वचन पुसावाणारच नही.”

कोणलेच तो दिन अनी येळ माहीत नही

(मार्क १३:३२-३७; लूक १७:३६-३७, ३४-३६)

36 “त्या दिनबद्दल अनी त्या येळबद्दल कोणलेच माहीत नही, स्वर्ग माधला देवदूतसले नही, देवना पोर्त्यालेसुध्दा नही; फक्त देवबापलेच माहीत शे. 37 नोहाना दिनसनामायक मनुष्यना पोर्त्यानं येणं व्हई. 38 तवय जस जलप्रलय येवाना पहिलेना दिनसमा नोहा जहाजमा जास नही तोपावत लोके खाई पी राहीतात, लगीन करी ली राहीतात, लगीन करी दी राहीतात; 39 तवय जलप्रलय ईसन त्यासले वाहीन लई गया तोपावत त्यासले समजनं नही, तसच मनुष्यना पोर्त्यानं येणं व्हई. 40 त्या येळले वावरमा काम करनारा दोन जणसमातीन; एक उचलाई जाई अनी एक तठेच ठेवाई जाई. 41 जातावर दळनारत्या दोन बायासपैकी एक उचलाई जाई अनं एक तठेच ठेवाई जाई. 42 यामुये, जागृत रहा, कारण कोणता दिनले तुमना प्रभु ई हाई तुमले माहीत नही. 43 *आखो, हाई समजी ल्या की, कोणता येळले चोर येवाव शे हाई जर घरमालकले माहीत रहातं, तर तो जागा रहाता अनी आपलं घर चोरले फोडु नही देता. 44 यामुये तुम्हीन तयार रहा, तुमले वाटाव नही त्या येळले मनुष्यना पोर्त्या ई.”

ईंवास किंवा अईंवास दास

(लूक १२:४१-४८)

* 24:15 २४:१५ वाचनारानी हाई ध्यानमा लेवानं की, ह्याना अर्थ काय शे! * 24:17 २४:१७ लूक १७:३१ * 24:21 २४:२१ प्रकटीकरण ७:१४
 * 24:26 २४:२६ लूक १७:३७, २४ * 24:28 २४:२८ लूक १७:३७ * 24:29 २४:२९ प्रकटीकरण ६:१२; प्रकटीकरण ६:१३ * 24:30 २४:३०
 प्रकटीकरण १:७ * 24:43 २४:४३ लूक १२:३५, ४०

45 असा ईश्वराने अनं ईचारशील कारभारी कोण शे? ज्याले त्यांना मालक आपला सेवकसवर अधिकारी नेमी यानाकरता की, तो त्यासले येळवर जेवण दी. 46 मालक ई तवय जो दास तसं करताना त्याले दखाई, तो दास धन्य! 47 मी तुमले सत्य सांगस की, मालक त्या दासले आपली सर्व मालमतावर अधिकारी नेमी. 48 पण जर तो दुष्ट दास व्हई तर तो आपला मनमा म्हणी, मना मालकले येवाले आखो बराच येळ लागी. 49 अनी तो आपला सोबतना दाससले मारू लागना अनं दास-ड्याससंगे खाऊ पिऊ लागना, 50 तवय दास मालकनी वाट दखत नही त्या दिनले अनी त्याले माहीत नही त्या येळले त्याना मालक ईसन, 51 त्या दासले कापी टाकी अनी ढोंगीसानासंगे त्याले टाकी दी. तेठे रडनं अनी दात खानं चाली

25

दहा कुवारीसना दृष्टांत

1 तवय “स्वर्गनं राज्य” त्या दहा कुवारीसनामायक राही, ज्या दिवा लिसन नवरदेवले भेटाले निघनात. 2 त्यामा पाच हुशार अनी पाच मूर्ख व्हत्यात. 3 मूर्ख कुवारीसनी दिवा लिधात पण संगे तेल लिधं नही, 4 हुशार कुवारीसनी दिवा लिधात अनी संगे भांडामा तेल पण लिधं. 5 मंग नवरदेवले येवाले उशीर व्हवामुये सर्वासले डुलक्या वन्यात अनं झोप लागनी.

6 तवय मध्य रातले आवाज वना की, “दखा नवरदेव वना! चला त्याले भेटाले जाऊ!” 7 मंग दहा कुवारीसना ऊठन्यात अनी आपला दिवा निट कराळे लागण्यात. 8 तवय मूर्खसनी हुशारसले सांगं, “आमले बी तुमना तेलमार्तीन थोडं घा, कारण आमना दिवा विझी राहिनात.” 9 पण हुशार कुवारीसनी उत्तर दिधं, “हाई आमले बी पुराव नही अनी तुमले बी पुराव नही. म्हणीन तुम्हीन दुकानमा जाईसन तुमनाकरता ईकत लई या.” 10 मंग त्या तेल ईकत लेवाले गयात इतलामा नवरदेव वना; अनी ज्या पाच तयार व्हत्यात त्या त्यानासंगे लगनीना जेवणकरता मझार निंधी गयात अनी दरवाजा बंद व्हई गया.

11 “नंतर त्या बाकीन्या कुवारीसना ईसन सांगाले लागण्यात. “गुरजी, गुरजी!” आमनाकरता दार उघडा.” 12 नवरदेवनी उत्तर दिधं, मी तुमले सत्य सांगस मी तुमले वळखस नही, 13 यामुये, “तुम्हीन जागा रहा, कारण तुमले माहित नही तो दिन अनं ति येळ कवय ई.”

रूपयासना दृष्टांत

(लूक १९:११-२७)

14 “ज्याप्रमाणे प्रवासले जाणारा एक माणूस स्वतःनी संपत्तीनी जबाबदारी आपला सेवकसले बलाईन त्यासले सोपी देस,” त्याप्रमाणे हाई शे. 15 एकले त्यानी पाच हजार रूपया, एकले दोन हजार अनं एकले एक हजार अस ज्याना त्याना योग्यतानुसार दिधात; अनी तो प्रवासले निंधी गया. 16 ज्याले पाच हजार मिळेल व्हतात त्यानी लगेच जाईन त्याना धंदामा टाकीन अजुन पाच हजार कमाडात. 17 याचप्रमाणे ज्याले दोन हजार भेटेल व्हतात, त्यानी बी दोन हजार कमाडात. 18 पण ज्याले एक हजार रूपया भेटेल व्हतात, त्यानी जमीन खंदि अनी आपला मालकना पैसा तेठे दपाडी दिधात.

19 “मंग बराच दिन नंतर सेवकसना मालक परत वना अनी त्यासना हिशोब लेवाले लागना. 20 तवय ज्याले पाच हजार भेटेल व्हतात तो आखो पाच हजार लाईन बोलना, मालक, तुम्हीन माले पाच हजार देयल व्हतात, दखा! त्यानावर मी आखो पाच हजार कमाडात. 21 त्याना मालक त्याले बोलना, शाब्बास ईश्वराने सेवक! तुले थोडं दिधं त्यानामा तु ईश्वराने राहिना. मी तुले बर्याच गोष्टीसनी जबाबदारी दिसु, आपला मालकनी खूशीमा सामील हो! 22 मंग ज्याले दोन हजार भेटेल व्हतात तो बी ईसन बोलना, मालक, तुम्हीन माले दोन हजार देयल व्हतात, दखा! त्यानावर मी आखो दोन हजार कमाडात.” 23 त्याना मालक त्याले बोलना, शाब्बास, ईश्वराने सेवक! तुले थोडं दिधं त्यानामा तु ईश्वराने राहिना. मी तुले बर्याच गोष्टीसनी जबाबदारी दिसु, आपला मालकनी खूशीमा सामील हो! 24 मंग ज्याले एक हजार भेटेल व्हतात तो बी ईसन बोलना, मालक, माले माहित व्हतं तुम्हीन कठोर शेतस; जठे तुम्हीन पेरल नही तठे कापणी करतस; अनी जठे पसारेल नही तठेन गोळा करतस. 25 म्हणीन मी भ्याईसन तुमना हजार रूपया जमीनमा दपाडी ठेयल व्हतात; दखा! त्या तुमना तुमले भेटी गयात. 26 त्याना मालक त्याले बोलना, अरे दुष्ट अनं आळशी सेवक, जठे मी पेरल नही तठे कापणी करस अनं जठे पसारेल नही तठेन गोळा करस, हाई जर तुले माहित व्हतं? 27 तर मंग, तु मना पैसा सावकारकडे ठेई देता म्हणजे मी ईसन मना पैसा त्यासनाकडतीन व्याजसहित परत लेतु. 28 यामुये याना कडतीन त्या हजार रूपया ल्या, अनी ज्यानाजोडे दहा हजार शेतस त्याले घा. 29 कारण ज्यानाजोडे शे त्याले देवामा ई अनी त्यानाजोडे भरपुर व्हई जाई; अनी ज्यानाकडे नही शे त्यानाजावळ जे बी व्हई, ते पण काडी लेतीन. 30 ह्या बिनकामना सेवकले अंधारमा टाका, तेठे रडणं अनं दातखाणं चाली.

न्यायना दिन

31 ✨जवय मनुष्यना पोरया आपला वैभवमा सर्वा देवदूतसंगे ई, तवय मी आपला वैभवी राजासनवर बठसु. 32 मनापुढे सर्वा राष्ट्र गेळा व्हतीन अनी जशा मेंढपाय बकरीसमातीन मेंढरसले येगळे करस तस तो त्यासले एकमेकसपाईन येगळे करी. 33 तो मेंढरासले आपला उजवी बाजूले अनी बकरीसले डावीबाजूले करी. 34 तवय राजा आपला उजवीबाजूनासले सांगी, हे मना बापनी! आशिर्वादित करेल लोकसवन या, जे राज्य सृष्टीना उत्पत्तिपाईन तुमनाकरता तयार करी ठेयल शे त्याना अधिकारी बना. 35 कारण माले भूक लागेल व्हती तवय तुम्हीन माले खावाले दिधं, तिश लागेल व्हती तवय पाणी पेवाले दिधं; अनोळखी व्हतु तवय माले घरमा लिधं, 36 उघडा व्हतु तवय माले कपडा दिधात; आजारी व्हतु तवय माले दखाले वनात, बंदिगृहमा व्हतु तवय माले भेटाले वनात. 37 त्या येळले धामीक लोक त्याले उत्तर देतीन की, प्रभुजी, आम्हीन तुमले कवय भूक लागेल दखीन खावाले दिधं? कवय तिश लागेल दखीन पाणी पेवाले दिधं? 38 तुमले कवय अनोळखी समजीसन घरमा लिधं? उघडा दखीसन कवय तुमले कपडा दिधात? 39 अनी तुम्हीन आजारी शेतस किंवा बंदिगृहमा शेतस हाई दखीन कवय आम्हीन तुमले दखाले वनु? 40 तवय राजा त्यासले उत्तर दि, मी तुमले सत्य सांगस की, जवय तुम्हीन मनामांगे येणारासपैकी एकसाठे बी हाई करतस म्हणजे ते मनासाठेच करेल शे!

41 मंग डावीकडलासले तो सांगी, “अरे शाप लागेलसवन, सैतान अनी त्याना दूतसकरता जो सार्वकालिक अनी तयार करी ठेयल शे त्यामा मनासमोरतीन निंधी जा! 42 कारण जवय माले भूक लागेल व्हती तवय तुम्हीन माले खावाले दिधं नही, तिश लागेल व्हती तवय तुम्हीन माले पेवाले पाणी दिधं नही; 43 अनोळखी व्हतु तवय माले घरमा लिधं नही, उघडा व्हतु तवय माले कपडा दिधात नही; मी आजारी अनं बंदिगृहमा व्हतु तवय तुम्हीन माले भेटाले वनात नही. 44 त्या येळले ह्या पण त्याले उत्तर देतीन, प्रभुजी, आम्हीन कवय तुमले भूका, तिशा, अनओळखी, उघडं, आजारी अनी बंदिगृहमा दखीन कवय तुम्हीन सेवा करी नही? 45 तवय तो त्यासले उत्तर दि, ‘मी तुमले सत्य सांगस की, तुम्हीन ज्याप्रमाणे ह्या सर्वात धाकलासमातीन एकले बी करत नहीत म्हणजेच माले करत नही.’ 46 त्या तर, सार्वकालिक शिक्षा भोगाले जातीन अनी न्यायी लोक सार्वकालिक जिवनमा जातीन.”

26

येशुले माराना कट

(मार्क १४:१,२; लूक २२:१,२; योहान ११:४५-५३)

1 मंग येशुनी ह्या सर्वा गोष्टी शिकाडानं संपाडानंतर आपला शिष्यसले सांगं, 2 तुमले माहित शे की, दोन दिन नंतर वल्हांडण सण शे अनी मनुष्यना पोरयाले कूसखंबवर खियाकरता धरी देतीन.

3 तवय कैफा नावना प्रमुख याजकना वाडामा मुख्य याजक अनं वडील लोके गोया व्हयनात, 4 अनी येशुले गुपचुप धरीन मारी टाकानी योजना त्यासनी बनाडी. 5 “लोकसमा दंगल व्हाले नको म्हणीन हाई सणना दिनमा नही करानं, अस त्यासनी सांगं.”

येशुना तेल अभिषेक

(मार्क १४:३-९; योहान १२:१-८)

6 जवय येशु बेथानी गावले जो पहिले कोडरोगी व्हता त्या शिमोनना घर व्हता. 7 ✨मंग तो जेवाले बठेल व्हता तवय एक बाई महागडं सुगंधी तेल संगमरवरना भांडामा लई वनी अनी तिनी ते भांडं फोडीन तेल त्याना डोकावर वती दिधं. 8 हाई दखीन त्याना शिष्य संतापिन बोलनात, हाई का बर नासाडं? 9 हाई “ईकीन बराच पैसा भेटतात अनी त्या गरीबसले देता येतात!”

10 येशुने हाई दखीन त्यासले सांगं, हाई बाईले का बर त्रास देतस? तिनी तर मनाकरता चांगल कार्य करेल शे. 11 गरीब कायमना तुमना जोडे शेतस, पण मी कायमना तुमना जोडे शे अस नही. 12 तिनी मना शरिरवर सुगंधी तेल वतीन मना उत्तरकार्यनी तयारी पहिलेच करी दिधी. 13 मी तुमले सत्य सांगस की, सर्व जगमा जठे जठे सुवार्ता सांगतीन, तठे तठे तिनी जे सत्कर्म करेल शे त्यानी आठवण करतीन.

यहूदा ईश्वसघात करस

(मार्क १४:१०-११; लूक २२:३-६)

14 मंग बारा शिष्यसमधला एक यहूदा इस्कुर्योत मुख्य याजकसकडे गया. 15 अनी त्यानी सांगं, मी येशुले धरीन तुमले सोपी दिसु तर माले काय दिशात? मंग त्यासनी त्याले तिस रूपया दिधात. 16 तवयपाईन यहूदा त्याले कसं धरी देवाणी यानी संधी दखु लागना.

शेवटलं जेवण

(मार्क १४:१२-२१; लूक २२:७-१३, २१-२३; योहान १३:२१-३०)

17 नंतर बेखमीर भाकरिनी सणना पहिला दिन शिष्य येशुकडे ईसन बोलणात, आपलाकरता वल्हांडण सणना जेवणनी तयारी आम्हीन कोठे करानी अशी तुमनी ईच्छा शे?

18 त्यानी सांगं, नगरमा एक माणुसकडे जाईन त्याले सांगा की, गुरु म्हणस, मनी येळ जोडे येल शे; माले मना शिष्यसनासंगे तुना आठे वल्हांडण सण कराना शे.

19 मंग येशुनी सांगेल प्रमाणे शिष्यसनी जाईन वल्हांडणना जेवणनी तयारी करी.

20 संध्याकाय व्हयनी तवय तो बारा शिष्यससंगे जेवणले बठना. 21 जवय त्या जेवण करी राहीतात तवय येशुनी सांगं, मी तुमले सत्य सांगस, तुमनामधला एकजण माले धरी दि.

22 तवय त्या भलताच नाराज व्हयनात अनी त्या एक एक करीसन त्याले ईंचारू लागनात, “प्रभुजी, मी शे, का तो?”

23 येशुनी उत्तर दिधं, ज्यानी मनासंगे ताटमा हात टाकेल शे, तोच माले धरी दि. 24 मनुष्यना पोर्याबद्दल जस लिखेल शे तसा तो जाई खरा, पण जो मनुष्यना पोर्याले धरी दि, त्या माणुसना धिक्कार असो, तो माणुस जन्मले नही येता तर ते त्याले चांगलं व्हतं!

25 तवय त्याले धरी देणारा यहूदानी त्याले ईंचारं, “गुरुजी” मी शे का तो? येशुनी त्याले उत्तर दिधं, तु म्हणस तसच.

प्रभुभोजन

(मार्क १४:२२-२६; लुक २२:१४-२०; १ करिथ ११:२३-२५)

26 मंग त्या जेवण करी राहीतात तवय येशुनी भाकर लिधी अनं उपकार मानीन तोडी अनी शिष्यसले दिसन सांगं, “हाई ल्या अनी खा, हाई मनं शरीर शे,”

27 अनी त्यानी प्याला लिधा अनी उपकार मानीन त्यासले दिसन सांगं, “तुम्हीन सर्वा यानामातीन प्या,” 28 हाई मना “करारनं रक्त, शे. पापसनी क्षमा व्हाकरता सर्वासिना करता वताई जाई राहिना शे. 29 मी तुमले सत्य सांगस की, मी तोपावत दाक्षवेलना रस पेवाव नही जोपावत मना पित्याना राज्यमा नवा दाक्षरस पितस नही.”

30 मंग देवनं गानं म्हणीसन त्या जैतुनना डोंगरकडे निधी गया.

पेत्रकरता भविष्यवाणी

(मार्क १४:२७-३१; लुक २२:३१-३४; योहान १३:३६-३८)

31 मंग येशु त्यासले बोलना, “तुम्हीन रातले सर्वा माले सोडीन पळी जाशात, कारण शास्त्र अस सांगस की, ‘देव मेंढपायले मारी टाकी अनी कळपामाधला मेंढरसनी दाणादान व्हई जाई.’ 32 *पण मी जिवत व्हवानंतर तुमना पहिले गालीलमा जासु.”

33 पेत्र येशुले बोलना, “सर्वा तुले सोडीन पळतीन पण मी तुले सोडीन पळाव नही!”

34 येशु बोलना, “मी तुले सत्य सांगस की, आज रातले कोंबडा कोकावाना पहिले तु माले तिनदाव नाकारशी.”

35 पेत्र त्याले बोलना, “तुनासंगे माले मरणं पडनं तरी मी तुमले नाकारावुच नही!” अनी बाकीना शिष्यसनी पण तसच सांगं.

गेथशेमाने बागमा येशुनी प्रार्थना

(मार्क १४:३२-४२; लुक २२:३९-४६)

36 नंतर येशु त्याना शिष्यससंगे गेथशेमाने नावना बगीच्यामा वना, “मी पुढे जाईन प्रार्थना करस तोपावत तुम्हीन आठे बठा.” 37 मंग त्यानी पेत्र अनं जब्दीना दोन्ही पोर्या यासले संगे लिधं अनं तो खुपच खिन्न अनं कष्टी व्हावले लागना.

38 तवय तो त्यासले बोलना, “मना जीव” मरणप्राय, खुपच खिन्न व्हई जायेल शे, तुम्हीन आठेच थांबा अनी मनासंगे जागा र्हा.

39 मंग तो थोडा पुढे जावानंतर पालथा पडिन अशी प्रार्थना कराले लागना की, “हे मना पिता व्हई तर हाऊ दुःखनां प्याला मनावरतीन टळी जावो! तरी मना ईच्छाप्रमाणे नको तर तुनी ईच्छाप्रमाणे व्हऊ दे.”

40 मंग तो शिष्यसना जोडे वना अनी त्या झोपेल शेतस हाई दखीन पेत्रले बोलना, काय! एक तास बी तुमनाघाई जागं र्हावायनं नही का? 41 तुम्हीन परिक्षामा पडाले नको म्हणीन जागा र्हा अनी प्रार्थना करा; आत्मा तयार शे खरं पण शरीर अशक्त शे.

42 परत दुसरी दाव जाईसन येशुनी हाई प्रार्थना करी की, “हे मना पिता, जर हाऊ प्याला मी पेवाशिवाय टळाव नही तर तुनी ईच्छाप्रमाणे व्हऊ दे.” 43 मंग त्यानी परत ईसन त्यासले झोपेल दखं; कारण झोपमुये त्यासना डोया जड व्हेल व्हतात.

44 परत तो त्यासले सोडीन गया अनी परत त्यानी तिसरांदाव त्याच शब्दसमा प्रार्थना करी. 45 परत तो शिष्यसकडे ईसन बोलना, काय तुम्हीन अजून आरामशीर झोपी राहिनात? दखा! येळ जवळ येल शे, मनुष्यना पोर्या पापी लोकसना हातमा देवाई जाई राहिना. 46 ऊठा, चला. दखा, माले धरी देणारा जोडे येल शे.

येशुले अटक करतस

(मार्क १४:४३-५०; लूक २२:४७-५३; योहान १८:३-१२)

47 येशु बोली राहीता इतलामा बारा शिष्यसपैकी एक म्हणजे यहूदा ते वना, त्यानाबरोबर मुख्य याजक, शास्त्री अनी वडील लोकसना माणसे तलवारी अनी टिपरा लई वनात. 48 त्याले धरी देणारानी एक इशारा देयल व्हात तो असा की; “मी ज्यान चुंबन लिसु तोच तो शे. त्याले धरा!” 49 मंग त्यानी लगेच येशुजोडे ईसन, गुरजी, नमस्कार बोलीन त्याना चुंबन लिधात.

50 येशु त्याले बोलना, “दोस्त! ज्या कामकरता तु येल शे ते कर” तवय त्यासनी जोडे ईसन येशुले धरं अनी अटक करी. 51 मंग दखा, येशुनासंगे ज्या व्हातात त्यासनामातीन एकनी तलवार काडी अनी महायाजकना दासवर चालाडी अन त्याना कान कापी टाका. 52 तवय येशु त्याले बोलना “तुनी तलवार परत जागावर ठेव,” कारण “तलवार चालाडणारा सर्वजण तलवारघाईच नाश पावतीन.” 53 तुले अस वाटस का की, माले मना पिताजोडे मांगता येस नही, आतेना आतेच तो मनाकरता देवदूतसना बारा सैन्यपेक्षा जास्त धाडु नही शकस? 54 मंग शान्ना शान्दलेख कशा पुर्ण व्हई की, हाई व्हणं आवश्यकच शे?

55 तवय येशु लोकसनी गदीले बोलना, “जस एखादा नियम तोडणाराले धराकरता तलवार अनी टिपरा लई जातस तसा तुम्हीन माले धराले येल शेतस का? मी रोज मंदिरमा बशीन शिकाडी राहितु तरी तुम्हीन माले धरं नही. 56 पण संदेशसना लेख पुर्ण व्हावले पाहिजे म्हणीन हाई व्हयनं.” इतलामा सर्व शिष्य त्याले सोडीन पळी गयात.

मुख्य याजकससमोर येशुनी चौकशी

(मार्क १४:५३-६५; लूक २२:५४,५५,६३-७१; योहान १८:१३,१४,१९-२४)

57 मंग येशुले धरणासनी त्याले कैफा नावना मुख्य याजक याना घर लई गयात, ते शे शास्त्री अन वडील लोक जमेल व्हातात. 58 पेत्र दुरतीन त्याना मांगेमांगे मुख्य याजकना वाडापावत गया अन मझार जाईन त्याना शेवट काय व्हस हाई दखासाठे पहारेकरीसमा बसना. 59 मुख्य याजक अन सर्व न्यायसभा यासनी येशुले मारी टाकना उदेशतीन त्यानविस्वद खोटा आरोप शोधी राहीतात; 60 अनी बराच खोटा आरोप करनारा वनात पण त्यामा त्यासले काहीच भेटनं नही, तरी शेवट दोनजण ईसन बोलणात की, 61 “देवनं मंदिर तोडीन ते तिन दिनमा बांधाले मी समर्थ शे अस हाऊ बोलना.”

62 तवय मुख्य याजक ऊठीसन येशुले बोलना, “तु काहीच उत्तर देत नही का?” या तुनाविस्वद कितला आरोप करी राहिनात, 63 पण येशु गप्पच राहिना. यावरतीन मुख्य याजकनी त्याले सांगं, “मी तुले जिवत देवनी शपथ घालिन विचारस की; जर तु देवना पोऱ्या ख्रिस्त शे तर तसं आमले सांगं.”

64 येशु त्याले बोलना, “तु सांगस तसच आखो. मी तुमले सांगस; यापुढे तुम्हीन फक्त मनुष्यना पोऱयाले सर्व समर्थना उजवीकडे बठेल अन स्वर्गना ढगसवर येताना दखशात!”

65 तवय मुख्य याजकनी आपला कपडा फाडिसन सांगं, हाऊ देवनी निंदा करी राहिना, आते आमले आखो साक्षीदारसनी काय गरज! तुम्हीन हाई निंदा प्केल शे! 66 तुमले काय वाटस? त्यासनी उत्तर दिधं, “हाऊ मृत्युदंडना योग्य शे.”

67 तवय त्या त्याना तोंडवर थुंकनात; अन त्यासनी त्याले बुक्क्या मारयात अनी बाकिनासनी त्याले थापड्या मारीन सांगं 68 अरे ख्रिस्त! “भविष्यवाणी करीसन सांगं तुले कोणी मारं!”

पेत्र येशुले नकारस

(मार्क १४:६६-७२; लूक २२:५६-६५; योहान १८:१५-१८,२५-२७)

69 इकडे पेत्र वाडामा बाहेर बठेल व्हाता; तवय मुख्य याजकनी एक दासी त्यानाकडे ईसन बोलनी, “तु पण गालीलकर येशुसंगे व्हाता.”

70 तो सर्वासना समोर नकारीन बोलना. “तु काय सांगी राहीनी, माले माहीत नही” 71 मंग तो बाहेर वट्टावर गया तवय आखो एक दासी त्याले दखीन ते शे ज्या उभा व्हातात त्यासले बोलनी, “हाऊ पण नासरी येशु बरोबर व्हाता.”

72 परत “तो शपथ लिसन बोलना मी त्या माणसले वळखत नही!”

73 नंतर थोडा येळतीन ते शे उभा राहणारानी जोडे ईसन पेत्रले सांगं, खरच तू पण त्यानामाधलाच शे, कारण तुना बोलावरतीन तु कोण शे हाई समजी राहिनं.

74 मंग पेत्र बोलणा, “जर मी खोटं बोली रूहायनु तर, देव माले मारी टाको! अशा शपथा वाहीन बोलु लागणा, हाऊ ज्या माणसबद्दल तुम्हीन बोली राहिनात त्याले मी वळखत नही!” इतलामा कोंबडा कोकायना, 75 तवय “कोंबडा कोकावना पहीले तु माले तीनदाव नाकारशी!” असा ज्या शब्द येशुनी पेत्रले सांगेल व्हातात त्या त्याले आठवणात अनी तो बाहेर जाईसन हंबरडा फोडीन रडाले लागना.

27

येशुले पिलातकडे लई जातस

(मार्क १५:१; लूक २३:१,२; योहान १८:२८-३२)

1 सकायमा सर्व मुख्य याजक अनं वडील लोकसनी येशुले मारी टाकाकरता त्यानाविरूध्द योजना करी. 2 अनी त्यासनी त्याले धरीन पिलात सुभेदारले सोपी दिधं.

यहूदाना मृत्यू

(प्रेषित १:१८,१९)

3 येशुले शिक्षापात्र ठरायं हाई दखीन, त्याले धरी देणारा यहूदा याले पस्तावा वना अनी तो त्या तिस रुपया मुख्य याजक अनी वडील लोकं यासले दिसन बोलना, 4 “मी निर्दोष माणुसले पकडाई दिसन पाप करेल शे!” त्या बोलणात, त्यानं आमले काय “तुनं तु दख!”

5 तवय तो त्या रुपया मंदिरमा फेक्रीन निधी गया; अनी त्यानी जाईन फाशी लिधी.

6 मुख्य याजकसनी त्या पैसा लिसन सांगं, “हाई दानपेटिमा टाकाना योग्य नही शेतस कारण हाई रंगतन मोल शे.” 7 मंग त्यासनी ईचार करीसन त्या रुपयासतीन, परदेशीसले पुराकरता कुंभारनं शेत लिधं. 8 यामुये आज बी त्या शेतले “रक्तनं शेत” अस म्हणतस.

9 तवय जे वचन यिर्मया संदेशाद्वारे सांगेल व्हतं ते पुर्ण व्हयनं; ते अस की, “ज्यानं मोल इझाप्लना वंशसपैकी काही जणसनी ठरायेल व्हतं, ते त्यानं मोल म्हणजे त्या तिस रुपया त्यासनी लिधात, 10 अनी प्रभुनी माले आज्ञा करेलप्रमाणे कुंभारनं शेत ईकत लेवासाठे त्यासनी दिधात.”

पिलात समोर येशु

(मार्क १५:२-५; लूक २३:३-५; योहान १८:३३-३८)

11 मंग येशु सुभेदार पुढे उभा व्हता तवय सुभेदारनी त्याले ईचारं, “तु यहूदासना राजा शे का?” येशुनी उत्तर दिधं तु सांगस तसच. 12 मुख्य याजक अनी शास्त्री त्यानावर आरोप करी राहीतात तवय त्यानी काहीच उत्तर दिधं नही.

13 तवय पिलात बोलना, “ह्या लोक तुनाविरूध्द कितल्या गोष्टीसनी साक्ष दि राहिनात, हाई तु ऐकी नही राहिना का?”

14 पण येशु काहीच बोलना नही, एक शब्द पण नही यावरतीन सुभेदारले आश्चर्य वाटणं.

मृत्यूदंडनी आज्ञा

(मार्क १६:६-१५; लूक २३:३३-२५; योहान १८:३१-१९,१६)

15 वल्हंडण सणमा लोके ज्याले सांगेत त्या कैदीले सोडानी सुभेदारनी सवय व्हती. 16 तवय तढे बरब्बा नावना कुप्रसिध्द कैदी व्हता. 17 जवय लोके जमनात तवय पिलातनी त्यासले ईचारं, “मी तुमनाकरता कोणले सोडु अशी तुमनी ईच्छा शे? बरब्बाले की, ज्याले ख्रिस्त म्हणतस त्या येशुले?” 18 कारण त्यासले त्याना हेवा वाटी राहीता म्हणीन त्याले धरी देयल व्हतं, हाई पिलातले समजनं व्हतं.

19 मंग तो न्यायासनवर बढेल व्हता तवय त्याना बायकोनी त्याले निरोप धाडा की; “त्या न्यायी माणुसना काममा तुम्हीन पडु नका, कारण रातले स्वप्नमा भलता दुःख भोगात.”

20 पण मुख्य याजक अनं वडील लोकसनी लोकसले चिंगाडीन हाई मागणी कराले लाई की, बरब्बाले सोडा अनं येशुले मारी टाका. 21 सुभेदारनी त्यासले ईचारं की, “या दोन्हीसमातीन कोणले तुमनाकरता सोडु अशी तुमनी ईच्छा शे?” त्या बोलणात, “बरब्बाले!”

22 “पिलातनी त्यासले ईचारं, मंग ज्याले ख्रिस्त म्हणतस, त्या येशुनं मी काय करू?” सर्वा बोलणात, “त्याले क्रूसखांबवर खिया!”

23 पिलात बोलणा, “का भर? त्यानी काय वाईट करेल शे?”

तवय त्या आखो वरडीन बोलणात; “त्याले क्रूसखांबवर खिया!”

24 जवय पिलातनी दखं आपल काहीच नही चाली राहिनं, उलट जास्तच गडबड व्हई राहिनी तवय त्यानी पाणी लिधं अनं लोकससमोर हात धोईसन सांगं, “मी ह्या न्यायी माणुसना रक्तबद्दल निर्दोष शे, तुमनं तुम्हीन दखी ल्या!”

25 यानावर लोकसनी उत्तर दिधं “यानं रक्त आमनावर अनी आमना पोऱयासवर राहो!” 26 तवय पिलातनी त्यासनाकरता बरब्बाले सोडं; अनं येशुले फटकामारीन क्रूसखांबवर खियाकरता सोपी दिधं.

शिपाई येशुनी थट्टा करतस

(मार्क १५:१६-२०; योहान १९:२,३)

27 नंतर सुभेदारना सैनिक येशुले वाडामा लई गयात अनी त्याना चारीबाजूले सैन्य गोळा करी लिधं. 28 मंग त्याना कपडा काढिन त्याले गडद लाल रंगना झगा घाली दिधा. 29 अनी त्यासनी काटेरी झुडपुना मुकूट गुंफीण त्याना डोकावर ठेवा, त्याना उजवा हातमा वेत दिधा अनी त्यानापुढे गुढघा टेकीन, “हे यहूदासना राजा तुना जयजयकार होवो!” अस बोलीन त्यानी थडा करी. 30 त्या त्यानावर थुंकनात अनं वेत लिसन त्याना डोकावर माराले लागनात. 31 मंग त्यासनी थडा करानंतर त्यासनी त्याना आंगमातीन तो झगा काढीन त्याना कपडा त्याले घाली दिधात अनी त्याले कूसखांबवर खियाकरता लई गयात.

येशुले कूसखांबवर खियातस

(मार्क १५:२१-२२; लुक २३:२६-४३; योहान १९:१७-२७)

32 त्या बाहेर जाई राहीतात तवय शिमोन नावना एक कुरेनेकर माणूस त्यासले दखायना, त्यासनी त्याले येशुना कूसखांब उचलीन लई जावाकरता जबरदस्ती करी. 33 मंग गुलगुथा नावनी जागा, म्हणजे, “कवटीनी जागा” आठे ईसन पोहचावर 34 त्यासनी त्याले कडु मसाला मिसाळेल दाक्षरस पेवाले दिधा; पण तो चाखीन दखावर, त्यानी तो पिधा नही. 35 त्याले कूसखांबवर खियावर त्यासनी चिठ्या टाकीन त्याना कपडा वाटी लिधात. 36 नंतर त्यासनी तडे बशीन त्यानी राखन करी. 37 त्यासनी त्याना दोषपत्रना लेख त्याना डोकावर कूसखांबवर लाया, तो असा की, हाऊ यहूदीसना राजा येशु शे. 38 नंतर त्यासनी येशुनासंगे दोन लुटारूसले, एकले उजवीकडे अनी एकले डावीकडे असा कूसखांबवर खियात. 39 अनी जवळतीन जाणारासनी डोकं हालाईन त्यानी अशी निंदा करी की, 40 * “अरे मंदिर तोडीन तिन दिनमा बांधणारा! स्वतःले वाचाड तु देवना पोर्त्या व्हई तर कूसखांबवरतीन खाल ये!”

41 तसच मुख्य याजक, शाश्री अनं वडील लोके या पण थडा करीसन बोलणात की; 42 “त्यानी दुसरासन तारण करं; त्याले स्वतःले वाचाडता येत नही! तो झण्टाएलसना राजा शे; त्यानी आते कूसखांबवरतीन खाल यावं, म्हणजे आम्हीन त्याना ईस्वास करु! 43 तो देववर ईस्वास ठेवस तो देवना पोर्त्या शे; त्याले तो प्रिय व्हई तर त्यानी त्याले आते सोडवाव!”

44 ज्या चोर त्यानासंगे कूसखांबवर व्हतात त्यासनी पण त्यानी तशीच थडा करी.

येशुना मृत्यु

(मार्क १५:३३-४१; लुक २३:४४-४९; योहान १९:२८-३०)

45 दुपारना बारा वाजापाईन ते तीन वाजापावत सर्वा देशवर अंधार पडेल व्हता. 46 दुपारना तीन वाजनात तवय येशु जोरमा आरोळी मारीन बोलना, “एलोई, एलोई, लमा सबकतनी?” म्हणजे “मना देव, मना देव, तु मना त्यागा का बरं करा?”

47 तवय ज्या तडे उभा व्हतात त्यासनामातीन बराच जण हाई ऐकीन बोलणात, “दखा, तो एलियाले बलाई राहिना!” 48 तवय एकजणनी लगेच पयत जाईसन तुरट पदार्थमा स्पंज बुडाईन तो वेत नावना वनस्पतीना काठीवर ठिसन त्याले पेवाले दिधा.

49 पण बाकिना बोलणात, “राहु घा, एलिया त्याले वाचाडाले येस का नही हाई दखुत!”

50 मंग परत येशुनी मोठी आरोळी मारीन प्राण सोडा.

51 तवय मंदिरमधला पडदा वरपाईन खालपावत फाटीन दोन तुकडा व्हयनात, जमीन कांपनी, खडक फुटनात, 52 तवय कबरी उघडनात अनी झोपेल बराच पवित्र लोकसना मृतदेह जिवत व्हयनात. 53 त्या त्यासना पुनरुत्थाननंतर कबरसमातीन निधीसन पवित्र नगर यरुशलेमा गयात अनी बराच लोकसले दिसनात.

54 जमादार अनं त्यानाबरोबर येशुवर लक्ष ठेवणारा भूकंप अनं घडेल गोष्टी दखीन भलता घाबरनात अनं बोलणात “खरंच हाऊ देवना पोर्त्या व्हता!”

55 * तडे बर्याच बाया, हाई दुरतीन दखी राहित्यात, त्या गालीलतीन येशुनी सेवा करत त्याना मांगे येल व्हत्यात. 56 त्यामा मग्दालीया मरीया, याकोब अनं योसे यासनी आई मरीया अनं जब्दीनी बायको ह्या व्हत्यात.

येशुले कबरमा ठेवतस

(मार्क १५:४२-४७; लुक २३:५०-५६; योहान १९:३८-४२)

57 मंग संध्याकाय व्हवावर अरिमथाई गावना योसेफ नावना एक श्रीमंत माणूस वना, हाऊ पण येशुना शिष्य व्हता. 58 त्यानी पिलातजोडे जाईसन येशुन शरीर मांग तवय पिलातनी ते देवानी आज्ञा दिधी. 59 योसेफनी ते शरीर लिसन तागना स्वच्छ कापडमा गुंढळ. 60 त्यानी ते खडकमा बनाडेल आपली नविन कबरमा ठेवं अनी कबरना तोंडवर भली मोठी धोंड लाई दिधी अनं तो निधी गया. 61 तडे कबरसमोर मग्दालीया मरीया अनं दुसरी मरीया ह्या बठेल व्हत्यात.

कबरवर पहारा

62 दुसरा दिन म्हणजे शब्बाथ दिननंतरना दिनले मुख्य याजक अनं परूसी पिलातकडे गोळा व्हेईन बोलनात, 63☆“महाराज, आमले आठवण शे तो फसाडणारा जिवत व्हता तवय बोलणा व्हता, ‘मी तीन दिन नंतर मी परत जिवत व्हसु.’” 64 म्हणीन तिन दिनपावत कबरवर पहारा ठेवानी आज्ञा घा, कदाचित त्याना शिष्य रातले ईसन त्याले चोरी ली जातीन अनं तो मेरेल मातीन ऊठेल शे, अस लोकसले सांगतीन; शेवटली लबाडी पहिल्या पेक्षा वाईट व्हेई. 65 पिलातनी त्यासले सांगं; “तुमना जोडे पहारेकरी शेतस जा तुमले जशा पहारा ठेवता ई तस करा.” 66 मंग त्या गयात अनं धोंडवर शिक्का मारीन कबरवर पहाराकरी ठेवात अनं कबर सुरक्षित करी.

28

येशुन पुनस्तथान

(मार्क १६:१-१०; लूक २४:१-१३; योहान २०:१-१०)

1* शब्बाथना शेवट रविवारना दिन उजाडताच मग्दालीया मरीया अनं दुसरी मरीया ह्या कबर दखाले वनात. 2 तवय दखा, मोठा भूकंप व्हयना; कारण प्रभुना दूतीन स्वर्गमातीन उतरीसन धोंड एकबाजूले लोटी अनं तिनावर तो बठना. 3 त्यानं रूप विजनामायक व्हतं अनं त्याना कपडा बर्फनामायक व्हतात. 4 पहारेकरी त्याले घाबरी थरथर कापाले लागनात अनं मेरेलना मायक व्हेई गयात.

5 देवदूत त्यासले बोलणा, “तुम्हीन घाबरू नका,” कूसखांबवर खियेल येशुले तुम्हीन शोधी राहिनात, हाई माले माहित शे. 6 तो आठे नही शे, कारण त्यानी सांगेल प्रमाणे तो जिवत व्हयेल शे, या, प्रभु झोपेल व्हता ती हाई जगा दखा. 7 अनी लवकर जाईसन त्याना शिष्यसले सांगा की तो मेरेल मातीन उठेल शे, दखा तुमना पहिले गालीलमा जाई राहिना, तटे तुम्हीन त्याले दखशात, दखा, मी तुमले हाई सांगेल शे.

8 तवय त्या बाया घाबरीन अनं भलताच खूश व्हेईसन लगेच कबरपाईन निर्धीन त्याना शिष्यसले हाई गोष्ट सांगाले पळण्यात. 9 मंग दखा येशु त्यासले भेटिन बोलणा, “शांती असो,” त्यासनी जोडे जाईसन त्याना पाय धरीन त्याले नमन करं. 10 तवय येशु त्यासले बोलणा, “घाबरू नका, जा अनी हाई मना भाऊसले सांगा, यानाकरता की त्यासनी गालीलमा जावाले पाहिजे, तटे त्या माले दखतीन.”

पहारेकरीसना निरोप

11 जवय त्या जाई राहित्यात, तवय दखा, पहारेकरीसमातीन बराच जणसनी नगरमा जाईन घडेल सर्व गोष्ट मुख्य याजकसले सांगी. 12 तवय त्यासनी अनं वडील लोकसनी मिळीन योजना बनाडी अनी पहारेकरीसले बराच चांदीनां शिक्का दिधात 13 अनी सांगं की, “आम्हीन झोपेल व्हतूत तवय त्याना शिष्यसनी रातले ईसन त्याले चोरी लई गयात, अस सांगा 14 अनी सुबेदारना कानवर हाई गोष्ट गई तर आम्हीन त्याले समजाडीन तुमले चिंतांमुक्त करसुत.”

15 मंग त्यासनी चांदीना शिक्का लिसन त्यासले जश सांगेल व्हतं तसच करं, अनी हाई गोष्ट यहुदी लोकसमा पसरनी, अनी आजपावत तशीच चालु शे.

येशु शिष्यसले दखायना

(मार्क १६:१४-१८; लूक २४:३६-४९; योहान २०:१९-२३; प्रेषित १:६-८)

16 ☆इकडे अकरा शिष्य गालीलमा जो डोंगर येशुनी सांगी ठेयल व्हता त्यानावर गयात. 17 अनी त्यासनी त्याले दखीन नमन करं तरी बराच जणसले शंका वाटनी. 18 तवय येशु जोडे ईसन त्यासले बोलणा, “स्वर्गमा अनी पृथ्वीवर सर्वा अधिकार माले देयल शे. 19 यामुये तुम्हीन जाईसन सर्वा राष्ट्रमाधला लोकसले शिष्य करा; त्यासले पिता, पुत्र अनं पवित्र आत्माना नावतीन बाप्तिस्मा घा, 20 अनं ज्या आज्ञा मी तुमले देयल शेतस त्या त्यासले पाळाले शिकाडा अनी दखा युगना अंतपावत मी सदासर्वकाळ तुमनासांगे शे.”

मार्कने लिहीलेले येशु ख्रिस्ताचे शुभवर्तमान मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तानं शुभवर्तमान वळख

नवा करारमा येशुना जिवननं वर्णन ज्या चार पुस्तकसमा करेल शे. त्या पुस्तकसले शुभवर्तमान म्हणतस त्या पुस्तकसपैकी मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तानं शुभवर्तमान हाई एक पुस्तक शे. येशु मरानंतर ह्या चारही शुभवर्तमान एकमागे एक मत्तय, मार्क, लूक अनी योहान यासनी लिखात. या चारीसपैकी मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तानं शुभवर्तमान हाई सर्वात धाकलं पुस्तक शे. काही तज्ञ लोकसनी मान्य करं की, मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तानं शुभवर्तमान बाकीना तिन शुभवर्तमानसना पहिले येशुना जन्मना ६५-७० वर्षनंतर लिखायनं. अनं लिखानं कारण म्हणजे रोम शहरना ख्रिस्ती मंडळीसना आत्मईश्वस वाढाकरता अनं त्यासले प्रोत्साहन भेटाकरता लिखाई गयं.

हाऊ मार्क कोण शे? संत पौल अनं बर्णबा यासना हाऊ तरुण सोबती योहान मार्क म्हणजेच मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तानं शुभवर्तमान ह्या पुस्तकना लेखक. मार्क पहिला मिशनरी प्रवासमा त्याना सोबतीसले मझारमाच सोडीन निधी गया. त्यामुये त्याना आत्मसन्मानले ठेच पोहंचनी प्रेषित १३:१३ नंतर मात्र हाऊच मार्क बर्णबासंगे सेवा कार्यमा सहभागी व्हेल दखास प्रेषित. १५:३७-३९ हाऊ मार्क पेत्रना जवळना भित्र व्हता १ पेत्र ५:१३ प्रमाणे. तज्ञसनी अस मान्य करेल शे की, जरी मार्कनी येशुनं जिवन अनं सेवा प्रत्यक्ष दखी नही तरी पेत्रना साक्षना आधारवर त्यानी त्यानं शुभवर्तमान लिखं. मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तानं शुभवर्तमानना मुख्य दोन विषय म्हणजे ख्रिस्ती शिष्य कसं बनानं अनी शेवटला काळ विषयी येशुनी करेल भविष्य. रूपरेषा

१. बासिस्मा करनारा योहान अनं येशुना बासिस्मा. १:१-१३
२. येशुनी गालील प्रदेशमा अनं परीसरमा करेल चमत्कार. १:१४-६:५०
३. गालील ते येरूशलेमपावत येशुना प्रवास अनं मंदीरमा प्रवेश. १०:१-१२:४४
४. येशुनी शेवटला काळबद्दल करेल भविष्य. १३:१-३७
५. येशुनं मरणं, पुनस्तथान अनं महान आदेश. १४:१-१६:२०

बासिस्मा करनारा योहान अनी त्याना प्रचार
(मत्तय ३:१-१३; लूक ३:१-१६; योहान १:१९-२८)

- 1 देवना पोरया येशु ख्रिस्तानी सुवार्तानी हाई सुरवात शे.
- 2 यशया संदेशानी लिखेल शे की,
“देव बोलना, ‘मी मना दूतले तुना पहिले धाडसु तो तुनी वाट तयार करी.’”
- 3 जंगलमा घोषणा करनारानी वाणी अशी व्हयनी की,
‘प्रभुना मार्ग तयार करा;
त्यानी वाट नीट करा तसच हाई व्हयनं!’”
- 4 “पापसपाईन फिरा अनी बासिस्मा *करी ल्या,” असा प्रचार करत बासिस्मा करनारा योहान जंगलमा प्रकट व्हयना.
- 5 तवय येरूशलेम शहर अनी यहूदीयाना प्रदेश मधला सर्व लोके त्यानाकडे येवाले लागनात, त्याना प्रचार ऐकीन त्यासनी पाप कबूल करात अनी योहान कडतीन यार्देन नदीमा बासिस्मा करी लिधा.
- 6 योहान उंटसना केससपाईन बनाडेल कपडा घाले, कंबरले कातडाना पट्टा बांधे अनी तो राममध अनं टोळ खयाे. 7 तो त्याना प्रचारमा अस सांगे, “मना नंतर एकजण असा ई राहिनो तो मनापेक्षा इतला सामर्थ्यशाली राही की, वाकीसन त्याना पायमधला जोडानी दोरी सोडानी पण मनी लायकी नही. 8 मी तर तुमले पाणीघाई बासिस्मा देयल शे; पण तो तुमले पवित्र आत्माघाई बासिस्मा दि.”

येशुना बासिस्मा अनं सैतानकडतीन त्यानी परिक्षा
(मत्तय ३:१३-१७; ४:१-११; लूक ३:२१-२२; ४:१-१३)

- 9 त्या दिनसमा येशुनी गालील प्रदेशमा नासरेथ गावतीन ईसन योहान कडतीन यार्देन नदीमा बासिस्मा करी लिधा. 10 येशु पाणीमाईन वर येस नही येस तोच स्वर्ग उघडेल शे अनं पवित्र आत्मा कबूलतरना मायक त्यानावर उतरी राहीना अस त्यानी दखं; 11 तवय लगेच स्वर्गमाईन अशी वाणी व्हयनी की, “तु मना पोरया, माले परमप्रिय शे, तुनावर मी भलताच खूश शे.”

* 1:1 १:४ बासिस्मा पाणीमाईन बुडाईन वर काढाना विधी ✨ 1:11 १:११ मत्तय ३:१७; १२:१६; मार्क १:७; लूक ३:२२

12 मंग पवित्र आत्मा त्याले लगेच जंगलमा लई गया; 13 तो जंगलमा चाळीस दिन राहीना, त्यानासंगे जंगलना जनावरस शिवाय कोणी बी नव्हतं, तडे सैताननी येशुनी परिक्षा लिधी. त्यानंतर देवदूत ईसन त्यानी सेवा कराले लागनात.

चार शिष्यसले पाचारण

(मन्तय ४:१२-२२; लूक ४:१४,१५; ५:१-११)

14 मंग हेरोद राजानी योहानले कैदखानामा टाकानंतर, येशु गालीलमा देवना राज्यनी सुवार्ता सांगी राहीता. 15 *अनं बोली राहीता, “येळ पुरी व्हई जायल शे, देवनं राज्य जोडे येल शे! म्हणीसन पापसापाईन फिरा अनी सांगेल सुवार्तावर ईन्वास ठेवा!”

16 मंग येशु गालील समुद्रना काठवरतीन जाई राहीता, तवय त्यानी शिमोन अनी त्याना भाऊ आंदिया, या मासा धरनारा भाऊसले समुद्रमा जाळं टाकतांना दखं. 17 येशुनी त्यासले सांगं, “मनामागे या म्हणजे, लोकसले देवना राज्यमा कसं लयतस, हाई मी तुमले शिकाडसु.” 18 मंग त्यासनी लगेच जाळं तडेच टाकं अनी त्या त्याना मांगे निघनात.

19 मंग तेने थोडा पुढे जावानंतर येशुनी जब्दीना पोय्या याकोब अनं योहान ह्या दोन्ही भाऊसले नावमा जाळं सवारतांना दखं. 20 लगेच त्यानी त्या दोन्ही भाऊसले बलायं तवय त्यासनी त्यासना बाप जब्दीले त्याना मजुरससंगे नावले सोडीसन त्या येशुना मांगे निधी गयात.

दुष्ट आत्मा लागेल माणुस

(लूक ४:३१-३७)

21 मंग येशु अनी त्याना शिष्य कफर्णहम गावले गयात लगेच त्यानी शब्बाथ दिनले यहूदी लोकसना सभास्थानमा जाईसन प्रचार करा. 22 *त्याना प्रचार ऐकीन लोके धक्क व्हई गयात कारण तो शास्त्री† लोकसनामायक बोली नही राहीता, तो तर पुरा अधिकार त्यालेच शे असा प्रचार करी राहीता.

23 तवय तडेच सभास्थानमा दुष्ट आत्मा लागेल माणुस व्हता तो वरडना, 24 अनी बोलना, “हे येशु नासरेथकर, तुना आमना काय संबंध? तु आमना नाश कराले येल शे का? तु कोण शे, हाई माले चांगलच माहित शे, तु देवना पवित्र माणुस शे.”

25 येशुनी त्या दुष्ट आत्माले धमकाडीन सांगं, “चुप रहाय अनी यानामातीन निधी जाय!”

26 तवय तो दुष्ट आत्मा जोरमा वडाले लागना अनी त्या माणुसले पिळीसन त्यामातीन निधी गया. 27 हाई दखीसन सर्व लोके चमकाई गयात अनी त्या एकाकमेकसले ईचारू लागणात, “हाई काय शे? हाई काय नवं शिक्षण? तो दुष्ट आत्माले पण अधिकारतीन आज्ञा देस अनं त्या त्यानं ऐकतस बी!”

28 येशुनी कितीं हाई लगेच गालील प्रदेशना चारीमेर वारानामायक पसरनी.

येशु बराच लोकसले बरं करस

(मन्तय ८:१४-१७; लूक ४:३८-४१)

29 मंग येशु सभास्थानमातीन निधीसन लगेच याकोब अनी योहान यासनासंगे शिमोन अनं आंदिया यासना घर गया. 30 शिमोननी सासु तापमा ती खाटवर झोपेल व्हती तिनाबद्दल लगेच त्यासनी येशुले सांगं. 31 तवय येशु तिनाजोडे गया, त्यानी हात धरीन तिले ऊठाडं, लगेच तिना ताप निधी गया अनं ती त्यासनी सेवा कराले लागनी.

32 संध्याकाय व्हयनी तवय लोके आजारी अनी दुष्ट आत्मा लागेलसले येशुकडे लई वनात. 33 अनी शहरना सर्व लोकसनी दारजोडे गर्दी करी. 34 तवय येगयेगळा आजार व्हयेल लोकसले त्यानी बरं करं. बराच भूत लागेलसले चांगलं करं अनं तो दुष्ट आत्मा लागेलसले बोल दि नही राहीता, कारण तो कोण शे, हाई त्यासले माहित व्हतं.

येशुना गालीलमा प्रचार

(लूक ४:४२-४४)

35 मंग येशु पहाटमा ऊठीसन घरना बाहेर निघना अनं गावना बाहेर एकांतमा गया अनी त्यानी तडे प्रार्थना करी. 36 तवय शिमोन अनं त्याना सोबतना त्याले शोधाले गयात. 37 तो त्यासले सापडना तवय त्या त्याले बोलनात, “सर्व लोके तुमले शोधी राहीनात.”

38 मंग येशु त्यासले बोलना, “चला आपण जोडेना गावसमा जाऊ म्हणजे माले तडे प्रचार करता ई, कारण त्यानाकरताच मी येल शे, हाऊच मना उद्देश शे.”

39 *असाच तो पुरा गालील प्रदेशना यहूदी लोकसना सभास्थानमा प्रचार करत फिरना अनी बराच लोकसमाईन दुष्ट आत्माले काढं.

येशु कुष्ठरोगी माणुसले शुध्द करस
(मत्तय ८:१-४; लूक ५:१२-१६)

40 तवय एक कुष्ठरोगी इत्यानाकडे वना अनी त्याना समोर पाया पडीन त्यानी त्याले अशी ईंन्ती करीसन बोलना, “तुनी ईच्छा व्हई, तर तू माले शुध्द कर.”

41 तवय येशुले त्यानी किंव वनी अनी त्यानी त्याना हात धरीसन सांगं, “मनी ईच्छा शे, तू शुध्द व्हई जाय.” 42 अनी लगेच त्यानं कुष्ठ निघी गयं अनं तो शुध्द व्हई गया 43 मंग येशुनी त्याले ताकीद दिसन लगेच धाडी दिधं. 44 अनी सांगं की, “दख कोणलेच काही सांगु नको. तर तू स्वतः जाईसन याजकले S दखाड, तुना कुष्ठरोग निघी गया, अनी शुध्द व्हवानंतर जे अपर्ण मोशेनी देवानं ठराई देयल शे; ते अपर्ण कर म्हणजे याजकले खरं पटी.”

45 पण बाहेर जाईसन त्यानी सर्व लोकसले सांगं, त्यामुये येशुनी इतली प्रसिध्दी व्हयनी की, त्याले शहरमा मोकळं फिरांनं कठीण व्हई गयं, म्हणीन तो एकांतमा रूहावाले गया, तरी पण चारीबाजुतीन लोके त्यानाकडे ईज राहींतात.

2

येशु लखवा व्हयेल माणुसले बरं करस
(मत्तय ९:१-८; लूक ५:१७-२६)

1 थोडा दिन नंतर येशु कफर्णहुम गावमा परत वना, अनी तो घर शे, हाई लोकसनी ऐकं. 2 तवय त्याना घरमा ईतला लोकसनी गर्दी करी की, दारमाईन घुसाले सुध्दा जागा नव्हती, तथे जमेल लोकसले त्यानी संदेश दिधा. 3 तवय लखवा व्हयेल माणुसले चारजण त्यानाकडे उचलीसन लई वनात. 4 गर्दी इतली व्हयेल व्हती की, त्यानाजोडे जावाले जागाच नव्हती, म्हणीन त्या घरवर चढनात. येशु जठे उभा व्हता तठला कौले त्यासनी काढी लिधात अनी जी खाटवर तो लखवा व्हयेल माणुस झोपेल व्हता त्यासनी ती खाट तथे खाल उतारी दिधी. 5 मी त्याले बरं करसु हाऊ त्यासना ईंवास दखीसन येशुनी लखवा व्हयेल माणुसले सांगं, “हे पोरया, तुना पापसनी क्षमा व्हयेल शे.”

6 काही शास्त्री लोके तथे बशेल व्हतात. त्या आपला-आपला मनमा ईचार कराले लागनात की, 7 “हाऊ असा कसा काय बोलस? हाऊ तर देवनी निंदा करी राहींना! कोणीच देवना शिवाय पापनी क्षमा करू शकस नही!”

8 येशुले त्याना आत्मिक दृष्टीघाई लगेच दखायनं की, शास्त्रीसना मनमा काय ईचार चाली राहिननात. तो त्यासले बोलना, “तुम्हीन आपला मनमा हाऊ ईचार कसाले करी राहिननात? 9 ‘तुना पापनी क्षमा व्हई गई, अस लखवा व्हयेल माणुसले बोलानं की, ‘ऊठ, तुनी खाट उचलीन, चालाले लाग’ हाई बोलनं, कोणतं सोपं शे? 10 मनुष्यना पोरयाले जगना पापनी क्षमा कराना अधिकार शे,” हाई तुमले समजाले पाहिजे अस बोलीन येशुनी लखवा व्हयेल माणुसले सांगं, 11 “मी तुले सांगस की, ऊठ, तुनी खाट उचलीन घर जाय!”

12 मंग तो ऊठना अनी लगेच त्यानी खाट उचलीन सर्व लोकस समोरतीन गया, हाई दखीन सर्व लोके चमकाई गयात, त्या देवना गौरव करीसन बोलनात, “आम्हीन अस कधीच दखेल नव्हतं!”

लेवी नावना माणुसले पाचारण
(मत्तय ९:९-१३; लूक ५:२७-३२)

13 मंग येशु परत गालील समुद्रना काठवर गया अनी सर्व लोकसनी गर्दी त्यानाजोडे वनी. तवय तो त्यासले शिकाडू लागना. 14 मंग समुद्रना काठवरतीन तो जाई राहिता, तवय त्यानी अल्फिना पोरया लेवीले जकात नाकावर बशेल दखं, अनी त्याले सांगं, “चल मनामांगे ये,” तवय लेवी ऊठीसन त्यानामांगे गया.

15 मंग येशु लेवीना घर जेवाले गया. तथे येशु अनी त्याना शिष्य यासना पंगतमा बराच जकातदार अनी पापी लोके जेवाले बशेल व्हतात. कारण असा बराच लोके त्याना मांगे येल व्हतात. 16 तवय परूशी पंथमधला शास्त्री लोकसनी दखं की, येशु जकातदार अनं पापी लोकससंगे जेवण करी राहींना, त्या त्याना शिष्यले बोलनात, “हाऊ असा लोकससंगे का बर जेवण करस?”

17 हाई ऐकीसन येशु त्यासले बोलना, “निरोगी माणुसले वैघनी गरज रूहास नही, तर आजारी माणुसले रूहास, मी धामीक माणससले नही, तर पापी माणससले बोलावाले येल शे.”

उपासबद्दल प्रश्न
(मत्तय ९:१४-१७; लूक ५:३३-३९)

18 बाप्टिस्मा देणारा योहानना शिष्य अनी परूशी ह्या उपास करतस, म्हणीन काही लोके ईसन येशुले ईंचार लागनात, “योहानना शिष्य अनी परूशीसना शिष्य उपास करतस मंग तुमना शिष्य उपास का बर करतस नही?”

19 येशुनी त्यासले सांगं, “जोपावत वर्हाडीसनासंगे नवरदेव शे, तोपावत त्या उपाशी राहतीन काय? जोपावत नवरदेव त्यासनासंगे शे तोपावत त्या उपाशी राहूच शकत नाही.” 20 पण असा दिन येवाव शे की, नवरदेव त्यासनापाईन येगळा व्हई, तवय त्या उपास करतीन.

21 कोणी नवा कपडाना तुकडा ठिगळं पडेल जुना कपडाले लावस नाही, लाव तर ठिगळाकरता लायल कपडा जुना कपडाले अजून फाडी टाकी अनी ठिगळं अजून मोठं व्हई जाई. 22 कोणी नवा द्वाक्षरस कातडापाईन बनाडेल जुनी थैलीमा भरीन ठेवस नाही. जर तसं करं तर थैली फाटी जाई, अनी सर्व द्वाक्षरस सांडाई जाई. म्हणीसन नवा द्वाक्षरस नवा थैलीमा भरीन ठेवतस.

शब्बाथ दिनबद्दल प्रश्न

(मत्तय १२:१-८; लूक ६:१-५)

23 एकदाव अस व्हयनं की, शब्बाथ दिनले येशु त्याना शिष्यसंगे वावरमाईन जाई राहतीता. जाता जाता शिष्य ओब्या तोडीन खाई राहतीता. 24 हाई दखीसन परस्शी येशुले बोलनात, “दख, तुना शिष्य अस कामकरी राहतीनात जे शब्बाथ दिनले नियमप्रमाणे करतस नाही!”

25 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “तुम्हीन कधी हाई वाचं नही का? की, जवय दावीद राजा अनी त्यानासंगे ज्या व्हतात, त्यासले भूक लागनी अनं त्यासनाजोडे खावाले काहीच नव्हतं तवय दावीद राजाने काय करं, 26 कशा तो देवना मंदिरमा गया अनी देवले अर्पण करेल भाकरी ज्या याजकशिवाय कोणीच खातस नाही. त्या त्यानीपण खाघात अनी त्यानासंगे ज्या व्हतात, त्यासले पण खावाड्यात, हाई अब्याथार हाऊ जवय महायाजक व्हता, तवय हाई घडनं की नही?”

27 आखो तो त्यासले बोलना, “शब्बाथ दिन हाऊ माणसंसना चांगला करता बनाडेल शे; माणुस शब्बाथ दिनकरता नही.” 28 यामुये मनुष्यना पोर्त्या शब्बाथ दिनना धनी शे.

3

येशु लुळा हातना माणुसले बरं करस

(मत्तय १२:११-१४; लूक ६:६-११)

1 परत येशु सभास्थानमा गया, तडे लुळा हातना एक माणुस व्हता. 2 तो शब्बाथ दिन व्हता येशु त्या माणुसले बरं करस की काय करस; हाई दखाकरता काही लोके टपेल व्हतात. म्हणजे त्यानावर आरोप करानी संधी त्यासले भेटी असा त्यासना बेत व्हता. 3 येशुनी त्या लुळा हातना माणुसले सांगं “ऊठ, मजारमा उभा रहाय.”

4 मंग त्यानी त्या लोकसले ईचारं, “नियमशास्त्रप्रमाणे शब्बाथ दिनले एखादाले मदत करानं चांगलं की, वाईट करानं चांगलं? जीव वाचाडानं चांगलं की, जीव लेवानं चांगलं?” पण त्या गप्पच राहतीनात. 5 मंग येशुनी संतापमा चारीबाजुले दखं अनी त्या लोकसना कठीण मनले दखीसन त्याले दुःख वाटनं, त्यानी लुळा हातना माणुसले सांगं, “तुना हात सरळ कर” त्यानी हात सरळ करा, अनी त्याना हात बरा व्हयना. 6 तवय परस्शी लगेच बाहेर निघी गयात अनी येशुले मारी टाकानी योजना आखाकरता त्यासनी हेरोदीया नावना राजकीय पक्षनी भेट लिधी.

येशुना मांगे लोकसनी गर्दी

7 मंग येशु त्याना शिष्यसंगे गालील समुद्रकडे गया, तवय गालील शहरमातीन लोकसनी गर्दी त्यानामांगे गर्यी, 8 अनी यहूदीया, यरूशलेम, ईदोन अनं यार्देन नदीना पलीकडला सर्व गावे अनी सोर अनं सिदोन यासना जवळना प्रदेशना लोकसनी गर्दीनं गर्दी त्यानी करेल कामसविषयीन्या गोष्टी ऐकीसन त्यानाकडे वनी. 9 *त्याना आजुबाजुले लोके गर्दी करीसन चेंगरी टाकतीन म्हणीसन त्यानी शिष्यसले पहिलेच एक नाव तयार करीसन ठेवाले सांगं. 10 कारण त्यानी बराच लोकसले बरं करेल व्हतं. म्हणीसन जेवढा रोगी लोके व्हतात त्या त्याले स्पर्श कराले गर्दी करी राहतीता. 11 जवय जवय दुःख आत्मा लागेल लोके त्याले दखेत तवय त्यानापुढे पडी जायेत अनी जोरमा वरडीन म्हणेत, “तू देवना पोर्त्या शे!”

12 तवय तो त्यासले ताकिद दिसन सांगे, मी कोण शे हाई प्रकट करू नका.

येशु बारा प्रेषितसनी निवड करस

(मत्तय १०:१-४; लूक ६:१२-१६)

13 मंग येशु डॉंगारवर चढना अनी त्याले ज्या माणसे पाहिजे व्हतात त्यासले त्यानी बलायं अनं त्या त्यानाकडे वनात, 14 तवय त्यानी त्यासनामाईन बारा जणसले निवडं अनी त्यासले प्रेषित *हाई नाव दिधं, ह्यानाकरता की, त्या त्यानासंगे राहतीन अनं तो त्यासले प्रचार कराले धाडी. 15 अनी त्यासले दुःख आत्मा काढना अधिकार राही.

* 3:9 ३:११ मार्क ४:११; लूक ५:१२-३

* 3:14 ३:१४ प्रेषित सेवा कराकरता धाडेल शिष्य

16 ह्या बारा जणसले त्यानी निवाडं; ते अस त्यानी शिमोनले पेत्र हाई नाव दिधं. 17 याकोब अनी त्याना भाऊ योहान ह्या जब्दीना पोर्ण्यासले येशुनी बोआनेर्गेश, म्हणजे “गर्जनाना पोर्ण्या” अस नाव दिधं; 18 आंद्रिया, फिलीप्प, बर्थलमय, मन्तय, थोमा, अल्फीना पोर्ण्या याकोब, तद्दय, शिमोन कनानी हाऊ रोमी शासन विरोधी. 19 अनं येशुले धरी देणारा यहूदा इस्कुर्योत.

येशु अनी बालजबूल

(मन्तय १२:२२-३२; लूक ११:१४-२३; १२:१०)

20 मंग येशु घर वना पण तटे बी लोकसनी ईतली गर्दी करी की, त्याले अनं त्याना शिष्यसले जेवाले सुध्दा येळ नव्हती. 21 हाई गोष्ट त्याना घरनासना कानवर गयी, तवय त्या त्याले घर लाई जावाकरता तटे वनात, त्या सांगी राहीतात, त्याले येड लागेल शे.

22 *पण यरूशलेम शहरतीन येल शास्त्री सांगेत, “बालजबूलनी †त्याले पछाडेल शे! म्हणीसन त्याले दुष्ट आत्मा काढता येतस.”

23 येशुनी त्यासले जोडे बलाय अनी दृष्टांतमा सांगु लागना की, “सैतानच सैतानले कशा काढू शकस? 24 एखादा राज्यमा फुट पडनी तर ते टिकू शकस नही. 25 एखादा घरमा फुट पडनी तर ते घर बी टिकू शकस नही. 26 सैतानच स्वतःना राज्यमा फुट पाडी तर असामा त्याना टिकाव लागव नही, त्याना शेवट व्हई.

27 “एखादाले, पहीलवान माणुसनी घरनी संपत्ती लुटनी व्हई तर पहिले त्याले त्या पहीलवान माणुसले बांधनं पडी तरच तो त्याना घरनी संपत्ती लुटू शकस.

28 *मी तुमले सत्य सांगस की, लोकसनी करेल सर्व पापसनी अनं त्यासनी करेल देवनी निंदा यासनी बी क्षमा त्यासले भेटी जाई 29 *पण जो बी पवित्र आत्मानी निंदा करी त्यानी कधीच क्षमा व्हाव नही तो सार्वकालिक पापना भागीदार राही.”

30 “त्याले सैताननी पछाडेल शे,” असा त्या बोली राहीतात म्हणीसन येशु अस बोलना.

येशुना परीवार

(मन्तय १२:४६-५०; लूक ८:१९-२१)

31 तवय येशुनी माय अनी त्याना भाऊ, बहिण तटे वनात, त्यासनी बाहेर उभा राहिन त्याले निरोप धाडा. 32 येशुना बाजूले बराच लोके बशेल व्हातात, त्यासनी त्याले सांगं, “दख, तुनी माय अनं तुना भाऊ, बहिण बाहेर तुनी वाट दखी राहीनात.”

33 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “कोण मनी माय? अनी कोण मना भाऊ?” 34 मंग त्यानी तटे बशेल लोकसकडे दखीसन सांगं, “दखा! हाई मनी माय अनी ह्या मना भाऊ, बहिण! 35 कारण जो देवनी ईच्छाप्राणजे वागस तोच मना भाऊ अनं बहिण, अनी तीच मनी माय.”

4

पेरणी करनाराना दृष्टांत

(मन्तय १३:१-९; लूक ८:४-८)

1 *परत येशु गालील समुद्रना काठवर उपदेश करू लागना, अनी त्यानाजोडे लोकेसनी ईतली मोटी गर्दी जमनी की, तो एक नावमा जाईन बसना अनी सर्व लोके समुद्रना काठवर उभा व्हातात. 2 दृष्टांत *दिसन बर्याच गोष्टी शिकाडू लागना अनी आपला उपदेशमा तो त्यासले बोलना;

3 “ऐका! एक शेतकरी पेरणी कराकरता गया. 4 तो पेरणी करी राहिता तवय काही दाना वाटवर पडनात त्यासले पक्षीसनी ईसन खाई टाकं. 5 काही दाना खडकाळ जमीनवर पडणात त्या लवकर उगनात पण तटे जास्त खालपावत माटी नव्हती म्हणीन त्यासले मुळकांड्याच वन्यात नहीत. 6 अनी जवय, सुर्य उगना तवय त्यासले ऊन लागनं अनं त्या सुकाई गयात. 7 काही दाना काटेरी झुडपसमा पडनात. त्या उगनात पण काटेरी झुडूप इतलं वाढनं की, त्या पिकले वाहुच दिधं नही म्हणीन पिक काय वनं नही. 8 काही दाना चांगली जमीनवर पडनात त्या उगनात, मोठा व्हईसन त्याले चांगलं पिक वनं; म्हणजे कोठे तिसपट, कोठे साठपट, तर कोठे शंभरपट पिक वनं.”

9 मंग येशु बोलना, “ज्याले कान शे, तो ऐको!”

दृष्टांत सांगानं कारण

(मन्तय १३:१०-१७; लूक ८:९,१०)

* 3:22 ३:२२ मन्तय १३:३०; १०:२५ † 3:22 ३:२२ बालजबूलनी दुष्ट आत्मासना राजा * 3:29 ३:२९ लूक १२:१० * 4:1 ४:१ लूक ५:१२-३

* 4:2 ४:२ दृष्टांत म्हणजे स्वर्गमाधल्या गोष्टीसले त्यासले जमीक दृष्टांत देन

- 10 मंग जवय येशु एकटा व्हता, तवय त्याना बारा शिष्य अनं बाकीना शिष्यसनी त्याले ईंचारं, दृश्टान्ता अर्थ काय शे.
- 11 तवय येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “देवराज्यना रहस्यनी माहिती करी लेवानी तुमले मोकळीक शे,” पण ज्या देवराज्यना बाहेर शेतस त्यासले सर्वकाही दृश्टांत दिसनच सांगंन पडी.
- 12 “त्या लोके डोयासघाई दखतीन;
कानघाई ऐकतीन,
तरी त्यासले काहीच समजाव नही;
पण जर त्यासनी समजी लिधं तर
त्या देवकडे वळतीन
अनी त्यासले माफी भेटू शकस.”†

पेरणीना दृश्टान्ता अर्थ

(मत्तय १३:१८-२३; लूक ८:११-१५)

13 येशु आखो त्यासले बोलना, “तुमले या दृश्टान्ता अर्थ नही समजना? तर, सर्व दृश्टांत कशा समजतीन? 14 शेतकरी पेरस ते देवं वचन शे. 15 काही लोके पाय वाटनामायक शेतस अनी त्या दाना म्हणजे देवं वचन, त्यासना कानवर वचन पडस नही पडस तोच सैतान येस अनी त्यासना मनमा पेरल वचनले हिराई लेस. 16 खडकाळ जमीनवर पेरल दाना म्हणजे आनंदमा देवं वचन स्विकारनारा लोके, खडकाळ जमीनवर पेरल रोपटासले खालपावत मूळ धरता येस नही. तसा या लोकसना मनमा देवं वचन खोलवर जाऊ शकस नही. 17 त्या रोपे वाढतस पण त्यासना मूळच निघतस नही म्हणीन त्या जास्त काळ टिकतस नही, देवं वचनना स्विकार करामुये त्यासनावर संकटे येवाले लागनात, त्यासना छळ होऊ लागना म्हणजे त्या अडखळाले लागतस. 18 काही लोके काटेरी झुडपसमा पेरलनामायक शेतस म्हणजे त्या देवना वचन ऐकतस, 19 पण लवकरच त्यासले संसारनी चिंता, पैसाना चिंता अनं इतर गोष्टीसना लोभ त्यासले भुरळ पाडस अनी त्यासना मनमधला देवना वचननी वाढ व्हस नही अनी त्यासले ते बिनकामनं करी टाकस. 20 त्यानापेक्षा ज्या चांगली जमीननामायक शेतस की, ज्या देवं वचन ऐकीन त्याना स्विकार करतस ह्याच लोके तिसपट, साठपट अनं शंभरपट पिक देतस.”

दिवावरतीन दृश्टांत

(लूक ८:१६-१८)

21 मंग येशुनी त्यासले ईंचारं, “दिवा लाईसन चंपानाखाल किंवा खाटाना खाल ठेवाकरता लावतस का? त्याना उजेड पडाले पाहिजे म्हणीसन त्याले दिवणगीवर ठेवाकरता लावतस की नही? 22 ज्या देवराज्यना रहस्य तुमले आज गुप्त वाटतस, त्या आज नही सकाय तुमनासमोर उघड व्हईच, ह्यानी खानी बाळगा.” 23 “ज्यासले ऐकाले कान शेतस, त्यासनी ऐकी ल्या!”

24 मपरत येशुनी त्यासले सांगं, “तुम्हीन जे ऐकतस ते नीट ध्यानमा ल्या, ज्या नियमतीन तुम्हीन न्याय करशात, त्याच नियमघाई देव तुमना न्याय करी अनी त्यानापेक्षा बी वाईट करी. 25 कारण ज्यानाजोडे शे, त्याले अजून भेटी अनी ज्यानाकडे नही शे, त्यानाकडे जे व्हई, ते पण त्यानाकडतीन काढी लेतीन.”

उगवनारा पिकना दृश्टांत

26 आखो येशु बोलना, “देवं राज्य अस शे की, जसं एक शेतकरीनी वावरमा पेरणी करी. 27 अनी पिक येवाकरता त्यानी काहीच करं नही फक्त रातले झोपे, सकायले ऊठे, पण इकडे वावरमा पिक उगनं, ते कश उगनं, हाई त्याले समजणं नही. 28 जमीनमा आपोआप पिक उगस, पहिले अंकुर मंग कणीस, मंग कंससमा दाणा भरावतस. 29 अस पिक तयार व्हांवानंतर कापणीनी येळ येस तवय शेतकरी ईळा लावस.”

मोहरीना दाणाना दृश्टांत

(मत्तय १३:३१,३२,३४; लूक १३:१८,१९)

30 आखो येशु बोलना, “मी देवना राज्यले कसानी उपमा देऊ?” “कोणता दृश्टांत सांगीसन त्यानं वर्णन करू? 31 देवं राज्य हाई मोहरीना दाणाना मायक शे, जो जमीनमा पेरणारा दानासमा पृथ्वीवरला सर्वांत धाकला दाना र्हास. 32 तरी पण पेरा नंतर तो जवय उगस तवय बाकीना रोपटास पेक्षा त्याच्या फांघा ईतल्या मोठ्या वाढतस की, त्याना फांघावर सावलीमा पक्षीपण घराटा बांधीसन राहतस.”

† 4:12 ४:१२ “त्या लोके डोयासघाई दखतीन; कानघाई ऐकतीन, तरी त्यासले काहीच समजाव नही; पण जर त्यासनी समजी लिधं तर त्या देवकडे वळतीन अनी त्यासले माफी भेटू शकस.” यशया 6:9-10 ✨ 4:21 ४:२१ मत्तय ५:१५; लूक ११:३३ ✨ 4:22 ४:२२ मत्तय १०:२६; लूक ११:२२ ✨ 4:24 ४:२४ मत्तय ७:२२; लूक ६:३८ ✨ 4:25 ४:२५ मत्तय १३:१२; २५:२९; लूक ११:२६

33 त्यासनी समजी लेवानी क्षमता ध्यानमा लिसन त्यानी त्यासले बराच दुष्टांत सांगीन संदेश दिधा. 34 लोकससंगे जवय तो शिकाडे तवय तो दुष्टांत सांगीसनच शिकाडे, एकांतमा तो त्याना शिष्यसले सर्व दुष्टांत समजाडीसन सांगे.

येशु वादयले शांत करस

(मत्तय ८:२३-२७; लूक ८:२२-२५)

35 त्याच दिन संध्याकाय व्हावर येशुनी शिष्यसले सांगं, “आपण समुद्रना पलीकडे जाऊ.” 36 मंग लोकसले सोडीन तो जी नाववर बशेल व्हाता त्याच नावमा त्याना शिष्य त्याले संगे लई गयात. त्यासनासंगे बाकिच्या नावपण व्हेत्यात. 37 थोडा येळमा मोठं वादय सुरू व्हायनं अनं मोठं-मोठल्या लाटा नाववर आदळाले लागनात. त्यामुये नावमा पाणी भराले लागनं. 38 येशु नावना मांगला बाजुले उशीवर डोकं ठिन गाड झोपेल व्हाता, तवय शिष्यसनी त्याले ऊठाडं अननी त्या बोलनात, “गुरजी आपण सर्वांजन मनी जासुत ह्यानी तुमले चिंता नही का?”

39 तवय येशु ऊभा राहिना, त्यानी वादयले आज्ञा करी, “शांत व्हेई जा!” अननी लाटासले तो बोलना, “थांबी जाय,” तवय वादय बंद व्हेई गयं अननी शांतता पसरी गयी. 40 येशुनी शिष्यसले ईचारां, “तुम्हीन ईतला का बरं घाबरी जातस? तुमले अजुन बी ईन्वास नही का?”

41 मंग शिष्य भलताच घाबरी गयात अननी एकमेकसले सांगु लागनात, “हाऊ शे तरी कोण? वादय अननी लाटा या पण ह्यानी आज्ञा पाळतस!”

5

येशु दुष्ट आत्मा लागेल माणुसले बरा करस

(मत्तय ८:२८-३४; लूक ८:२६-३९)

1 मंग येशु अननी त्याना शिष्य गालील समुद्रना पलिकडला गरसेकरसना प्रदेशमा वनात. 2 येशु नावमातीन उतरना, तवय एक दुष्ट आत्मा लागेल माणुस कब्रस्तान माईन ईसन त्याले भेटना. 3 तो कब्रस्तानमाच राहे अनं साखळ्याघाई बांधीनसुध्दा तो कोनाचघाई आवराये नही; 4 कारण त्याले बराचदाव बेझासघाई अननी साखळ्याघाई बांध तरी तो साखळ्या तोडी टाके अनं बेझासना चुराडा करे, त्याले आवरानी ताकद कोनामाच नव्हेती. 5 तो रातदिन कब्रस्तानमा अनं डोंगरसमा वरडत फिरे, स्वतःले दगडसघाई ठेचीले.

6 जवय त्यानी येशुले दुरतीन दखं, तवय तो पयत ईसन त्याना समोर पाया पडीन; 7 अननी जोरमा वरडीन बोलना, “हे येशु, परमप्रधान देवना पोत्रया! तुले मनाकडतीन काय तरास शे? मी तुले देवनी शपथ घालस, तू माले शिक्षा देऊ नको!” 8 कारण येशु त्याले बोलना व्हाता, “हे दुष्ट आत्मा, ह्या माणुस माईन निधी जाय!”

9 येशुनी त्याले ईचारां, “तुनं नाव काय शे?” तो बोलना, “मनं नाव ‘सैन्य’ शे, कारण आम्हीन बराच शेतस!” 10 अननी आमले ह्या प्रदेशमाईन काढु नको; अशा ईनंत्या दुष्ट आत्मासनी येशुले कर्यात.

11 त्हेच डोंगरजोडे डूकरंसना मोठा कळप चरी राहीता. 12 दुष्ट आत्मासनी त्याले ईनंती करी की, “आमले त्या डुकरंसमा घुसू दे.” 13 त्यानी त्यासले परवानगी दिधी. मंग त्या दुष्ट आत्मा त्या माणुस मातीन निधीसन डुकरंसमा घुसनात अननी त्या जवळपास दोन हजार डुकरे व्हातात. त्या पयत जाईसन कडावरतीन समुद्रमा पडीसन मरनात.

14 मंग डुकरं चारनारासनी पयत जाईसन हाई बातमी गावमा अनं वावरंसमा लोकसले सांगी. तवय काय व्हायनं हाई दखाकरता लोके त्हे वनात. 15 तवय त्या येशु जोडे वनात, अननी त्यासनी ज्यानामा दुष्ट आत्मा व्हातात म्हणजेच सैन्य व्हतं. त्याले शध्दीवर येल अनं कपडा घालेल दखं, तवय त्यासले भिती वाटनी. 16 ज्यासनी डोयासघाई दुष्ट आत्मा लागेल माणुसनी अननी डुकरंसनी हकीकत दखेल व्हेती ती त्यासले सांगी.

17 तवय त्या ईनंती करीसन येशुले सांगु लागनात, तुम्हीन आमना प्रदेशमातीन निधी जा.

18 मंग तो नावमा बसताच, बरा व्हेयेल माणुस त्याले ईनंती करीसन बोलना, “मालेपण तुमनासंगे लयी चला!”

19 पण त्यानी त्याले येऊ दिधं नही. तर त्याले सांगं, तु घर जाय, आपला लोकसले सांगं, तुनावर दया करीसन प्रभुने तुनाकरता कितलं मोठं कार्य करेल शे.

20 मंग दुष्ट आत्मा लागेल माणुसनी घडेल सर्व कार्य येशुनी जे त्यानाकरता करेल व्हतं, ते तो सर्व दकापलीस म्हणजे दहा गावसना शहरमा जाईसन सांगाले लागना, तवय सर्व लोकसले आश्चर्य वाटनं.

मरेल पोर अननी रक्तस्रावी बाई

(मत्तय ९:१८-२६; लूक ८:४०-५६)

21 मंग येशु नावमा बशीसन परत पलीकडला काठवर गया. त्हे त्यानाजोडे लोकसनी मोठी गदीं जमनी तवय तो समुद्रजोडेच व्हाता. 22 याईर नावना एक सभास्थानना अधिकारी त्हे वना अनं येशुले दखीसन त्याना पाया पडना. 23 तवय

तो येशूले कळकळ करीसन ईंती करू लागना की, “मनी धाकली पोर मराले टेकेल शे. ती वाचाले पाहिजे म्हणीसन तुम्हीन ईसन तिना डोकावर हात ठेवा!”

24 मंग येशू त्यानासंगे जावले निघना तवय लोकसनी मोठी गर्दी बी त्याना मांगे निघनी. अनी त्यासनी त्याना आजुबाजू गर्दी करी.

25 ती गर्दीमा एक बाई व्हती तिले बारा वरीस पाईन रक्तस्त्रावना आजार व्हता, 26 तिनाजोडे व्हतं नव्हतं तितलं सगळंच खर्चीई जायल व्हतं. तिले बराच तरास व्हता म्हणीन तिनी वैद्यसकडतीन ईलाज करा तरी फरक पडना नही, उलटा आजार जास्तीज वाढी जायल व्हता. 27 ती येशू बदलल्या गोष्टी ऐकीसन त्या गर्दीमा घुसनी अनी त्यानाकडे ईसन त्याना कपडासले हात लाया, 28 कारण ती सांगे, “मी याना कपडासले जरी हात लावसु तरी बरी व्हसु.”

29 तवय लगेच तिना रक्तस्त्राव बंद व्हई गया अनं तिना शरिरले जानवणं मी या आजारपाईन मुक्त व्हई जायल शे. 30 तवय येशूनी हाई लगेच वळखं की, आपलामातीन शक्ती निघनी, तवय त्यानी मांगे वळीन गर्दीमा ईचारं, “मना कपडासले कोणी हात लाया?”

31 पण त्याना शिष्य त्याले बोलनात, “लोकसनी गर्दी आपला आजुबाजूले शे हाई तुम्हीन दखी राहीनात; तरी माले कोणी हात लाया, हाई कसं काय ईचारी राहीनात?”

32 तरी बी हाई कोणी करं, हाई दखाकरता येशूनी चारीबाजूले नजर फिराई. 33 तवय ती बाई तिनासंगे जे काही घडेल व्हतं. तिनी ते वळखं अनी घाबरीसन अनं थरथर कापत त्यानापुढे वनी अनी गुडघा टेकिन त्यानापुढे पडीसन तिनी त्याले घडेल सर्वकाही खरंखरं सांगं. 34 येशू तिले बोलना, “बाई, तुना ईश्वासनी तुले बरं करेल शे. सुखरूप जाय, तुना आजारपाईन तु मुक्त शे.”

35 येशू हाई बोली राहीता ईतलामा तथे सभास्थानना अधिकारीना घरतीन काही लोकसनी ईसन अधिकारीले सांगं की, “तुमनी पोर मरी गई. आते गुरजीले कशाले तरास देतस.”

36 तवय येशूनी त्यासनं बोलनं ऐकं, पण त्यासनाकडे ध्यान नही देता तो सभास्थानना अधिकारीले बोलना, “घाबरू नको, ईश्वास ठेव.” 37 तवय त्यानी पेत्र, याकोब, अनं याकोबना भाऊ योहान यासना शिवाय त्यानी आपलासंगे कोणलेच येऊ दिधं नही. 38 अनी त्या अधिकारीना घरना जोडे येताच येशूनी हंबरडा फोडीन रडणारासना अनं शोक करणारसना गोंधळ व्हयेल दखा. 39 तो मजार जाईसन त्यासले बोलना, “तुम्हीन कसाले रडतस अनी गोंधळ करतस? पोर मरेल नही, झोपेल शे!”

40 तवय त्यासनी त्यानी थट्टा करी, पण त्यानी त्या सर्वासले बाहेर काडी दिधं अनी पोरना माय बापले अनी आपला तिन शिष्यसले लिसन पोर व्हती त्या खोलीमा गया. 41 मंग त्या पोरना हात धरीसन तो बोलना, “तलिथा कुम” याना अर्थ, “पोरी, मी तुले सांगस ऊठ!”

42 ती बारा वरीसनी पोर लगेच ऊठीसन चालाले लागनी त्या हाई दखीसन चमकाईनात. 43 हाई बात कोणलेच सांगु नका अस येशूनी त्यासले बजाईन सांगं, अनी “हिले काहीतरी खावले घा” अस तो त्यासले बोलना.

6

येशूले नासरेथ गावमा नकारतस
(मत्तय १३:५३-५८; लूक ४:१६-३०)

1 मंग येशू तठेन निघीसन आपला नासरेथ गावले परत वना, अनं त्यानामांगे त्याना शिष्य बी तथे वनात. 2 तो जवय शब्बाथ दिनले सभास्थानमा शिकाडी राहिता तवय तठला लोके त्यानं ऐकीन थक्क व्हईसन बोलनात की, ह्या सर्व गोष्टी ह्याले कोठेन मिळण्यात? ह्याले काय हाई बुद्दी देवामा येल शे? अनी हाऊ चमत्कार कशा करस? 3 अनं जो सुतार शे, अनी मरीयाना पोरया अनी याकोब, योसेफ, यहदा, शिमोन, ह्यासना भाऊ तो हाऊच शे ना? त्यान्या बहिणी या आपलाबरोबर शेतस ना? म्हणीन त्यासनी त्याले नकार.

4 येशू त्यासले बोलना, जो संदेश ह्यास, त्याले आपला घरमा, नातलगसमा अनं आपला गावमा मानपान भेटस नही पण दुसरा लोके त्यासना सन्मान करतस.

5 त्यानी तथे थोडाच आजारिसले हात ठेईन बरं करं, यानाशिवाय त्याले तथे कोणताच चमत्कार करता वना नही.

बारा प्रेषितसले प्रचारले धाडं
(मत्तय १०:५-१५; लूक ९:१-६)

6 त्यासनी येशुवर ईश्वास ठेया नही म्हणीन त्याले आश्चर्य वाटनं. तवय तो प्रचार करत गाव-गाव फिरना. 7 मंग येशूनी बारा शिष्यसले बलाईसन त्यासले दुष्ट आत्मा काढाना अधिकार दिधा अनी दोन दोन जणसनी जोडी करीसन त्यासले धाडी दिधं 8 अनी त्यानी त्यासले आज्ञा करी की, “प्रवासकरता काठी शिवाय काहीच लई जाऊ नका भाकर, झोळी अनं कमरबंदमा पैसा लई जाऊ नका. 9 तरी पायमा जोडा घालीन चाला अनी संगे सदरा लेवु नका.” 10 आखो तो त्यासले बोलना, “ज्या

घरमा तुमनं स्वागत करतीन त्याच घरमा गाव सोडा पावत रहावा. 11 ❖❖अनी ज्या गावना लोके तुमना स्विकार करावं नही अनी तठला कोणीच तुमनं ऐकाऊत नही तवय तठेन निघाना येळले तुमना पायनी धूळ तठेच झटकी टाका. कारण ती त्यासले चेतावणी राही.”

12 त्यासनी तठेन जाईसन लोकसले प्रचार करीसन सांगं, “पाप सोडा अनी देवकडे वळा.” 13 ❖त्यासनी बराच दुष्ट आत्मा काढात अनी बराच आजारीसले तेल लाईन बरं करं.

बाप्तिस्मा करनारा योहाननी हत्या

(मत्तय १४:१-१२; लूक १:७-९)

14 ❖येशुबइल हेरोद राजानी ऐकं कारण त्यानं नाव गाजेल व्हतं अनी काही लोके अस म्हणी राहीतात, “बाप्तिस्मा करनारा योहान मरेल मातीन जिवत व्हयेल शे, म्हणीसन हाई चमत्कारनी शक्ती त्यानामा कार्य करी राहीनी.”

15 कोणी त्याले “एलिया” म्हणे तर कोणी म्हणेत संदेश शे म्हणजेच “जुना संदेशासना मायक एक शे.”

16 पण हेरोद हाई ऐकीसन बोलना, “हाऊ बाप्तिस्मा करनारा योहान शे! ज्याना मी शिरच्छेद करा, तो हाऊ योहान जिवत व्हयेल शे!” 17 ❖हेरोदनी माणसे धाडीसन योहानले पकडीन कैदखानामा ठेयेल व्हतं. कारण त्याना भाऊ फिलीप्प यानी बायको हेरोदीया हिनासंगे हेरोद राजानी लगीन करेल व्हतं. 18 अनी बाप्तिस्मा करनारा योहान हेरोदले सांगे, “तु तुना भाऊनी बायकोसंगे लगीन करं, हाई अयोग्य शे.”

19 यामुये हेरोदीया हाई योहानना व्देश करे, तीनी त्याले मारानी ईच्छा व्हती पण हेरोदमुये तिले काहीच करता वनं नही.

20 योहान हाऊ धार्मीक अनं पवित्र माणूस शे हाई हेरोदले माहित व्हतं म्हणीन तो त्याले घाबरे अनं त्यानं रक्षण करे. तो जे काही बोले ते ऐकीसन हेरोद गोंधळी जाये, पण तरी तो आनंदमा त्यानं ऐकी ले.

21 शेवट एक दिन हेरोदीया हिले तिनी संधी भेटनी, कारण त्या दिन हेरोदना जन्मदिन व्हता. त्यानी सरदार, प्रधान, अनं गालील प्रातमाधला मोठा लोकसले जेवणनं निमंत्रण दिधं. 22 मंग हेरोदीया हिना पोरेनी स्वतः मजार राजवाडामा जाईसन नाचगाणा करीसन हेरोदनासंगे जेवणले बसेल सर्वासले खूश करं, तवय राजा त्या पोरेले बोलना, “तुले जे काही पाहिजे ते मनाकडे मांग म्हणजे मी ते तुले दिसु.” 23 तो वचन दिसन बोलना, “मी शपथ खाईसन सांगस की, मना अर्धा राज्य पावत जे काही तु मांगशी ते मी तुले दिसु!”

24 तवय ती पोरेनी बाहेर जाईसन आपली मायले ईचारं, “मी काय मांगु?” तवय ती बोलती, “बाप्तिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं.”

25 मंग तिनी लगेच पयत जाईसन राजाले सांगं, “बाप्तिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं ताटमा ठेईसन मनाकरता आतेच लई या अशी मनी ईच्छा शे!”

26 तवय राजा भलताच नाराज व्हयना कारण त्यानी देयल शपथमुये अनी तठे जेवणले बशेल लोकसनामुये त्याले तिले नकार देता वना नही. 27 तवय राजानी लगेच शिपाईले कैदखानामा धाडीसन बाप्तिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं लयानी आज्ञा करी. तवय त्यानी कैदखानामा जाईन त्यानं मुंडकं कापं, 28 अनी मुंडकं ताटमा ठेईसन त्या पोरेले आणी दिधं अनी ती पोरेनी ते आपली मायले दिधं. 29 जवय बाप्तिस्मा करनारा योहानना शिष्यसले हाई बातमी कळनी तवय त्यासनी त्याना प्रेत उचलीसन कबरमा ठेवं.

पाच हजार लोकसले जेवण

(मत्तय १४:१३-२१; लूक ९:१०-१७; योहान ६:१-१४)

30 त्यानंतर प्रेषित येशुले परत ईसन भेटनात अनं त्यासनी जे काही करेल व्हतं अनी शिकाडेल व्हतं ते सर्वकाही त्यासनी त्याले सांगं. 31 तठे भरपूर लोके जे या करी राहीतात त्यामुये येशुले अनी त्याना शिष्यसले जेवाले सवड भेटी नही राहीती. तवय तो त्यासले बोलना, “थोडा आराम कराते एकांतमा चला.” 32 मंग त्या नावमा बशीन एकांतमा निधी गयात.

33 तवय लोकसनी त्यासले दखी लिधं बराच जणसनी त्यासले वळखी लिधं अनी तठला गावमथला लोके पायी चालीसन अनं पयत जाईसन येशु अनी त्याना शिष्यसना पहिलेच तठे पोहचि गयात. 34 ❖येशु नावमातीन उतरना तवय त्यानी लोकसनी गदीं दखी, तवय त्याले त्यासनी किंव वनी कारण त्या बिगर मेंढपाळना भटकेल मेंढरंसना मायक व्हई जायेल व्हतात. म्हणीन तो त्यासले बराच गोष्टी शिकाडु लागाना. 35 जवय बराच उशीर व्हयना तवय, शिष्य येशुकडे ईसन बोलनात, “हाई एकांतनी जागा शे, अनी बराच उशीर व्हयेल शे. 36 म्हणीन त्यासले जाऊ घा म्हणजे लोके आसपासना खेडापाडा अनं गावमा जाईसन स्वतःकरता जेवण ईकत लेतीन.”

37 पण येशुनी शिष्यसले उत्तर दिधं, “तुम्हीनच त्यासले खावाले घा,” तवय त्या बोलनात, “आम्हीन दोनशे चांदिना शिक्कासण्या* भाकरी ईकत लईसन त्यासले खावाले देऊत का?”

* 6:11 ६:११ प्रेषित १३:२२ * 6:11 ६:११ लूक १०:४-११ * 6:13 ६:१३ याकोब ५:१४ * 6:14 ६:१४ मत्तय १६:१४; मार्क ८:२४; लूक ९:२१

* 6:17 ६:१७ लूक १२:१२,२० * 6:34 ६:३४ मत्तय ९:३६ * 6:37 ६:३७ दोनशे चांदिना शिक्का म्हणजे दोनशे दिवनी मजूरी

38 येशु त्यासले बोलना, “तुमना जोडे कितल्या भाकरी शेतस? जाईसन दखा,” त्या दखीसन बोलनात, “पाच भाकरी अनी दोन मासा शेतस.”

39 मंग येशुनी शिष्यसले सांगं अनी त्यासनी सर्व लोकसले हिरवा गवतवर पंगतमा बसाले लायं. 40 तवय त्या शंभर शंभर अनी पन्नास पन्नासच्या पंक्तीसमा बसनात. 41 तवय येशुनी त्या पाच भाकरी अनी दोन मासा लिसन त्यावर स्वर्गकडे दखीसन आशिर्वाद मांगां, अनी भाकरी मोडीसन शिष्यना जोडे त्यासले वाढाले दिध्यात अनी त्यानी त्या दोन मासा बी सर्वासले वाढाले दिधात. 42 मंग सर्व लोकसनी पोटभर जेवण करं. 43 अनी शिष्यसनी उरल मासाच्या अनं भाकरीसना बारा डालक्या भरीन उचल्यात. 44 तडे जेवण खाणारा माणसेच फक्त पाच हजार व्हाता.

येशु पाणीवर चालत

(मत्तय १४:२२-३३; योहान ६:१५-२१)

45 मंग येशुनी शिष्यसले सांगं, “तुम्हीन नावमा बशीन समुद्रपलीकडला बेथसैदा गावमा जा, मी लोकसले सोडीसन येस.” 46 मंग तो लोकसले निरोप दिसन डोंगरवर प्रार्थना कराले गया. 47 अनी संध्याकाय व्हयनी तवय येशु काठवर एकलाच व्हात अनी नाव समुद्रना मध्यभागी व्हाती. 48 तवय त्या त्याले नावमा आवकाया करताना दखाईनात, कारण वारा विरूध्द दिशाना व्हात; पहाटले तीन ते सव वाजाना दरम्यान तो समुद्रना पाणीवरतीन चालीन त्यासनाजोडे वना. अनी त्यासना पुढे जावना त्याना ईचार व्हात, 49 पण त्या त्याले पाणीवरतीन चालताना दखीसन घाबरी गयात अनी “हाई भूत शे!” अस समजीन त्या वरडाले लागना.

50 कारण त्या सर्व त्याले दखीसन घाबरी जायेल व्हातात.

तवय येशु त्यासले बोलना, “धीर धरा, भिऊ नका, मी शे!” 51 मंग तो त्यासनाजोडे नावमा गया, अनी वारा शांत व्हयना, तवय त्यासले आश्चर्य वाटनं. 52 कारण त्या पाच हजार लोकसले जेवण खावाडानी गोष्ट त्यासले समजेल नव्हती कारण त्यासनं मन कठोर व्हयेल व्हांत.

येशु गनेसरेत गावना आजारीसले बरं करस

(मत्तय १४:३४-३६)

53 त्या समुद्रपलीकडला गनेसरेत प्रांतमा किनारावर पोहचनात अनी तडे त्यासनी नाव बांधीसन ठेई. 54 त्या नावमातीन उतरताच येशुले लोकसनी वळखं. 55 अनी त्या आसपासना परीसरमा जंठे कोठे माहीत पडनं, तो शे, तडे तडे त्या आजारी लोकसले खावर उचलीसन पयत पयत लई जायेत. 56 तो गाव, शहर, खेडापाडामा जंठे कोठे जाये तडे लोके आजारीसले बजारमा लई जाईन ठि टेद अनी तुना कपडाले हात लावु दे असा त्या त्याले ईनंती करेत अनी जितलासनी त्याले हात लाया तितला बरा व्हई गयात.

7

पुर्वजसना परंपराना प्रश्न

(मत्तय १५:१-९)

1 मंग परूसी अनं शास्त्री लोके यरूशलेमवरतीन ईसन येशुजोडे गोया व्हयनात.

2 त्यासनी त्याना काही शिष्यसले अशुध्द हाततीन म्हणजे परूसीसना नियमना मायक हात नही धोता जेवण करताना दखेल व्हांत. 3 कारण परूसी अनी यहूदी लोके पुर्वजसना परंपरानुसार हात निट धवाशिवाय जेयेत नही. 4 त्या बाजार मातीन जे लयेत ते धवाशिवाय खायेत नही. अनी जसं कटोरा, घडा, तांबाना भांडा घशेत अनं धोयेत असा बराच नियम त्यासनी स्विकारेल व्हातात.

5 यावरतीन परूसीसनी अनी शास्त्रीसनी येशुले ईचारं, “तुमना शिष्य अशुध्द हातघाई जेवतस, त्या पुर्वजसना रितीरिवाजाप्रमाणे का बरं नही चालतस?”

6 येशुनी उत्तर दिधं,

“तुमना मायक डॉगीसबद्दल यशया संदेशानी चांगलाच संदेश देयल शे, तो असा शे की,
या लोके तोंडघाई मना सन्मान करतस पण त्यासनं मन मनापाईन दुर शे?”

7 त्या स्वतःना नियमसले

देवना नियम बनाडीन शिकाडतस

अनी वायफळ मनी भक्ती करतस.”

8 “तुम्हीन देवनी आज्ञा बाजुले करीसन माणससनी बनाडेल रितीरिवाजले चिटकी राहतस.”

9 आखे येशु त्यासले बोलना, “तुम्हीन आपला रितीरिवाज पाळकरता देवनी आज्ञा मोडाना चांगलाच मार्ग शोधी काढेल शे! 10 कारण मोशेनी अशी आज्ञा देयल शे की, ‘आपला बाप अनी माय यासना मान राख,’ अनी, ‘जो कोणी बाप किंवा मायनी निंदा करी त्याले मारी टाका.’ 11 पण तुम्हीन म्हणतस जर कोणी आपला माय बापले अस सांगतस की, मी तुमले मदत

करतु पण जे मनाकडे शे, 'ते मी देवले अर्पण कराले ठेयेल शे.' 12 तर त्याले आपला माय किंवा बापले मदत नही करानं कारण भेटी जास. 13 तसच तुम्हीन आपला रितीरिवाज चालू ठेवाकरता देवनं वचन मोडतसं अनी असा बर्याच गोष्टी करतसं."

मनुष्यले अशुध्द करनार्या गोष्टी

(मत्तय १५:१०-२०)

14 तवय येशुनी परत लोकसनी गर्दीले बलाईन सांगं, "तुम्हीन सर्वं, मनं ऐकी ल्या, अनं समजी ल्या." 15 "अशी कोणतीच वस्तु नही जी बाहेरतीन माणुसमा जास अनी त्याले अपवित्र करस, तर जे माणुस मातीन निघस ते त्याले अशुध्द करस, 16 ज्यासले कान शेतस त्यासनी निट ऐकी ल्या."*

17 लोकसनी गर्दीले सोडीन जवय येशु घर गया, तवय शिष्यसनी त्यानी सांगेल दृष्टांतना अर्थ ईचारा. 18 येशु त्यासले बोलना, "तुम्हीन पण इतला आडानी शेतस का? जे काही बाहेरतीन माणुसमा जास ते त्याले अशुध्द करू शकस नही हाई तुमले समजत नही का? 19 ते मनमा नही जास तर ते पोटमा जास अनी ते शरिरमातीन बाहेर पडस." अस सांगीसन त्यानी सर्व प्रकारनं अनन शुध्द ठरावं.

20 आखो तो बोलना, "जे माणुस माईन निघस तेच माणुसले अशुध्द करस. 21 कारण मझारतीन म्हणजे माणुसना मनमातीन दुष्ट ईचार निघतस. अनैतीक कार्य, खून, चोरी, 22 व्यभिचार, लोभ, दुष्टता, कपटपणा, जळाऊपणा, चुगलीखोर, गर्विष्ठपणा, मुखपणा. 23 ह्या सर्व वाईट गोष्टी माणुस मातीन बाहेर निघतस त्याच त्याले अशुध्द करतसं."

गैरयहूदी बाईना ईवांस

(मत्तय १५:२१-२८)

24 मंग येशु तठेन ऊठीसन सोर प्रांतना सिमावरला परीसरमा गया. तठे तो एक घरमा गया हाई कोणलेच समजाले नको अस त्यानी ईच्छा व्हती, पण त्याले लर्पीन राहता वनं नही. 25 तवय एक बाईनी येशुबद्दल ऐकं, तिना धाकली पोरले दुष्ट आत्मा लागेल व्हता, ती बाई लगेच ईसन त्याना पाया पडनी. 26 ती गैरयहूदी बाई व्हती, सिरियाना फेनीकि प्रांतमा तिना जन्म व्हेयेल व्हता. तिनी येशुले ईनंती करीसन सांगं, मनी पोर माधला दुष्ट आत्मा काढा. 27 तवय येशुनी उत्तर दिधं, "पहिले पोर्यासले तुम होऊ दे. त्यासनं जेवण काढीसन कुत्रासले देनं बराबर नही शे."

28 तवय ती त्याले बोलनी, हाई खरं शे, "गुरजी, तरी कुत्रा पण पोर्यासना हातमाईन मेजनाखाल पडेल उष्ट खातसं."

29 तवय येशुनी तिले सांगं, "तुनं बोलनं पटनं, शांतीमा जाय तुना पोर मधला दुष्ट आत्मा निधी गया!"

30 मंग ती घर गई; तिले दखायनं की, पोर आंथरून वर निजेल शे अनं तिना मधला दुष्ट आत्मा निधी जायेल शे.

येशु मुका बहिरा माणुसले बरं करस

31 तवय येशु सोर प्रांतमाईन निधीसन सिदोनना रस्तावरतीन गालीलना समुद्रकडतीन दकापलीस म्हणजे दहा गावसना शहरले वना. 32 तठे काही लोकसनी येशुकडे एक मुका बहिरा माणुसले आनं अनी तुम्हीन त्यानावर हात ठेवा, अशी त्यासनी त्याले ईनंती करी. 33 तवय येशु त्याले गर्दी माईन बाजुले लाई गया त्याना कानमा बोटे टाकात नंतर तो थुंकना अनी त्या थुंकीना त्याना जिभले स्पर्श करा. 34 अनं येशु स्वर्गकडे दखीसन दम लाईन, त्या माणुसले बोलना, "इफफाता" म्हणजे "मोकळा व्हय!"

35 तवय त्याना कान मोकळा व्हयना अनं त्यानी जिभनी गाठ मोकळी व्हईन तो स्पष्ट बोलाले लागना. 36 तवय हाई कोणलेच सांगानं नही अस येशुनी त्याले बजाईन सांगं पण त्यानी हाई गोष्ट सर्वासले सांगी दिधी. 37 तवय ज्यासनी ऐकं त्या भलताच चकित व्हईसन बोलनात की, "हाऊ सर्वकाही कितलं चांगलं करी लेस!" अनं "हाऊ बहिरासले ऐकानी अनं मुकासले बोलानी शक्ती देस!"

8

येशु चार हजार लोकसले जेवण देस

(मत्तय १५:३२-३९)

1 त्या दिनले लोकसनी मोठी गर्दी जमेल व्हती अनी त्यासनाकडे खावाकरता काहीच नव्हतं, म्हणीन येशुनी आपला शिष्यसले बलाईसन त्यासले सांगं, 2 "माले या लोकसनी किंव ई रूहायनी कारण त्या तीन दिनपाईन मनासंगे शेतस अनी आते त्यासनाजोडे खावाकरता काहीच नही. 3 अनी जर मी त्यासले भूक्या तिश्या घर जावाले लाई दिधं. तर त्या वाटमाच काल्या वाल्या करतीन कारण त्यासमा बराचजन दूरतीन येल शेतस."

4 त्याना शिष्यसनी त्याले सांगं, "आठे ओसाड प्रदेशमा ह्या पोटभर खातीन इतलं जेवण कोण लाई ई?"

5 येशुनी त्यासले ईचारं, "तुमना जोडे कितल्या भाकरी शेतस?" त्यासनी सांगं, "सात."

* 7:16 ७:१६ हाई वचन, जुना ग्रंथसमा वाचामा येल नही शे.

6 मंग येशुनी लोकसले जमीनवर बसाले सांगं, त्या सात भाकरी लिसन देवना आभार मानात अनी त्या मोडीसन शिष्यसना जोडे वाढाकरता दिध्यात अनी त्यासनी लोकसले वाढ्यात. 7 त्यासनाजोडे काही धाकला मासापन व्हातात येशुनी त्यावर देवना आभार मानीन त्या पण वाढाले सांगात. 8 सर्वासनी पोटभर जेवण करं अनी जे उरंनं त्याना सात टोपला भर्यात. 9 तडे जेवणकरता जवळजवळ चार हजार माणसे व्हातात. मंग येशुनी त्यासले घर जावले लायं. 10 अनी तो आपला शिष्यसंगे नावमा बशीन दल्मनुथा प्रांतामा गया.

परुशीसनी येशुले चमत्कार दखाडाले सांगं
(मत्तय १६:१-४)

11 *मंग परुशी तडे ईसन येशुसंगे वाद घालाले लागनात अनी त्यानी परिक्षा दखाकरता त्यासनी त्याले सांगं, आकाशमा आमले काहीतरी चमत्कार दखाड. 12 *तवय त्याना आत्मा भलताच दुःखायना अनं येशु बोलना, “हाई पिढीना लोके चमत्कार का बर मांगतस? मी तुमले खरंखरं सांगस हाई पिढीना लोकसले कोणताच चमत्कार दखाडामा येवाव नही!”

13 तो त्यासले सोडीसन परत नावमा बशीन समुद्रना पलीकडे गया.

परुशी अनं हेरोद यासना खमीर
(मत्तय १६:५-१२)

14 नंतर शिष्य भाकरी लेवाले ईसरी जायल व्हातात अनी नावमा त्यासनाजोडे फक्त एकच भाकर व्हाती. 15 *मंग येशुनी त्यासले बजाईन सांगं की, “परुशी *लोकसना अनी हेरोद राजाना खमीर† पाईन सावध रहा.”

16 तवय त्या एकमेकसले बोल् लागनात, “आपलाजोडे भाकरी नही शेतस म्हणीसन त्याले आपलाले हाई सांगं.”

17 येशुनी हाई वळखीन त्यासले सांगं, तुमना जोडे भाकरी नही शेतस मंग चर्चा का बरं करतस? तुमले अजुन समजंन नही का? अनी ध्यानमा बी नही वनं का? तुमंनं मन कठोर व्हाई जायल शे का? 18 *डोया राहिसन तुम्हीन दखंतस नही का? कान राहिसन तुम्हीन ऐकतस नही का? तुमले याद नही का?

19 जवय मी पाच हजार लोकसले पाच भाकरी मोडीसन दिध्यात तवय तुम्हीन जे उरेल व्हतं त्याना कितल्या डालक्या उचल्यात? त्या बोलनात, बारा.

20 येशुनी ईचारं, “काय तुमले याद नही जवय मी चार हजार लोकसकरता सात भाकरी मोडात तवय तुम्हीन कितला टोपला भर्यात?” त्या बोलनात, “सात.”

21 तवय त्यानी त्यासले ईचारं, “तुमले अजुन नही समजंन का?”

येशु बेथसैदा गावमा आंधयाले बरं करस

22 मंग त्या बेथसैदा गावमा वनात तवय लोके येशुजोडे एक आंधया माणुसले लई वनात अनी तुम्हीन याले स्पर्श करा अशी त्याले इंनंती कराले लागनात. 23 तवय येशु त्या आंधया माणुसना हात धरीसन त्याले गावना बाहेर लई गया अनी त्याना डोयाले थुंक लाईन त्यानावर हात ठेईन त्याले ईचारं, “तुले काही दखाई राहीनं का?”

24 तवय तो वर दखीसन बोलना, “मी माणुससले दखु शकस पण त्या माले चालता फिरता झाडसना मायक दखाई राहिननात.”

25 नंतर येशुनी त्याना डोयासवर परत हात ठेवात. तवय त्याना डोया उघडी गयात अनी त्याले सर्व स्पर्श दखावाले लागणं अनी तो बरा व्हयना. 26 मंग येशुनी त्याले घर धाडतांन सांगं, “परत या गावमा जाऊ नको.”

येशु हाऊ देवनी निवडेल तारणहार
(मत्तय १६:१३-२०; लूक ९:१८-२१)

27 तवय येशु अनं त्याना शिष्य फिलीप्पाना कैसरियाना गावसमा जावले निघनात. तवय त्यानी शिष्यसले ईचारं, “लोके माले काय म्हणतस की, मी कोण शे?”

28 *तवय त्यासनी उत्तर दिधं, “काही लोके तुमले बासिमसा करनारा योहान, काहीजण तुमले एलिया अनं काहीजण तुमले संदेशास माधला एक, अस म्हणतस.”

29 *त्यानी त्यासले ईचारं, “पण तुमले काय वाटस मी कोण शे?”

तवय पेन्नरी त्याले उत्तर दिधं, “तुम्हीन तर तारणहार शेतस.”

30 मंग येशुनी त्यासले बजाईन आज्ञा करी की, “मनाबद्दल कोणलेच काही सांगु नका.”

मृत्यु अनं पुनस्तथानबद्दल येशुनी करेल भविष्य
(मत्तय १६:२१-२८; लूक ९:२२-२७)

* 8:11 ८:११ मत्तय १२:२८; लूक ११:१६ * 8:12 ८:१२ मत्तय १२:२८; लूक ११:२९ * 8:15 ८:१५ लूक १२:१ * 8:15 ८:१५ परुशी परुशी हाऊ एक पंथ व्हाता † 8:15 परुशी अनी हेरोद राजानं चुकीनं शिक्षण * 8:18 ८:१८ मार्क ४:१२ * 8:28 ८:२८ मार्क ६:१४,१५; लूक ९:७,८ * 8:29 ८:२९ योहान ६:४८,९९

31 येशु शिष्यसले अस शिकाडू लागना की; “मनुष्यना पोर्याले भलताच दुःख भोगना पडतीन, वडील लोके, मुख्य याजक अनं शास्त्री लोके त्याले धिक्कारतीन, त्याले मारी टाकतीन, पण तीन दिन नंतर तो परत जिवत व्हई.” 32 हाई गोष्ट त्यानी उघडउघड सांगी दिधी, त्यामुये पेत्र त्याले बाजूले लई गया अनी त्याले धमकाडीन बोलणा, अस नही व्हवु शकस. 33 तवय येशुनी शिष्यकडे वळीसन दखं अनं तो पेत्रले धमकाडीन बोलणा, “अरे सैतान, मना पुढतीन चालता व्हय,” कारण “देवन्या गोष्टीसकडे तुनं ध्यान नही, माणससना गोष्टीकडे शे!”

34 मंग येशुनी लोकसनी गर्दीसंगे शिष्यसले बी जोडे बलाईन सांगं, “जर कोणले मनामांगे येवानी ईच्छा शे, तर त्याले आत्मत्याग कराना अनी स्वतःना क्रूसखांब उचलीसन मनामांगे येवानं. 35 कारण जो कोणी स्वतःना जीव वाचाडाले दखी, तो त्याले गमाडी; अनी जो कोणी मनाकरता अनं वचनकरता जीव गमाडी तो त्याले वाचाडी. 36 माणुसले जगनं सर्व सुख भेटनं अनी स्वतःना जीव गमाडा तर त्याले काय फायदा व्हई? 37 किंवा माणुस आपला जीवना बदलामा काय देवु शकस? 38 ह्या पापी अनं व्यभिचारी पिढीमा ज्याले मनी अनी मना वचननी लाज वाटी, मनुष्यना पोर्या, स्वर्गदेवदूतससंगे आपला पिताना गौरवमा ई, तवय त्याले बी त्यानी लाज वाटी.”

9

1 येशुनी त्यासले सांगं, “मी तुमले सांगस की, ह्या येळले तुमनामा काहीजण असा उभा शेतस ज्या देवनं राज्य मोठा सामर्थ्यमा येताना दखाशिवाय त्यासले मरणना अनुभव येवावुच नही.”

येशुनं रूपांतर

(मत्तय १७:१-१३; लूक ९:२८-३६)

2 मंग येशु सव दिन नंतर पेत्र, याकोब अनी योहान यासले उंच डोंगरवर एकांतमा लई गया. अनी त्यासनासमोर येशुनं रूप बदलनं, 3 त्याना कपडा धवळा व्हईसन ईतला चमकाले लागणात की, पुरी पृथ्वीवर असा एक बी धोवी नही जो धोईसन ईतला धवळा कपडा करी. 4 तवय तिन्ही शिष्यसनी दखं की एलिया अनी मोशे येशुसंगे बोली राहीतात. 5 तवय पेत्रनी येशुले सांगं, “गुरुजी, आपण आठे राहसुत तर कितलं भारी व्हई! आपण आठे तीन मंडप बनाडुत, एक तुमनाकरता, एक मोशेकरता अनी एक एलियाकरता” 6 तो हाई बोलानं म्हणीन बोली गया कारण त्याले समजी नही राहित की काय बोलु कारण त्या सर्व घाबरी गयातात.

7 तवय ढग उतरनात त्यामा त्या झाकाई गयात अनी ढगमातीन अशी वाणी व्हईनी की, “हाऊ मना प्रिय पोर्या शे, यानं तुम्हीन ऐका!” 8 मंग लगेच त्यासनी आजुबाजूले दखं पण त्यासले येशुनाशिवाय दुसरं कोणीच दखायनं नही.

9 नंतर त्या डोंगरवर्तीन उतरी राहीतात तवय येशुनी त्यासले आज्ञा करी की, “तुम्हीन जे दखं ते मनुष्यना पोर्या मरानंतर परत जिवत व्हत नही तोपावत कोणलेच सांगु नका.”

10 हाई आज्ञा त्यासनी मान्य करी पण, “मरानंतर परत जिवत व्हनं, याना अर्थ काय?” असा त्या एकमेकसले ईंचारू लागनात. 11 मंग त्यासनी येशुले ईंचारं, “एलिया पहिले येवाले पाहिजे अस शास्त्री का बर म्हणतस?”

12 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “पहिले एलिया ईसन सर्वकाही तयार करी हाई खरं शे. पण तरी मनुष्यना पोर्याबद्दल अस का बर लिखेल शे की, तो भलतं दुःख सहन करी अनी त्याले नाकारतीन? 13 मी तुमले सांगस की, एलिया येल शे अनी त्यानाबद्दल जसं लिखेल शे, तसच लोकसनी त्यासले पटी तसं त्यानासंगे करं.”

येशु दुष्ट आत्मा लागेल पोर्याले बरं करस

(मत्तय १७:१४-२१; लूक ९:३७-४३)

14 नंतर त्या बाकीना शिष्यसजोडे वनात तवय त्यासना आजुबाजू लोकसनी गर्दी शे अनी त्यासनासंगे शास्त्री लोक वाद करी राहिनात अस त्यासनी दखं. 15 तवय येशुले दखताच सर्व लोके चकीत व्हयनात अनी त्यानाकडे पयतच जाईसन त्याले नामस्कार करा.

16 मंग येशुनी त्याना शिष्यसले ईंचारं, “तुम्हीन त्यासनासंगे काय वाद करी राहीतात?”

17 गर्दीमातीन एकनी उत्तर दिधं, “गुरुजी, मना पोर्याले दुष्ट आत्मा लागेल शे, तो बोलु शकस नही, म्हणीन मी त्याले तुमनाकडे लयेल शे. 18 जठे कोठे त्याले हाऊ दुष्ट आत्मा लागस तठे तो त्याले धरीन उपटस, अनी याना तोंडमा फेस येस तवय हाऊ दातमिठ्या खास अनं वातडा व्हस म्हणीन तो दुष्ट आत्मा काढाले मी तुमना शिष्यसले सांगं, पण त्यासनाघाई तो निंची नही राहीनं.”

19 येशुनी शिष्यसले उत्तर दिधं, “कितला अईश्वसी लोके शेतस तुम्हीन! कोठपावत मी तुमनासंगे र्हासु? कोठपावत तुमनं सहन करू? त्या पोर्याले मनाकडे लई या!”

20 त्या त्याले येशूजोडे लई वनात.

तवय येशूले दखताच तो दुष्ट आत्मा त्या पोर्याले पिळाले लागना तसाच तो पोर्या जमीनवर पडीन लोळाले लागना अनी त्याना तोंडमाईन फेस पण निघाले लागना.

21 तवय येशूनी त्याना बापले ईचारं, “कवयपाईन याले अस व्हई राहीन?” त्यानी उत्तर दिधं, “तो धाकला व्हता तवयपाईन अस व्हई र्हायनं.” 22 “दुष्ट आत्माना याले मारा करता बराचदाव ईस्तवमा अनी बराचदाव पाणीमा टाकीन माराना प्रयत्न करा. तुमले काय करता ई तर आमनावर दया करीसन मदत करा!”

23 येशू त्याले बोलना, “हो, मी करू शकस! ईश्वास धरनारासकरता सर्वकाही शक्य शे.”

24 तवय त्या पोर्याना बापना डोयामा पाणी वनं अनी तो वरडीन बोलना, “मी ईश्वास धरस; पण मना ईश्वास भक्कम नही, मना ईश्वास वाढाले माले मदत कर!”

25 त्या येळले येशूनी दखं की अजुन लोकसनी गर्दी ई राहिनी तवय त्यानी त्या दुष्ट आत्माले धमकाडीन सांगं, “मुका बहिरा आत्मा यानातीन निघ अनी मी तुले आज्ञा देस परत फिरिन कधीच यानामा घुसू नको!”

26 तवय दुष्ट आत्मा वरडीन, त्या पोर्याले पिळीन निधी गया अनी तो पोर्या मरेलना मायक पडी र्हायना हाई दखीसन बराच लोक बोलू लागनात “हाऊ तर मरी गया!” 27 पण येशूनी त्याले हाथ धरीन ऊठाडं अनी तो ऊठीसन उभा र्हायना.

28 जवय येशू घरमा वना तवय एकांतमा त्याना शिष्यसनी त्याले ईचारं, “आमनाघाई त्या पोर्यामाईन दुष्ट आत्मा का बर नही निघना?”

29 येशूनी त्यासले सांगं, “ह्या प्रकारना दुष्ट आत्मा प्रार्थनाशिवाय दुसरा कसा घाईच निघत नही.”

येशू परत त्याना मृत्युबद्दल बोलस

(मत्तय १७:२२-२३; लूक ९:४३-४५)

30 नंतर येशू अनी त्याना शिष्य तठेन निधीन गालीलमातीन जाई राहीतात. पण तो कोठे शे हाई कोणलेच माहित पडाले नको अशी येशूनी ईच्छा व्हती, 31 कारण तो त्याना शिष्यसले शिकाडी राहिता; तो त्यासले बोलना की, “मनुष्यना पोर्याले मनुष्यसना हातमा सोपी देतीन; त्या त्याले मारी टाकतीन अनी मारी टाकावर तीन दिन नंतर तो परत जिवत व्हई.”

32 पण त्यासले येशूनी हाई गोष्ट समजनी नही अनी त्याना अर्थ काय शे, हाई त्याले ईचारानी त्यासनी हिम्मत व्हई नही राहिती.

सर्वात मोठा कोण?

(मत्तय १८:१-५; लूक ९:४६-४८)

33 मंग त्या कफर्णहम गावले वनात; अनी त्या घरमा व्हतात तवय येशूनी शिष्यसले ईचारं, “वाटमा तुम्हीन कोणती बातवर चर्चा करी राहीतात?”

34 अणुण त्या गपच राहिनात, कारण सर्वात मोठा कोण शे हाई बातवर त्या एकमेकससंगे वाटमा चर्चा करी राहीतात.

35 अंतर येशू खाल बसना अनी त्यानी त्याना बारा शिष्यसले बलाईन सांगं, “ज्याले सर्वात मोठं व्हवानी ईच्छा शे त्यानी सर्वात शेवट अनी सर्वासना सेवक बनीन र्हावानं.” 36 मंग त्यानी एक धाकला बाळले उचलीन त्यासना मझार त्याले ठेयं अनी त्याले कवटाळीन त्यासले सांगं, 37 अणुण “जो कोणी मना नावतीन असा बाळसपैकी एकना स्विकार करस तर तो माले स्विकारस, अनी जो कोणी मना स्विकार करस, तर तो माले नही तर ज्यानी माले धाडेल शे त्याना स्विकार करस.”

जो आपला विरोधमा नही तो आपलाच शे

(लूक ९:४९-५०)

38 योहाननी येशूले सांगं, “गुरजी, तुमना नावतीन एक माणूसले आमहीन दुष्ट आत्मा काढतांना दखं, तवय त्याले तु अस करानं नही अस आमहीन त्याले सांगं, कारण तो आपलामाधला नव्हता.”

39 येशू त्यासले बोलना, “त्याले रोखू नका,” कारण जो कोणी मना नावतीन चमत्कार करी अनी लगेच मनी निंदा करी असा कोणी नही. 40 कारण जो आपला विरोधमा नही तो आपला संगेनाच शे. 41 अणुण तुमले ख्रिस्तना लोके समजिसन जो कोणी पेवाले प्याला भरीन पाणी दि तर मी तुमले खरंखरं सांगस की, त्यानं प्रतिफळ त्याले भेटाशिवाय र्हावाव नही.

पापनी परिक्षा

(मत्तय १८:६-९; लूक १७:१-२)

42 जो कोणी मनावर ईश्वास ठेवणारा या धाकलासपैकी एखादाले जरी पाप कराले बयजबरी करस, तर त्याना गळामा जातानी मोठी तळी बांधीन त्याले समुद्रमा टाकानं ते त्यानाकरता चांगलं. 43 अणुण तुना हात तुले पाप कराले लावस, तर तो

कापी टाक! दोन हात राहीसन नरकमा म्हणजे वलवना नही अशी आगमा जावापेक्षा एक हातना पांगया व्हईसन स्वर्गमा प्रवेश करानं हाई तुनाकरता जास्त चांगलं शे. 44 *कारण तठला किडा कधीच मरत नही अनी तठली आग कधीच वलावत नही. 45 तुना पाय तुले पाप कराले लावस तर तो कापी टाक! दोन पाय राहीसन नरकमा म्हणजे वलवना नही अशी आगमा जावापेक्षा एक पायना लंगडा व्हईसन स्वर्गमा प्रवेश करानं हाई तुनाकरता जास्त चांगलं शे. 46 †कारण तठला किडा कधीच मरत नही अनी तठली आग कधीच वलावत नही. 47 *तुना डोया जर तुले पाप कराले लावस तर तो काडीसन फेकी दे! दोन डोया राहीसन नरकमा पडापेक्षा एक डोयाना आंधया व्हईसन स्वर्गना राज्यमा प्रवेश करानं हाई तुनाकरता जास्त चांगलं शे. 48 *कारण तठला किडा कधीच मरत नही अनी तठली आग कधीच वलावत नही.”

49 *प्रत्येकजनले आगघाई शुध्द कराई जाई जसं बलिदान मीठघाई शुध्द करतस.”

50 *मीठ हाऊ चांगला पदार्थ शे; पण मीठना खारटपणाच निघी गया तर त्याले परत खारट कशा करशात? म्हणीन तुमनं जिवन अस शुध्द ठेवा की, जसं मीठ कोणती बी वस्तुले शुध्द ठेवस, एकमेकससंगे शांतीमा रहा.”

10

येशु सुटपत्रबद्दल शिकाडस (मत्तय १९:१-१२; लूक १६:१८)

1 मंग येशु तडेन निघीसन यहूदीयाना प्रदेशमातीन यार्देन नदीना पलीकडे वना अनी तठे लोकसनी गर्दी एकत्र व्हईन परत त्यानाकडे वनी, अनी त्यानी पध्दतमा तो त्यासले शिकाडू लागना.

2 तवय काही पस्त्रीसनी त्याले शब्दसमा पकडाकरता तठे ईसन त्याले प्रश्न ईचारा की, “नवरानी बायकोले सुटपत्र देवानं, नियमप्रमाणे हाई योग्य शे का?”

3 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं की, “मोशेनी तुमले काय आज्ञा देयल शे?”

4 *त्या बोलणात, “नवरानी बायकोले सुटपत्र दिसन सोडानं, अशी आज्ञा मोशेनी देयल शे.”

5 पण येशुनी त्यासले सांगं, “त्यानी हाई आज्ञा देवानं कारण मी तुमले सांगस, तुमनं निर्दय मनयुये मोशेनी तुमले हाई आज्ञा दिधी, 6 पण जसं वचनमा लिखेल शे, पृथ्वीनी निर्मिती पाईनच देवनी पुरूष अनी स्त्रीले बनाडं. 7 या कारणमुयेच पुरूष त्याना माय बापले सोडिसन त्यानी बायकोसंगेच राही, 8 पुढे त्या दोन नहीत तर एक शरीर शेतस. 9 यामुये देवनी जे जोडेल शे ते मनुष्यनी तोडानं नही.”

10 त्या परत घर वनात तवय येशुना शिष्यसनी त्याच विषयबद्दल परत ईचारं. 11 *तवय येशुनी त्यासले सांगं, “जो कोणी आपली बायकोले सुटपत्र दिसन दुसरीसंगे लग्गिन करस तर तो आपली बायकोसंगे व्यभिचार करस. 12 अनी जर बायको आपला पहिला नवराले सुटपत्र दिसन दुसरासंगे लग्गिन करस तर ती तिना आपला नवरासंगे व्यभिचार करस.”

येशु धाकला पोर्यासले आशिर्वाद देस (मत्तय १९:१३-१५; लूक १८:१५-१७)

13 येशुनी पोर्यासले आशिर्वाद देवाले पाहिजे म्हणीन काही लोके आपला पोर्यासले येशुकडे लई वनात पण शिष्यसनी त्यासले दताडं. 14 ते दखीसन येशुले भलतं वाईट वाटनं अनी तो शिष्यसले बोलना, “धाकलासले मनाजवळ येऊ घा त्यासले मना करू नका, कारण देवनं राज्य धाकलासना मायकच शे. 15 *मी तुमले सत्य सांगस, जो कोणी धाकलासना मायक व्हईसन देवना राज्यना स्विकार कराव नही त्याना त्यामा प्रवेश व्हावाव नही.” 16 तवय त्यानी धाकलासले कवटाळीन अनी त्यासवर हात ठेईन त्यासले आशिर्वाद दिधा.

श्रीमंत तरूण (मत्तय १९:१६-३०; लूक १८:१८-३०)

17 मंग येशु निघीन वाटले लागना इतलामा एक पोर्या पयत वना अनी त्यानापुढे गुडघा टेकीसन त्याले ईचारा लागना, “चांगला गुरजी, सार्वकालिक जिवन मिळाकरता मी काय करू?”

18 येशुनी त्याले सांगं, “माले चांगला का बरं म्हणस? देवना शिवाय कोणीच चांगला नही. 19 तुले तर देवच्या आज्ञा माहित शेतस; ‘मनुष्यहत्या करू नको, व्यभिचार करू नको, चोरी करू नको, खोटी साक्ष देऊ नको, फसाडु नको,’ ‘आपला बाप अनी माय यासना मान राख.’ ”

20 त्यानी उत्तर दिधं, “गुरजी, मी तरूणपणाईन या सर्व आज्ञा पाळेल शेतस.”

* 9:44 १:४४ हाई वचन, जुना ग्रंथसमा वाचामा येल नही शे. † 9:46 १:४६ हाई वचन, जुना ग्रंथसमा वाचामा येल नही शे. * 9:47 १:४७ मत्तय ५:२९ * 9:50 १:५० मत्तय ५:२३; लूक १४:३४,३५ * 10:4 १०:४ मत्तय ५:२९ * 10:11 १०:११ मत्तय ५:२३; १ करिथ ७:२०,२१ * 10:15 १०:१५ मत्तय १८:३

21 येशुना मनमा त्यानाबद्दल प्रेम निर्माण व्हयनं त्यानी त्यानाकडे दखीन सांगं, “तुनामा एक कमी शे. जा, तुनं सर्वकाही ईक्री टाक अनी येल पैसा गरीबसमा वाटी दे म्हणजे तुले स्वर्गमा धन भेटी; अनी मंग मनामांगे ये.” 22 पण हाई ऐकीसन त्यानं तोड उतरी गयं अनी तो नाराज व्हईन निघी गया कारण तो भलता श्रीमंत व्हता.

23 तवय येशुनी चारीबाजु दखीसन आपला शिष्यसले सांगं, “श्रीमंतसले देवना राज्यमा प्रवेश करनं कितलं कठीण शे!”

24 हाई ऐकीसन शिष्यसले आश्चर्य वाटणं, येशुनी त्यासले परत सांगं, “मना पोर्त्यासवन, देवना राज्यमा प्रवेश करनं कितलं कठीण शे! 25 श्रीमंत माणुसले देवना राज्यमा प्रवेश करानं यानापेक्षा उंटले सुईना नाकमातीन जाणं सोपं शे.”

26 शिष्य भलताच आश्चर्यचक्रीत व्हयनात अनी ईचारू लागनात, “तर मंग तारण व्हई तरी कोणं?”

27 येशुनी त्यासनाकडे दखीन सांगं, “मनुष्यकरता हाई अशक्य शे, पण देवकरता नही; कारण देवले सर्वकाही शक्य शे.”

28 पेन्न त्याले बोलना, “तुमना शिष्य व्हवाकरता आम्हीन आमनं बठं काही सोडी देयल शे.”

29 यावर येशुनी उतर दिधं, “मी तुमले खरंखरं सांगस की, ज्यानी मनाकरता अनी सुवातीं प्रचार करता घरदार, भाऊ, बहिणी, माय, बाप, पोर्त्या किंवा वावरसले सोडी देयल शे. 30 त्याले घर, भाऊ, बहिणी, माय, बाप, पोर्त्या अनी वावर या सर्व गोष्टी याच जिवनमा शंभरपटमा भेटी. यानासंगेच त्याले मनाकरता छळ बी सोसना पडी पण येणारा युगमा त्याले सार्वकालिक जिवन भेटी. 31 *पण तरी बराच जणससंगे अस व्हई की, ज्या पहिला शेतस त्या शेवटला व्हतीन अनी ज्या शेवटला शेतस त्या पहिला व्हतीन.”

तिसरांदाव येशु त्याना मृत्युबद्दल बोलस
(मत्तय २०:१७-१९; लूक १८:३१-३४)

32 मंग येशु अनी त्याना शिष्य यरूशलेमले जाई राहीतात, अनी येशु शिष्यसना पुढे चाली राहिता, त्या घाबरेल व्हतात; अनी ज्या मांगे चाली राहीतात त्यासना मनमा भिती भराई जायेल व्हती. तवय परत येशुनी बारा शिष्यसले जोडे बलाईन जे त्यानासंगे घडाव शे, ते. 33 त्यासले तो सांगु लागना, “दखा, आपण यरूशलेमले जाई राहिनत मनुष्यना पोर्त्याले प्रमुख याजक * अनी शाश्टी ह्यासले सोपी देतीन. त्या त्याले मरणदंडकरता दोषी ठराईसन गैरयहूदीसना हवाले करतीन, 34 त्या त्यानी थटा करतीन, त्यानावर थुंकतीन, त्याले फटका मारतीन अनं त्याले मारी टाकतीन; अनी तीन दिनमा तो परत जिवत व्हई.”

याकोब अनी योहाननी ईंन्ती
(मत्तय २०:२०-२८)

35 जब्दीना पोर्त्या याकोब अनी योहान येशुजोडे ईसन बोलणात, “गुरजी, जे काही आम्हीन तुमनाकडे मांगसूत ते तुम्हीन आमनाकरता करा अशी आमनी ईच्छा शे.”

36 येशुनी त्यासले ईचारं, “मी तुमनाकरता काय करू अशी तुमनी ईच्छा शे?”

37 त्या बोलणात, “जवय तू तुना वैभवशाली राज्यमा राजासनवर बसशी तवय एकले तुना उजवी बाजूले अनी एकले तुना डावी बाजूले बसाड अशी आमनी ईच्छा शे.”

38 *येशुनी त्यासले सांगं, “तुम्हीन काय मांगी राहिनत हाईच तुमले समजी नही राहीनं. जो दु:खना प्याला मी पेवाव शे तो तुमले पिता ई का? जो मृत्युना बापिसमा मी लेणार शे तो तुमनाघाई लेवावणार काय?”

39 त्या बोलणात, “लेता ई.”

येशुनी त्यासले सांगं, “जो प्याला मी पेवाव शे तो तुम्हीन पिशात अनी जो बापिसमा मी लेणार शे तो तुम्हीन लेशात हाई खरं; 40 पण मना डावा अनी मना उजवा बाजूले बसाडानं, हाऊ अधिकार माले नही. हाई जागा त्यासनाच करता शे ज्यासनाकरता देवनी ती तयार करी ठेयल शे.”

41 याकोब अनी योहान यासनी येशुजोडे काय मांग हाई जवय बाकीना दहा शिष्यसले समजनं तवय त्यासले भलता राग वना. 42 *येशुनी त्यासले बलाईसन सांगं, “गैरयहूदी ज्यासले अधिकारी मानतस, त्यासनाच त्यासनावर अधिकार चालस, अनी त्यासनाच मोठा लोके त्यासनावर राज्य करतस हाई तुमले माहित शे. 43 *पण तुमनामा तसं नही, तर ज्याले तुमनामा महान व्हणं शे त्यानी पहिले सर्वांसना सेवक व्हवाले पाहिजे. 44 अनी ज्याले तुमनामा पहिला व्हवानी ईच्छा शे त्यानी पहिले सर्वांसना दास व्हवाले पाहिजे 45 कारण मनुष्यना पोर्त्या पण सेवा करी लेवाले नही तर सेवा कराले अनी लोकसना पापनं मोल म्हणीन आपला जीव देवाले येल शे.”

येशु आंध्या बातींमयले बरा करस
(मत्तय २०:२९-३४; लूक १८:३५-४३)

46 नंतर त्या यरीहो शहरमा वनात, येशु, त्याना शिष्य अनी लोकसनी मोठी गर्दी, हाई यरीहोतीन बाहेर जाई राहीती तीच वाटवर तीमयाना पोर्या बातींमय हाऊ आंधया भिकारी बशेल व्हता. 47 तवय हाऊ नासरेथ गावना येशु शे, हाई ऐकीन तो वरडीन बोलना, “हे येशु, दावीदना पोर्या, मनावर दया कर!”

48 तवय त्याले बराच जणसनी धमकाडीन सांगं, गप्प र्हाय. पण तो जास्तच वरडाले लागणा, “हे दावीदना पोर्या, मनावर दया कर!”

49 तवय येशुनी थांबीसन सांगं, “त्याले बलावा”

मंग त्यासनी आंधयाले बलाईन सांगं, “हिम्मत धर ऊठ, येशु तुले बलाई र्हायना.”

50 तवय तो पांघरेल कपडा बाजूले फेकीसन, उडी मारीन ऊठना अनी लगेच येशुकडे वना.

51 येशुनी त्याले ईचारं, “मी तुनाकरता काय करू अशी तुनी ईच्छा शे?”

आंधया त्याले बोलना, “गुरजी, मनी ईच्छा शे माले परत दखता यावं.”

52 येशुनी त्याले सांगं, जा, “तुना ईश्वरसनी तुले बरं करेल शे.”

अस बोलताच त्याले दखावु लागनं अनी तो वाट धरीन येशुना मांगे चालु लागना.

11

यरूशलेममा येशुना जयोत्सवमा प्रवेश

(मत्तय २१:१-११; लूक १९:२८-४०; योहान १२:१२-१९)

1 यरूशलेम जवळना बेथफगे अनी बेथानी या गावजवळना जैतुनना डोंगरवर त्या वनात, तवय येशुनी आपला शिष्यसमातीन दोन जणसले समजाडीन धाडं की, 2 समोरना गावमा जा, तडे जाताच ज्यावर कधीच कोणी माणूस बशेल नही अस गधडानं एक शिंगरू बांधेल दखाई ते सोडीसन आणा. 3 तुम्हीन अस का बरं करी राहिनात, अस जर कोणी ईचारं तर सांगा, प्रभुले यानी गरज शे अनी तो लगेच याले परत धाडी दी.

4 तवय त्या गावमा गयात तडे वाटवर एक घरना दारसमोर गधडानं पिल्लु त्यासले बांधेल दखायनं. त्या त्याले सोडाले लागनात. 5 तवय तडे ज्या उभा व्हतात त्यासनी त्यासले ईचारं, “काय करी राहिनात? तुम्हीन गधडानं पिल्लुले का बर सोडी राहिनात?”

6 जसं येशुनी त्यासले सांगेल व्हतं तसं त्यासनी उत्तर दिधं, मंग त्यासनी त्यासले ते गधडानं पिल्लु लई जाऊ दिधं. 7 नंतर त्या गधडाना शिंगरूले येशुजोडे लयनात अनं त्यानावर आपला कपडा टाकात अनी त्यानावर येशु बसना. 8 मंग बराच लोकसनी आपआपला कपडा वाटवर पसारात, बाकिनासनी वावरमातीन खजुरन्या झाडन्या फांघा आणीन वाटवर पसारायत. 9 अनी त्यानापुडे अनं मांगे चालणार गजर करीसन बोली राहीतात, “देवनी स्तुती व्हवो! प्रभुना नावतीन येणारा धन्यवादिता असो! 10 आमना बाप दावीद राजा, ह्यानं येणारं राज्य धन्यवादिता असो! देवनी स्तुती व्हवो!”

11 नंतर तो यरूशलेममा वना अनी मंदिरमा गया, तो मंदिरना चारीबाजू दखी राहिता. दखता दखता संध्याकाय व्हयनी मंग तो बारा शिष्यससंगे बेथानीले निधी गया.

येशु अंजिरना झाडले शाप देस

(मत्तय २१:१८,१९)

12 दुसरा दिन त्या बेथानीतीन निंघनात तवय येशुले भूक लागणी. 13 तवय पानटासनी भरेल अंजिरनं झाड त्यानी दुरतीन दखं अनी त्यावर काही अंजिर भेटतीन म्हणीन तो त्यानाजोडे गया. पण त्याले फळच नव्हतं, कारण अंजिरना हंगाम येल नव्हता.

14 तवय येशुनी अंजिरना झाडले सांगं, “यानापुडे कधीच कोणी तुनं फळ खावाव नही!”

अनी हाई त्याना शिष्यसनी ऐकं.

येशु मंदिरमा जास

(मत्तय २१:१२-१७; लूक १९:४५-४८; योहान २:१३-२२)

15 मंग त्या यरूशलेममा वनात, अनी येशु मंदिरमा जाईसन तडे व्यापार करनारासले बाहेर हाकलु लागना. अनी पैसा अदल बदल करनारासना चौरंग उलथा पालथा करी टाकात, त्यासले अनी कबुतर ईकनारासले बाहेर काढी टाक. 16 अनी मंदिर आंगनमातीन विक्रीना मालले ने आण करानीसुध्दा त्यानी मनाई करी. 17 तो त्यासले उपदेश करू लागणा, “मना घरले सर्व राष्ट्रमाधला लोकसनं प्रार्थनास्थान म्हणतीन,” असं देवनी सांगेल शास्त्रमा लिखेल शे, पण “तुम्हीन त्याले लुटारूसनी गुहा करी टाकल शे!”

18 हाई मुख्य याजक अनी शास्त्रीसनी ऐकं अनी येशुले मारानं कसं यानी योजना आखाले लागनात. कारण त्या त्याले घाबरी राहीतात, यामुये की सर्व लोके त्याना शिक्षणवरतीन थक्क व्हई जायेल व्हतात.

19 मंग संध्याकायले येशु अनी त्याना शिष्य रोजप्रमाणे नगरना बाहेर गयात.

श्रद्धदानं सामर्थ्यं
(मत्तय २१:२०-२२)

20 मंग पहाटले तिच वाटतीन जातांना त्यासनी ते अंजिरन झाड मुळपाईन सुकी जायल व्हतं अस दाखं. 21 तवय पेवले आठवण वनी तो येशुले बोलना, “गुरुजी, दखा, तुम्हीन ज्या अंजिरना झाडले शाप देयल व्हता ते सुकाई जायल शे.”

22 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “देववर ईश्र्वास ठेवा. 23 *मी तुमले सत्य सांगस, जो कोणी हाऊ डोंगरले, तु उपटीसन समुद्रमा टाकाई जा, अस म्हनी अनी आपला मनमा शंका नही धरता मी म्हणसु ते व्हई जाई असा ईश्र्वास धरी तर ते व्हई जाई. 24 यामुये मी तुमले सांगस, जे काही तुम्हीन प्रार्थना करीसन मांगशात ते तुमले भेटेलच शे असा ईश्र्वास धरा म्हणजे ते तुमले भेटी जाई. 25 *जवय तुम्हीन उभा राहिसन प्रार्थना करतस तवय तुमना मनमा कोणाबद्दल काही राग व्हई तर त्याले माफ करा; यानाकरता की तुमना स्वर्गीय पिता परमेश्र्वर तुमना अपराधसनी क्षमा कराले पाहिजे. 26 * पण तुम्हीन जर क्षमा कराव नही तर तुमना स्वर्ग माथला बाप पण तुमना अपराधसनी क्षमा कराव नही.”

येशुना अधिकारबद्दल संशय
(मत्तय २१:२३-२७; लूक २०:१-८)

27 मंग त्या परत यरुशलेमले वनात, अनी येशु मंदिरमा फिरी राहिता तवय त्यानाकडे मुख्य याजक, शास्त्री, अनी वडील लोके ईसन त्याले बोलणात, 28 “तुम्हीन हाई काम कोणता अधिकारतीन करतस अनी हाई कराना अधिकार तुमले कोणी दिधा?”

29 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “मी बी तुमले एक प्रश्न ईचारस, माले उत्तर घा, म्हणजे कोणता अधिकारतीन मी हाई करस ते तुमले सांगस. 30 योहानले बाप्तिस्मा देवाणा अधिकार देवकडतीन व्हता की, माणुसकडतीन व्हता? यानं माले उत्तर घा.”

31 तवय त्या एकमेकसले ईचारु लागणात देवकडतीन व्हता अस जर म्हण तर हाऊ म्हणी अस व्हतं मंग तुम्हीन योहानवर का बर ईश्र्वास ठेवा नही? 32 माणुसकडतीन व्हता अस जर म्हण तर सर्व लोके आपलाविरुध्द उठतीन यानी भिती त्यासले वाटनी कारण योहान खरच संदेश व्हता असा सर्व मानेत.

33 तवय त्यासनी येशुले उत्तर दिधं, “आमले माहीत नही.” येशुनी त्यासले सांगं, “मंग मी पण तुमले सांगत नही कोणता अधिकारतीन मी हाई करस.”

12

बटाईवर देयल द्राक्षमळाना दृशांत
(मत्तय २१:३३-४६; लूक २०:९-१९)

1 मंग येशु दृशांत दिसन त्यासनासंगे बोलु लागणा, एक माणुसनी द्राक्षमया बनाडा, त्याना आजुबाजू वडांग करी, द्राक्षरसकरता कुंडी बनाडी, ध्यान देवाले माळा बांधा अनी दुसरा शेतकरीसले बटाईवर सोपीन परदेशले निधी गया. 2 मंग द्राक्षना हंगाममा वाटा लेवाले त्यानी आपला दासले त्या शेतकरीसकडे धाडं. 3 त्याले त्यासनी धरीन मारं अनी रिकामं धाडी दिधं. 4 त्यानी परत दुसरा दासले धाडं; त्यासनी त्यानं डोकं फोडीसन त्याना अपमान करा. 5 मालकनी आखो एकजणले धाडं, त्यासनी त्याले मारी टाकं; अनी नंतरना बराच जणससंगे तसच करं, म्हणजे त्यामाईन बाकीनासले मारं अनी बाकीनासना जीव लिधा. 6 अजुन त्यानाजोडे एकजण राहेल व्हता. तो म्हणजे त्यानाच प्रिय पोय्या, आपला पोय्याना तरी त्या मान ठेवतीन अस म्हणीन शेवट त्याले त्यानी त्यासनाकडे धाडं. 7 त्याले येतांना दखीसन त्या एकमेकसले बोलणात, हाऊ तर वारिस शे. चला आपण ह्याले मारी टाकत म्हणजे मळाना मालक आपणच व्हई जासूत. 8 मंग त्यासनी त्याले धरीन मारी टाकं अनी द्राक्षमयाना बाहेर फेकी दिधं.

9 मंग द्राक्षमयाना मालक काय करी? तो ईसन त्या शेतकरीसना नाश करी टाकी अनं द्राक्षमया दुसराले दि.

10 काय तुम्हीन शास्त्रमा हाई वचन वाचं नही का? “ज्या दगडले बांधणारासनी नापसंत करं तोच दगड कोणशीला व्हयना.”

11 हाई प्रभुकडतीन व्हयनं;

अनी हाई आमना नजरमा आश्चर्यकारक कृत्य शे!

12 येशु हाऊ दृशांत आपले लाईन बोलना हाई त्यासना ध्यानमा वनं. तवय शास्त्री त्याले धराले दखी राहीतात पण लोकसनी गदीनी त्यासले भिती वाटनी त्यामुये त्या त्याले सोडीन निधी गयात.

कर देवाबद्दल प्रश्न
(मत्तय २२:१५-२२; लूक २०:२०-२६)

* 11:23 ११:२३ मत्तय १७:२०; १ करिथ १३:२

* 11:25 ११:२५ मत्तय ६:१४,१५

* 11:26 ११:२६ हाई वचन, जुना ग्रंथसमा वाचामा येत नही शे.

13 नंतर त्यानाच बोलनामा त्याले फसाडा करता त्यासनी परूजी अनी हेरोदी पक्षना पुढारीसले येशुकडे धाडं. 14 त्या ईसन त्याले बोलणात, गुरुजी, आमले माहित शे तुम्हीन खरा शेतस, तुम्हीन मनुष्यसना मत अनी ईच्छासघाई प्रभावित होतस नही, तुम्हीन लोकसंन तौड दखीन बोलतस नही तर देवना खरा मार्ग शिकाडतस पण आमले सांगा रोमना राजाले कर देवानं हाई आमना नियमप्रमाणे योग्य शे का अयोग्य शे? आम्हीन देवानं का नही देवानं?

15 त्यानी त्यासंन ढोंग वळखीन त्यासले सांगं, “का बर मनी परिक्षा दखी राहीनात? माले एक नाणं दखाडा.”

16 त्यासनी ते दखाडं तवय त्यानी त्यासले सांगं, “यावर कोण चित्र अनी लेख शे?” त्या बोलणात, रोमना राजानं.

17 येशुनी त्यासले सांगं, तर जे राजानं शे ते राजाले घा अनी जे देवानं शे ते देवले घा. येशुनं उतर ऐकीन त्या आश्चर्यचक्रीत व्हयनात.

पुनस्तथानना प्रश्न

(मत्तय २२:२३-३३; लूक २०:२७-४०)

18 मंग पुनस्तथान *व्हस नही असा म्हणणारा सदुकी लोके येशुकडे वनात अनी त्याले ईचारं, 19 “गुरुजी, मोशेनी आमनाकरता अस लिखी ठेल शे की, ‘एखादाना भाऊ मरना’ अनी त्यानी बायको बिगर लेकरसनी शे, तर त्याना भाऊनी तिनासंगे लग्नीन करीसन भाऊना वंश चालावाना.” 20 एक ठिकाणे सात भाऊ व्हतात; त्यासनामा मोठानी लग्नीन करं अनी तो लेकरं नही व्हताच मरी गया. 21 मंग दुसरा भाऊनी तिनासंगे लग्नीन करं अनी तो बी संतती नही व्हताच मरी गया. तिसरा बी तसाच मरना 22 तसाच सातही जण संतती नही व्हताच मरी गयात. सर्वासना शेवट ती बाई बी मरी गई. 23 तर पुनस्तथान व्हई तवय ती कोणी बायको व्हई? कारण ती साती जणसनी बायको व्हयेल व्हती.

24 येशुनी त्यासले उतर दिधं, “तुम्हीन शान्न अनी देवानं सामर्थ्यले वळखेल नही म्हणनी तुम्हीन चुकतस ना? 25 कारण त्या मरणमातीन ऊठानंतर लग्नीन करतस नही अनी करी बी देतस नही, तर त्या स्वर्गमधला देवदूतसना मायक राहतस.” 26 मरेल ऊठाडाई जातस यानाबद्दल मोशेना पुस्तकामधला जळता झड्डुपना प्रकरणमा देवनी त्याले सांगं, “मी अब्राहामना देव, इसहाकना देव अनी याकोबना देव शे,” हाई तुमना वाचामा वनं नही का? 27 तो मरेलसना देव नही तर जिवतसना देव शे; तुम्हीन पुराच चुकेल शेतस.

सर्वात मोठी आज्ञा

(मत्तय २२:३४-४०; लूक १०:२५-२८)

28 तवय शान्नीसमाधला एकजणनी ईसन त्यासना वादविवाद ऐका, अनी येशुनी सदुकीसले कसं सुंदर पध्दतमा उतर दिधं हाई दखीन, त्यानी त्याले ईचारं, “सर्वात मोठी आज्ञा कोणती?”

29 येशुनी उतर दिधं, “मोठी आज्ञा हाई की, हे इझ्राएलना लोकसवन! ऐका, प्रभु आपला देव एकमेव देव शे. 30 तु आपला देव परमेश्वर यानावर पुणं मनतीन, पुणं जिवतीन, पुणं बुध्दीतीन अंनं पुणं शक्तितीन प्रिती कर.” 31 दुसरी हाई की “जशी स्वतःवर तशी आपला शेजारीसवर प्रिती कर.” या दोन्ही आज्ञापेक्षा दुसरी कोणतीच मोठी आज्ञा नही.

32 तो त्याले बोलना, “गुरुजी, तुम्हीन खरोखर बोलणात की, ‘तो एकच देव शे अनी त्यानाशिवाय दुसरा कोणीच नही.’ 33 अनी ‘पुणं मनतीन, पुणं बुध्दीतीन अनी पुणं शक्तितीन त्यानावर प्रिती करानी अनी जशी स्वतःवर तशी शेजारीसवर प्रिती करानी’ हाई सर्व ‘होम अंनं यज्ञ’ यानापेक्षा मोठं शे.”

34 *त्यानी समजदारीमा उतर दिधं हाई दखीसन येशुनी त्याले सांगं, “तु देवना राज्यपाईन दुर नही.” त्यानानंतर त्याले आखो काही ईचारानी कोणीच हिम्मत व्हयनी नही.

ख्रिस्त दावीदना वंशज

(मत्तय २२:४१-४६; लूक २०:४१-४४)

35 नंतर येशुनी मंदिरमा शिक्षण देताना सांगं, “ख्रिस्त दावीदना वंशज शे हाई शान्नी ‘कसं काय म्हणतस?’”

36 “कारण दावीद स्वतः पवित्र आत्माना प्रेरणातीन म्हणस;

प्रभु परमेश्वरनी मना प्रभुले सांगं;

तु मना उजवीकडे बैस, जोपावत मी तुना शत्रुसले तुना पायसंन आसन करस नही.”

शान्नीसपाईन सावधान

(मत्तय २३:१-३६; लूक २०:४५-४७)

37 दावीद स्वतः त्याले प्रभु म्हणस, मंग ख्रिस्त त्याना वंशज शे हाई कसं काय? हाई येशुनं बोलणं लोकसमुदाय आनंदमा ऐकी राहिता. 38 येशु लोकसले शिकाडताना बोलणा, “शान्नीसपाईन जपी रहा, त्यासले लांब झगा घालीन फिराले, बजारमा लोकसकडतीन नमस्कार करी लेवाले, 39 अनी सभास्थानमा मुख्य आसन अनी मेजवानीमा चांगली जागा ह्या त्यासले

* 12:18 १२:१८ प्रेषित २३:८

* 12:18 १२:१८ पुनस्तथान मरानंतर परत जिवत व्हां

☆ 12:34 १२:३४ लूक १०:२५-२८

† 12:35 १२:३५

आवडतस. 40 ह्याच त्या शेतस ज्या विधवासनी संपती फसाडीन खाई टाकतस अनी दिखावाकरता लांबलांब प्रार्थना करतस. सर्वांत जास्त त्यासले शिक्षा व्हई!”

विधवांनी करेल दान
(लूक २१:१-४)

41 येशु मंदिरमधला दानपेटी समोर बशीन लोक दानपेटीमा पैसा कशा टाकतस हाई तो दखी राहिता. बराच श्रीमंत लोकसनी बराच पैसा टाकात; 42 अनी एक गरीब विधवांनी ईसन दोन तांबाना नाणा टाकात त्यानी किंमत काहीच नव्हती. 43 तवय येशुनी शिष्यसले जोडे बलाईन सांगं, “मी तुमले सत्य सांगस की, ज्या दानपेटीमा टाकी राहिनात त्या सर्वासपेक्षा हाई गरीब विधवांनी जास्त टाकेल शे. 44 कारण त्या सर्वासनी त्यासना समृद्धीमातीन टाकात; पण हिनी तिना गरिबीमातीन जितलं तिनं व्हतं तितलं म्हणजे सर्वीं कमाई टाकी दिधी.”

13

मंदिरना विनाश

(मत्तय २४:१,२; लूक २१:५-६)

1 मंग येशु मंदिरमातीन निधीन जाताना त्याना एक शिष्य त्याले बोलना, “गुरजी दखा, कशा ह्या मोठ्या दगडी अनी कशा ह्या माड्या!”

2 येशु त्याले बोलना “तु ह्या मोठ्या माड्या दखस ना? ह्यासमा असा दगडवर दगड रूहावव नही; जो पडाव नही.”

दुःख अनी तरास

(मत्तय २४:३-१४; लूक २१:७-११)

3 येशु मंदिरसमोरला जेतुना डोंगरवर बशेल व्हता तवय पेत्र, याकोब, योहान अनं आंदिया यासनी एकांतमा त्याले ईंचारं, 4 “ह्या गोष्टी कवय व्हतीन? अनी ह्या गोष्टी पुणं व्हवानी येळ वनी म्हणजे काय चिन्ह दिसतीन? हाई आमले सांगं.”

5 येशु त्यासले बोल लागना, “जपीन रूहा, म्हणजे तुमले कोणी फसाडाले नको. 6 बराच लोके मनं नाव लिसन येतीन, ‘मी ख्रिस्त शे!’ अनी त्या बराच जणसले फसाडतीन. 7 जवय तुम्हीन लढायासबदल ऐकशात अनी लढायासत्या अफवा ऐकशात तवय घाबरू नका अस होणारच शे, पण तेवढामाच शेवट व्हावव नही. 8 राष्ट्रसवर राष्ट्र अनी राज्यसवर राज्य ऊठतीन; अनी जागोजागी भूकंप व्हतीन अनी दुष्काळ पडी, हाई तर प्रसुतीना येळले जशा तरास व्हस तसा तरासनी हाई सुरवात शे.

9 * “स्वतःले संभाळा; कारण लोके तुमले न्यायालयमा खेचतीन. सभास्थानमा तुमले मारतीन; अनी मनाकरता तुमले राज्यपाल अनी राज्या यासनापुढे उभा करतीन. हाई तुमनाकरता ते शुभवर्तमान सांगानी संधी राही. 10 शेवट येवाना पहिले पुरा जगमा सुवाता प्रसार व्हावे पाहिजे. 11 जवय त्या तुमले धरीन तुमनाविस्वद खटला चालाडतीन तवय तुम्हीन काय बोलानं यानी अगोदरच चिंता करू नका; तर त्या येळले जे काही तुमले सुचाडाई जाई तेच बोला; कारण बोलणारा तुम्हीन नही तर पवित्र आत्मा शे. 12 भाऊ भाऊले अनी बाप पोत्र्याले मारा करता धरी दि, पोत्र्या मायबापसवर ऊठतीन अनी त्यासना जिव लेतीन. 13 *मना नावमुये सर्व लोके तुमना व्देश करतीन पण जो शेवटपावत ईंवासमा टिकी राही त्यानंच तारण व्हई.”

महासंकटना काळ

(मत्तय २४:१५-२८; लूक २१:२०-२४)

14 “बठं काही उध्वस्त करणारी ‘अमंगळता’ ज्या जागावर तिना काडीनाही संबध नही तेठे तिले उभी दखशात.” वाचनारानी हाई समजी लेवानं! “तवय ज्या यहुदीयामा शेतस त्यासनी डोंगरवर पळी जावानं. 15 *जो धाबावर व्हई त्यानी खाल उतरानं नही अनी काहीच लेवाकरता घरमा जावानं नही. 16 जो वावरमा व्हई त्यानी आपला कपडा लेवाकरता मागे फिरिन येवानं नही. 17 त्या दिनमा ज्यासले दिन राहतीन अनी ज्या लेकरसले पाजणार्या राहतीन त्यासना भयंकर हाल व्हतीन! 18 तरी हाई हिवाळामा व्हावेले नको म्हणीन देवले प्रार्थना करा. 19 *कारण जी सृष्टीले देवनी बनाडं तिना सुरवात पाईन आजपावत व्हयनं नही अनी पुढे व्हावव नही असा त्या संकटना दिन रूहातीन. 20 प्रभु त्या दिन थोडा नही करता; तर एक बी माणूस जिवत नही रूहाता. ज्यासले त्यानी निवडेल शे त्यासनाकरता त्यानी ह्या दिन थोडा करेल शेतस.”

21 “त्या येळले कोणी तुमले म्हणी, ‘दखा, ख्रिस्त आठे शे!’ दखा, तेठे शे! तर खरं मानू नका. 22 कारण खोटा ख्रिस्त अनी खोटा संदेश व्हतीन अनी त्या चिन्ह अनी चमत्कार दाखाडतीन जमनं तर ज्यासले देवनी निवडेल शे, त्यासले सुध्दा फसाडतीन. 23 म्हणीन तुम्हीन सावध रूहा! मी पहिलेच तुमले सर्व सांगीन ठेयेल शे.

मनुष्यना पोत्र्या येशु यानं परत येनं

(मत्तय २४:२९-३१; लूक २१:२५-२८)

* 13:9 १३:९ मत्तय १०:२७-२८; लूक १२:११,१२

* 13:13 १३:१३ मत्तय १०:२२

* 13:15 १३:१५ लूक १७:३१

* 13:19 १३:१९ प्रकटीकरण

24 ✨“हाई संकट ई जावानंतर त्या दिनमा सूर्य अंधकारमय व्हई अनी चंद्र प्रकाश देवाव नही. 25 ✨आकाशमाधला तारा पडतीन अनी आकाशमाधली शक्ती हाली जाई. 26 ✨तवय मनुष्यना पोरयाले पराक्रमतीन अनी मोठा वैभवतीन ढगसमा येतांना त्या दखतीन. 27 त्या येळले मी देवदूतसले धाडीन पृथ्वीना एक टोकपाईन दुसरा टोकपावत चारी दिशातीन देवनी निवडेल लोकसले एकत्र करसु.”

अंजिरनं झाडना दृशांत

(मत्तय २४:३२-३५; लूक २१:२९-३३)

28 आते अंजिरनं झाडना दृशांत ल्या. त्यानी कवळी फांदी निघीसन त्याले पानटा फूटू लागणात म्हणजे उन्हाळा जोडे वना हाई तुमले समजस. 29 जवय तुम्हीन ह्या गोष्टी व्हतांना दखशात. तवय समजा मनी येवानी येळ जवळच येल शे. 30 मी तुमले सत्य सांगस की, जोपावत हाई सर्व पुरं व्हत नही तोपावत हाई पिढीना अंत व्हावाव नही. 31 आकाश अनी पृथ्वी पुसाई जाई पण मनं वचन पुसावणारच नही.

कोणलेच तो दिन अनी येळ माहीत नही

(मत्तय २४:३६-४४)

32 ✨“अजून त्या दिनबद्दल अनी त्या येळबद्दल कोणलेच माहीत नही, स्वर्गना देवदूतसले नही, देवना पोरयालेसुध्दा नही; फक्त देवबापलेच माहीत शे. 33 सावध रहा, जागा रहा, कारण ती येळ कवय ई हाई तुमले माहित नही. 34 ✨हाई त्या माणुसना मायक शे जो बाहेर गाव जातांना त्याना दाससले घरनी जबाबदारी दिसन त्यासले काम नेमी देस अनी व्दारपाळले जागा रहाय, व्यवस्थित लक्ष दे, अशी आज्ञा करस तसं हाई शे. 35 यामुये जागा रहा, कारण मालक कवय घर ई, संध्याकायले, मध्य रातले, पहाटले किंवा सकायले म्हणजे सूर्य उगास तवय हाई तुमले माहीत नही. 36 नही तर तो अचानक ई लागी अनी त्यानी तुमले झोपेल दखाले नको. 37 जे मी तुमले सांगस, ते सर्वासले सांगस; जागृत रहा!”

14

येशुले माराना कट

(मत्तय २६:१-५; लूक २२:१-२; योहान ११:४५-५३)

1 मंग दोन दिन नंतर वल्हांडण अनी बेखमीर *भाकरीसना सण व्हता. तवय येशुले गुपचुप कसं मारी टाकान हाई मुखय याजक अनी शास्त्री दखी राहीतात. 2 “पण हाई सणना येळले करानं नही, करं तर कदाचित लोकसमा दंगा व्हई जाई” अस त्या बोलनात.

येशुना तेल अभिषेक

(मत्तय २६:६-१३; योहान १२:१-८)

3 ✨येशु बेथानी गावले जो पहिले कोडरोगी व्हता त्या शिमोनना घर जेवाले बशेल व्हता तवय एक बाई जटांमांसी वनस्पतीनं महागडं सुगंधी तेल संगमरवरना भांडामा लई वनी. तिनी ते भांडं फोडीन तेल त्याना डोकावर वर्ती दिथं. 4 तवय काहीजण कुरकुर करीसन बोलणात, “हाई सुगंधी तेलना नाश का बरं करा? 5 कारण हाई सुगंधी तेल एक वरीसनी मजुरी म्हणजे तिनशे चांदिना शिक्कासांनावर ईकाई जातं, ते ईकीन त्या पैसा गरीबसमा वाटाई जातात!” अस त्यासनी तिले दताडं.

6 पण येशु बोलना, “जाऊ घा! तिले का बरं बोली राहीनात? तिनी मनाकरता एक चांगलं काम करेल शे. 7 गोरगरीब कायमना तुमना जोडेच शेतस अनी तुमले वाटी तवय त्यासनं भलं करता ई. पण मी कायम तुमनासंगे राहसु अस नही. 8 तिनाघाई जे करता ई ते तिनी करं; मना मरानंतरनी तयारी पहिलेच तिनी करी दिथी. 9 मी तुमले सत्य सांगस की, सर्व जगमा जठे जठे सुवार्ता सांगतीन, तठे तठे तिनी जे सत्कर्म करेल शे त्यानी आठवण करतीन.”

यह्दा ईव्वासघात करस

(मत्तय २६:१४-१६; लूक २२:३-६)

10 मंग बारा शिष्यसमधला एक यह्दा इस्करीयतीनी मुख्य याजकसकडे जाईन येशुले सोपी दिसु, अस सांगं. 11 त्यानं ऐकीसन त्यासले आनंद व्हयना अनी त्यासनी त्याले पैसा देवानं ठरायं. मंग यह्दा येशुले कसं सोपी देवानं यानी संधी दखु लागना.

येशुनं शिष्यससंगे शेवटलं जेवण

(मत्तय २६:१७-२५; लूक २२:७-१४; योहान १३:२१-३०)

✨ 13:24 १३:२४ प्रकटीकरण ६:१२ ✨ 13:25 १३:२५ प्रकटीकरण ६:१३ ✨ 13:26 १३:२६ प्रकटीकरण १:७ ✨ 13:32 १३:३२ मत्तय २४:३६

✨ 13:34 १३:३४ लूक १२:३६-३८ * 14:1 १४:१ बेखमीर भाकर फुगाडनारा पदार्थ ✨ 14:3 १४:३ लूक ७:३७,३८ † 14:5 १४:५ एक वरीसनी

12 बेखमीर भाकरना सणना पहिला दिन जवय वल्हांडणना यज्ञकरता कोकरूना बळी देतस, त्या दिन त्याना शिष्य येशुले बोलणात, “आम्हीन कोठे जाईसन वल्हांडणना जेवणीन तयारी करानी अशी तुमनी ईच्छा शे?”

13 मंग येशुनी त्याना शिष्यसमाधला दोन जणसले धाडीन सांगं, “नगरमा जा म्हणजे एक माणुस पाणीन मडकं लई जातांना तुमले भेटी त्यानामांगे जा. 14 तो ज्या घरमा जाई, तठला घरमालकले सांगा; ‘गुरू सांगस, मी मना शिष्यससंगे वल्हांडणनं जेवण करसु तर पाहुणचार करानी खोली कोठे शे?’ 15 मंग तो स्वतः सजाडेल अनी तयार करेल एक मोठी माडीवरली खोली तुमले दखाडी, तठे आपलाकरता तयारी करा.”

16 मंग त्याना शिष्य शहरमा गयात तवय त्यानी सांगेलप्रमाणेच त्यासले दखायनं अनी त्यासनी वल्हांडणना जेवणी तयारी करी.

17 मंग संध्याकाय व्हयनी तवय येशु बारा शिष्यससंगे तठे वना. 18 अनी त्या बशीन जेवण करी राहीतात तवय येशु बोलना, “मी तुमले सत्य सांगस की, तुमना मातीन एक माले शत्रूसना हातमा सोपी दि, तो आले मनासंगे जेवण करी राहीना.”

19 त्या नाराज व्हयनात अनी एक एकजण त्याले ईचारू लागणात, “मी शे का तो?”

20 येशुनी उत्तर दिधं, “बारा जणसपैकी एक जो मना ताटमा हात घाली राहीना. 21 मनुष्यना पोर्त्याबद्दल लिखेल शे तसं त्याले जानच शे; पण जो मनुष्यना पोर्त्याले धरीन सोपी देवाव शे त्याना धिक्कार असो! तो माणुस जन्मले नही येता तर ते त्याले चांगलं व्हतं!”

प्रभुभोजन

(मत्तय २६:२६-३०; लूक २२:१४-२०; १ करिथ ११:२३-२५)

22 त्या जेवण करतांना येशुनी भाकर लिधी अनं उपकार मानीन तोडी अनी शिष्यसले दिसन सांगं, “हाई मनं शरीर शे.”

23 मंग त्यानी प्याला लिधा अनं देवना आभार मानीन त्यासले दिधा, अनी त्यासनी ते पिधं. 24 त्यानी त्यासले सांगं, “हाई मनं रंगत देव अनी मनुष्यना करारले दखाडस, हाई बराच जणसकरता वताई जाई रूहायनं. 25 मी तुमले सत्य सांगस की, मी तोपावत दाक्षवेलना रस कधीच पिवाऊ नही जोपावत देवना राज्यमा नवा दाक्षरस पितस नही.”

26 मंग देवनं गानं म्हणीसन त्या जैतुनना डोंगरकडे निधी गयात.

पेत्रकरता भविष्यवाणी

(मत्तय २६:३१-३५; लूक २२:३१-३४; योहान १३:३६-३८)

27 मंग येशु त्यासले बोलना, “तुम्हीन सर्व माले सोडीन पळी जाशात, कारण शात्रू अस सांगस की, ‘देव मेंढपायले मारी टाकी अनी मेंढरसनी दाणादाण व्हई जाई.’ 28 अतरी मी जिवत व्हवानंतर तुमना पहिले गालीलमा जासु.”

29 पेत्र त्याले बोलना, “जरी सर्व तुले सोडीन पळतीन पण मी तुले सोडीन पळाव नही.”

30 येशु त्याले बोलना मी तुले सत्य सांगस, “आज रातले कोंबडा दोनदाव कोकावाना पहिले तु तिनदाव माले नाकारशी.”

31 तरी पेत्र खंबीर व्हईसन बोलना, “तुमनासंगे माले मरणं पडनं तरी मी तुमले नाकारावुच नही!” अनी बाकीना शिष्यसनी पण तसच सांगं.

गेथशेमाने बागमा येशुनी प्रार्थना

(मत्तय २६:३६-४६; लूक २२:३१-४६)

32 मंग त्या गेथशेमाने नावना बागमा वनात तवय येशु त्याना शिष्यसले बोलना, “मी प्रार्थना करीसन येस तोपावत आठे बटा.” 33 त्यानी पेत्र, याकोब अनं योहान यासले संगे लिधं अनी तो अस्वस्थ अनं व्याकूळ व्हवु लागना, 34 तो त्यासले बोलना, “मी भलता उदास शे, आठपावत की मी मराले टेकेल शे, तुम्हीन आठेच थांबा अनी जागा रहा.”

35 मंग तो त्यासनापाईन थोडा पुठे गया अनी जमीनवर पडीन प्रार्थना कराले लागना की, “शक्य व्हई तर हाई येळ टळी जावो.” 36 अनी तो बोलना, “हे बापा, हे पिता! तुले सर्वकाही शक्य शे, हाऊ दुःखना प्याला मनापाईन दुर कर. तरी मना ईच्छाप्रमाणे नको तर तुना ईच्छाप्रमाणे व्हवु दे.”

37 मंग त्यानी परत ईसन तिन्ही शिष्यसले झोपेल दखं. तवय तो पेत्रले बोलना, “शिमीन, तु झोपी गया का? एक तास बी तुनाघाई जागं रूहावायनं नही का?” 38 “तुम्हीन परिक्षामा पडाले नको म्हणीन जागा रहा, अनी प्रार्थना करा. आत्मा कितला बी उतावळा व्हई, पण शरीर अशक्त शे.”

39 येशुनी परत जाईन त्याच शब्दसमा प्रार्थना करी. 40 मंग परत ईसन त्यानी दखं तर त्या झोपेल व्हतात; त्यासना डोया जड व्हई जायेल व्हतात अनी त्याले काय उत्तर देवनं त्यासले समजनं नही.

41 परत तिसरांदाव त्यानी ईसन त्यासले सांगं, “आतेपावत तुम्हीन झोपीन आराम करी राहीनात? पुरं व्हयनं! येळ ई जायेल शे! दखा, मनुष्यना पोत्र्या पापी लोकसना ताबामा सोपाई राहीना. 42 ऊठा, आपण जाऊ. दखा, माले सोपी देणारा जोडे येल शे!”

येशुले अटक करतस

(मत्तय २६:४७-५६; लूक २२:४७-५३; योहान १८:३-१२)

43 येशु बोली राहीता इतलामा बारा शिष्यसपैकी एक म्हणजे यहूदा तटे वना, त्यानाबरोबर मुख्य याजक, शास्त्री अनी वडील लोकसना माणसे तलवारी अनी टिपरा लई वनात. 44 त्याले सोपणारानी एक इशारा देयल व्हाता तो असा की, “मी ज्यानं चुंबन लिस्सु तोच येशु शे. त्याले धरीन बांधीन अनं संभायीन लई जा.”

45 तो येताच येशुकडे गया अनी “गुरजी!” अस म्हणीन त्याना चुंबन लिधात. 46 मंग त्यासनी त्याले पकडीन बांधं. 47 ज्या येशुजोडे उभा व्हातात त्यासनामाईन एकनी तलवारघाई प्रमुख याजकना सेवकना कान कापी टाका. 48 तवय येशु त्यासले बोलना, “जसं एखाडा नियम तोडणाराले धराकरता तलवार अनी टिपरा लई जातस तसा तुम्हीन माले धराले येल शे तस का? 49 *मी तुमनासंगे रोज मंदिरमा शिकाडी राहीतु, तवय तुम्हीन का बरं माले धरं नही, पण हाई ह्यानाकरता व्हयनं की शास्त्रना लेख पुरा व्हावले पाहिजे.”

50 मंग येशुसंगेना सर्व शिष्य त्याले सोडीन पळी गयात.

51 त्या येळले एक तरूण पोत्र्या त्याना आंगवर लुंगीशिवाय काहीच नव्हतं तो येशुना मांगे चाली राहीता, त्याले त्यासनी धराना प्रयत्र करा. 52 पण तो ती लुंगी टाकीन उघडाच पळी गया.

मुख्य याजकससमोर येशु

(मत्तय २६:५७-६८; लूक २२:५४-५५; २२:६३-७१; योहान १८:१३-१४; १८:१९-२४)

53 मंग येशुले त्या प्रमुख याजकसकडे लई वनात अनी त्यानाजवळ सर्व मुख्य याजक, वडील अनी शास्त्री जमनात. 54 पेत्र दुरतीन त्याना मांगेमांगे चालत मुख्य याजकना वाडामा गया अनी तो पहारेकरीसंगे शेकोटी जोडे शेकी राहीता. 55 मुख्य याजक अनी सर्व यहूदीसना न्यायसभा मधलासनी येशुले मृत्युदंड भेटाकरता त्यानाविरुद्ध काय आरोप कराना हाई शोधी राहीतात. पण त्यासले एक बी आरोप सापडना नही. 56 बराच जणसनी त्यानाविरुद्ध खोटी साक्ष दिधी, पण त्यासना साक्षमा काहीच तथ्य नव्हतं.

57 काही लोकसनी उभं राहीन येशुनाविरुद्ध अशी खोटी साक्ष दिधी की, 58 *हाई हातघाई बांधेल मंदिर मी तोडी टाकसु अनी हात नही लावता दुसरं तीन दिनमा उभं करसु अस आम्हीन याले बोलतांना ऐकं. 59 पण त्यासनी हाई साक्षमापण तथ्य नव्हतं.

60 तवय मुख्य याजकनी मझार उभं राहीसन येशुले ईचारं, “ह्या तुनाविरुद्ध साक्ष दि राहिनात त्यानावर तुले काहीच उत्तर देणं नही शे का?”

61 येशु गप्पच राहिना, त्यानी काहीच उत्तर दिधं नही. प्रमुख याजकसनी परत त्याले ईचारं, “धन्यवादित देवना पोत्र्या ख्रिस्त तो तुच शे का?”

62 येशुनी सांगं, “मीच शे, अनी तुम्हीन मनुष्यना पोत्र्याले सर्वसमर्थ परमेश्वरना उजवीकडे बशेल अनी आकाशमधला दगससंगे येतांना दखशात.”

63 मुख्य याजक आपला कपडा फाडीन बोलना, आमले आते साक्षीदारसनी काय गरज!

64 हाऊ देवनी थटा करी राहीना, हाई तुम्हीन ऐकं, तुमले काय वाटस? तवय सर्वांसनी ठराय हाऊ मरणदंडले योग्य शे.

65 मंग बराच जण येशुवर थुंकू लागणात, त्यानं तोंड झाकीन त्याले बुकक्या मारयात अनी त्याले सांगू लागणात, “वळख, तुले कोणी मारं!” अनी पहारेकरीसनी त्याले थापड्या मारीन ताबामा लिधं.

पेत्र येशुले नाकारस

(मत्तय २६:६९-७५; लूक २२:५६-६२; योहान १८:१५-१८; १८:२५-२७)

66 पेत्र खाल वाडामा व्हाता तवय प्रमुख याजकसना सेवकसमाधली एक बाई तटे वनी. 67 अनी तिनी पेत्रले शेकतांना टक लाईन दखीन सांगं, “तु पण येशु नासरेथकरना संगे व्हाता ना.”

68 पण त्यानी नाकारीन सांगं, “तु काय सांगी राहीनी, माले माहीत नही अनं समजी बी नही राहीनं” अनी तो वाडाना दुसरी बाजूले गया ईतलामा कोंबडा कोकायना.

69 मंग त्या दासीनी त्याले परत दखं अनी त्यानाजोडे ज्या उभा व्हातात त्यासले सांगू लागणी, “हाऊ त्यासनापैकीच एक शे!”

70 पण त्यानी परत नकार. मंग थोडा येळमा जोडे उभा राहनारासनी पेत्रले सांगं, “तु खरच त्यासनापैकीच शे ना, कारण तु गालीली शे.”

71 मंग पेत्र बोलणा, “जर मी खोटं बोली रहायनु तर, देव माले मारी टाको! असा शपथा वाहीन बोल्तु लागणा, हाऊ ज्या माणुसबद्दल तुम्हीन बोली राहिनानात त्याले मी वळखत नाही!”

72 अनी लगेच दुसरीदाव कोंबडा कोकायना. तवय “कोंबडा दोनदाव कोकाई, त्याना पहिले तु माले तीनदाव नाकारशी” असा ज्या शब्द येशुनी पेत्रले सांगेल व्हतात त्या त्याले आठवणात अनी तो रडाले लागना.

15

रोमी सुभेदार पिलात यानासमोर येशु

(मत्तय २७:१,२; २७:११-१४; लूक २३:१-५; योहान १८:२८-३८)

1 मंग पहाट व्हताच वडील लोक अनी शास्त्री यासनासंगे मुख्य याजक अनी सर्व यहूदी महासभा यासनी निर्णय लिसन, येशुले बांधीन पिलाताना स्वाधीन करं.

2 तवय पिलातनी त्याले ईंचारं, “तु काय यहूदासना राजा शे?” येशुनी त्याले उत्तर दिधं, “तु म्हणस तसच.”

3 मुख्य याजकसनी त्यानावर बराच गोष्टीसना आरोप करा. 4 पिलातनी त्याले परत ईंचारं, “तुले काहीच नहीं बोलान का? दख, त्या तुनावर कितल्या गोष्टीसना आरोप करी राहीनात!”

5 तरी येशुनी काहीच उत्तर दिधं नहीं, यावरतीन पिलातले आश्चर्य वाटनं.

मृत्युदंडनी आज्ञा

(मत्तय २७:१५-२६; लूक २३:१३-२५; योहान १८:३९-४०; १९:१-१६)

6 प्रत्येक वल्हांडण सभाना दिनमा यहूदी लोकसनी मागणी करेल एक कैदीले तो त्यासनाकरता सोडी दे, अशी पिलातनी सवय व्हती. 7 तवय रोमी सरकारविरोध व्हयेल बंडखोरीमा ज्यानी खून करेल व्हता असा बरब्बा नावना एक माणुस बंडखोरससंगे कैदखानामा व्हता. 8 मंग लोकसमुदाय पिलातकडे ईसन तुम्हीन तुमना रितप्रमाणे आमनाकरता करा, अस त्याले सांगु लागणात.

9 पिलातनी त्यासले ईंचारं, “मी तुमनाकरता यहूदासना राजाले सोडानं अशी तुमनी ईच्छा शे का?” 10 मुख्य याजकसले त्याना हेवा वाटी राहीता म्हणीन त्याले सोपी देयल व्हतं, हाई पिलातले समजनं व्हतं.

11 पण मुख्य याजकसनी लोकसले चिंगाडीन हाई मागणी कराले लाई की, त्यानापेक्षा आमनाकरता बरब्बाले सोडी घा.

12 तवय पिलातनी त्यासले परत ईंचारं, “तर मंग ज्याले तुम्हीन यहूदासना राजा म्हणतस त्यानं मी काय करू?”

13 त्या परत वरडीन बोलणात, “त्याले क्रूसखांबवर खिया!”

14 पिलातनी त्यासले ईंचारं, “का बरं, त्यानी काय गुन्हा करेल शे?” पण त्या आखो वरडीन बोलणात, “त्याले क्रूसखांबवर खिया!”

15 तवय लोकसले खूश कराकरता पिलातनी बरब्बाले सोडी दिधं अनी येशुले फटका मारीसन क्रूसखांबवर खियाकरता त्यासनाच आंगे लाई दिधं.

शिपाई येशुनी थट्टा करतस

(मत्तय २७:२७-३१; योहान १९:२,३)

16 मंग शिपाई येशुले प्रयतोर्यममा म्हणजे राज्यपालाना घरनं आंगनमा लई गयात अनी त्यासनी सर्व रोमी शिपाईसले एकत्र बलायं. 17 नंतर त्यासनी येशुना आंगवर जाभया कपडा घालात, काटेरी झुडूपना मुकूट बनाडीसन त्याना डोकामा घाला.

18 अनी त्या त्याले वंदन करीसन बोल्तु लागणात, “हे यहूदासना राजा, तुना जयजयकार असो!” 19 त्यासनी त्याना डोकावर वेतना शेमटीघाई मारं, त्यानावर थुंकनात अनी गुडघा टेकीन त्याले नमन करं. 20 अशी थट्टा करावर त्यासनी जाभया कपडा त्याना आंगवरतीन काडीन त्याले त्याना कपडा परत घाली धिदात. मंग क्रूसखांबवर खियाकरता त्याले बाहेर लई गयात.

येशुले क्रूसखांबवर खियतस

(मत्तय २७:३२-४४; लूक २३:२६-४३; योहान १९:१७-२७)

21 तवय अलेक्सान्द्र अनी रुफ यासना बाप शिमोन कुरेनेकर शेतमातीन ईसन त्यासना जोडेतीन जाई राहीता तवय येशुना क्रूसखांब उचलाकरता त्याले सैनिकसनी जबरदस्ती करी. 22 मंग त्या येशुले गुलगुथा म्हणजे “कवटीनी जागा” आठे लयनात.

23 अनी त्याले कडु मसाला मिसाळेल द्राक्षरस पेवाले दिधा, पण त्यानी तो पिधा नहीं. 24 तवय त्यासनी त्याले क्रूसखांबवर खियं अनी चिठ्या टाकीन त्याना कपडा वाटी लिधात. 25 त्यासनी त्याले क्रूसखांबवर खियं तवय सकायना नऊ वाजेले व्हतात. 26 त्याना डोकानावर क्रूसखांबले त्यासनी “यहूदासना राजा” असा दोषपत्रना लेख लायेल व्हता. 27 त्यासनी

त्यानासंगे दोन लुटारूसले, एकले उजवीकडे अनी एकले डावीकडे अस कूसखांबवर खियं. 28 “अनी अपराधीसमा त्यानी गणना व्हयनी, हाई शान्भवचन पुर्ण व्हयनं.”

29 मंग तठेन ये जा करणारसनी डोका हालाईन त्यानी अशी निंदा करी की, “अरे! मंदिर मोडीन तीन दिनमा बांधणारा!

30 स्वतःले वाचाड, कूसखांबवरतीन खाल ये!”

31 असच मुख्य याजक बी शान्नीसंगे आपसमा थट्टा करीसन बोलणात, त्यानी दुसरारसन तारण करं अनी त्याले स्वतःलेच वाचाडता येत नही!

32 इझ्राएलसना राजा ख्रिस्त, यानी आते कूसखांबवरतीन खाल उतरीन दखाडावं म्हणजे ते दखीसन आम्हीन ईव्सा धरसुत! अनी त्यानासंगे ज्यासले कूसखांबवर चढायेल व्हतं त्यासनी पण त्यानी निंदा करी.

येशुना मृत्यु

(मत्तय २७:४५-५६; लूक २३:४४-४९; योहान १९:२८-३०)

33 दुपारना बारा वाजापाईन ते तीन वाजापावत सर्वा देशवर अंधार पडेल व्हता. 34 दुपारना तीन वाजनात तवय येशु जोरमा आरोळी मारीन बोलना, “एलोई, एलोई, लमा सबकतनी?” म्हणजे “मना देव, मना देव, तु मना त्याग का बरं करा?”

35 तवय ज्या जोडे उभा व्हतात त्यासनापैकी काही जणसनी ऐकीन सांगं, “दखा, तो एलियाले बलाई राहिला!” 36 तवय एकजणनी पयत जाईसन आंबमा स्पंज बुडाईन तो वेत नावना वनस्पतीना काठीवर ठिसन त्याले चोखाले दिधा अनी बोलणा, “राहु घा! एलिया याले कूसखांबवरतीन खाल उताराले येस का नही हाई दखुत!”

37 मंग येशुनी मोठी आरोळी मारीन जीव सोडा.

38 तवय मंदिरमधला पडदाना वरपाईन खालपावत फाटीन दोन तुकडा व्हयनात. 39 मंग त्यानी आपला जीव कसा सोडा हाई त्यानापुढे जोडेच उभा राहेल अधिकारी दखीन बोलना, “खरोखरंच हाऊ माणुस देवना पोय्या व्हता!”

40 काही बाया दुरतीन दखी राहित्यांत त्यासनामा मरीया मग्दालीया, धाकला याकोब अनी योसे यासनी माय मरीया अनी सलोमे ह्या व्हतात. 41 तो गालीलमा व्हता तवय ह्या त्यानामांगे चालेत अनी त्यानी सेवा करेत. आखो बर्याच बाया व्हत्यात ज्या त्यानासंगे यरूशलेमले येले व्हत्यात.

येशुले कबरमा ठेवतस

(मत्तय २७:५७-६१; लूक २३:५०-५६; योहान १९:३८-४२)

42 तवय संध्याकाय व्हयनी, हाऊ तयारीना म्हणजे यहूदीसना शब्बाथ दिनना आदला रोज व्हता, 43 म्हणीन अरिमथाई गावना योसेफनी हिम्मत करीसन पिलातकडे जाईन येशुनं शरीर मांगं; तो महासभाना एक प्रतीष्टीत सभासद व्हता अनी स्वतः देवनं राज्य येवानी वाट दखी राहीता. 44 तो इतलामा कसा मरना यानं पिलातले नवल वाटनं; अनी त्यानी सुबेदारले बलाईन ईचारं, “तो मरी जायेल शे का?” 45 सुबेदारकडतीन खान्नी करी लेवानंतर त्यानी योसेफले प्रेत दिधं. 46 त्यानी तागना कपडा ईकत आणात अनी त्याले खाल उतारीसन त्या कपडामा गुंढाळं; मंग त्याना शरिरले खडकमा बनाडेल कबरमा ठेवं अनी कबरना तोंडवर भली मोठी धोंड लाई दिधी. 47 त्यानं शरीर कोठे ठेयल शे हाई मरीया मग्दालीया, योसेनी माय मरीया यासनी दखं.

16

येशुनं पुनस्त्यान

(मत्तय २८:१-८; लूक २४:१-१२; योहान २०:१-१०)

1 शब्बाथ दिन सरानंतर मग्दालीया मरीया, याकोबनी माय मरीया अनी सलोमे यासनी येशुना शरिरले लावाकरता सुगंधी द्रव्ये ईकत लिधात; 2 अनी रविवारना दिन सकायले सुर्य उगाना येळले कबरजोडे गयात. 3 “कबरना तोंडवरली धोंड आपलाकरता कोण लोटी?” अस त्या एकमेकसले सांगी राहित्यात.

4 पण तठे जावानंतर त्यासनी दखं की, ती भलती मोठी धोंड कबरना दारना एकबाजुले लोटेले शे; 5 मंग कबरमा जावानंतर धवळा शुभ्र कपडा घालेल एक तरुणले म्हणजे स्वर्गदूतले उजवा बाजुले बशेल दखीसन त्या घाबरन्यात.

6 तो त्यासले बोलना, “घाबरू नका, कूसखांबवर खियेल नासरेथ गावना येशुना शोध तुम्हीन करी राहिलात; तो आठे नही, तो उठेल शे; त्याले ठेयल व्हतं ती हाई जागा दखा. 7 आते तुम्हीन जा, त्याना शिष्यसले अनी पेत्रले सांगा की, तुमना पहिलेच तो गालीलमा जाई राहिला; त्यानी तुमले सांगेल प्रमाणे तो तुमले तठे दखाई.”

8 मंग त्यासना थरकाप व्हयना अनी कावरया बावरया व्हईसन त्या कबरपाईन पळण्यात; त्यासनी कोणलेच काही सांगं नही; कारण त्या दुःखी अनी घाबरी जायेल व्हत्यात.

येशु मरीया मग्दालियाले दखास
(मत्तय २८:९,१०; योहान २०:११-१८)

९ रविवारना पहाटले येशु जिवत व्हवानंतर, ज्या मरीया मग्दालीया मातीन त्यानी सात दुष्ट आत्मा काढेल व्हतात तिले तो पहिले दखायना. १० पहिले येशुसंगे ज्या लोके व्हतात, त्यानाकरता ज्या शोक करी राहीतात अनी रडी राहीतात त्यासले जाईसन तिनी हाई बातमी सांगी. ११ आते येशु जिवत शे अनी तिले तो दखायना, जवय हाई त्यासनी ऐकं तवय त्यासनी तिनावर ईश्व्वास ठेवा नही.

येशु दोन शिष्यसले दखास
(लूक २४:१३-३५)

१२ त्यानंतर त्यामाधला दोनजण बाहेर गाव जाई राहीतात त्यासले येशु दुसरा रूपमा दखायना. १३ त्यासनी जाईन बाकीनासले सांगं पण त्यासनी त्यासनावर ईश्व्वास ठेया नही.

येशु अकरा शिष्यसले दखास

(मत्तय २८:१६-२०; लूक २४:३६-४९; योहान २०:१९-२३; प्रेषित १:६-८)

१४ नंतर अकरा शिष्य जेवाले बशेल व्हतात. त्यासले पण येशु दखायना अनी त्यानी त्यासना अईश्व्वास अनी कठीण मन यामुये त्यासले दटाडं कारण ज्यासनी त्याले जिवत व्हयेल दखेल व्हतं, त्यासनावर त्यासनी ईश्व्वास ठेया नही म्हणीन. १५ *त्यानी त्यासले सांगं की, “सर्व जगमा जाईसन सर्वा लोकसले शुभवर्तमानना प्रचार करा. १६ जो ईश्व्वास धरी अनी बाप्तिस्मा ली त्यानं तारण व्हई; जो ईश्व्वास धराव नही त्याना न्याय व्हई अनी तो दोषी ठराई जाई. १७ अनी ज्या ईश्व्वास धरतीन त्यासनामा ह्या चिन्ह दखाईतीन; त्या मना नावतीन दुष्ट आत्मा काढतीन; नव्या नव्या भाषा बोलतीन; १८ जर त्या साप उचलतीन अनी विष पितीन तरी त्यासले काहीच व्हवाव नही; त्यासनी आजारीसवर हात ठेवात म्हणजे त्या बरा व्हतीन.”

येशु स्वर्गमा उचलाई जास

(लूक २४:५०-५३; प्रेषित १:९-११)

१९ मंग प्रभु येशुनं त्यासनासंगे बोलनं व्हवानंतर तो स्वर्गमा उचलाई गया अनी देवना उजवी बाजुले बसना.

२० मंग त्यासनी जाईन सर्वीकडे प्रचार करा, प्रभु त्यासनासंगे कामकरी राहीता अनी ज्या चमत्कार व्हई राहीतात, त्यावरतीन शिष्यसनी सांगेल वचन सत्य शे अनी प्रभु त्यासनासंगे शे यानी खात्री पटी राहीती. आमेन.*